

MIC. # 8694 (RAB. 1982)

'IMRE DA' AT VE-HIDUSHIM
'AL EVEN HA-'EZER.

אמרי דעת וחידושים על אבן העזר.

SALONIKA, TURKEY?: [EARLY
18TH CENTURY]
BYZANTINE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

אמרי דעה
דף למען

והנה דין זה שייך כפד דין כי שם כיהו ושם כיהו דמכר דמכר
אפילו ליה החוב למען דלמי דייק מהכחיהו דלמי דלמי דלמי דלמי
כמו שכתב הדב המגיד כנול כפד דין וזכרו כספר
מורה צדק וזל ועין כהטובות הלא שיתן ג' דנהיה
בקובע זמן עכ"ל ולא כהכ באיזה כלל ואני מצאתי בכל
ע"ו שיתן ג' דכיר וזל ואלעג דקה הלואה שששים יום
לא אמרינן לא עביד איניש דפרע בגו זימניה אלא בקובע
זמן שידע שלא היה יכול לפרועו קודם הזמן אבל כקה
הלואה זמנין דמקדמו ליה זוזי ופרע אפילו בו כוס עכ"ל
ודכחי הכי יוסף כהמ שיתן זוג מחודש י"ז ע"ן שם
והיה כוונת ספר מורה צדק דהא דכר דמכר דיכול
לומר פיעתי אפילו קודם זמנו כקובע זמן דכעמיה
אינו יכול למעון פרעתי דחוקה לא פרע איניש בגו
זמניה והכא כיון דכתיב איפרע חזקה אלא לא
קבע זמן אפילו דק"ל סקס הלואה שששים יום זמן
זמנין דמקדמו ליה זוזי ופרע כיומיה ויכול למעון
פרעתי אפילו כעמיה ..

הלכות הלואה פ"ד דין ג' שטר וכו' והנה לענין שאין
צריך כל בן נראה מדברי הראש כלל קח
סימן כל דל ק' עד וזל ועוד קניא מי שכל ואמרי
אחד שטר חובי וכו' אבל כשטרי תקח וממכר כותבין
חז"ל דאמרינן שכו כל כי האי גוונא שכל בעל השטר
למני העדים ואמרי להם אחד שטרי קאמרי דכ"ן דכשטרי
תקח ותמכר כותבין עדים הדא טוניס שטר אחר
וכו' עכ"ל ומעיהו קטה דכתב עוד שם כספוד וזל
ודוקא להבנת עמון המלה דקירו אס נמחק שטר חובו
או אחד שטר תקחו וכתבו עדים הראשונים עכ"ל
וקטה דכנמחק שטר חובו לא יכתבו עדים הראשונים
אלא כד' ז"ל דהראש למעמיה דכתב בכלל ס"ח סוף
סימן לא וזל ודא דאין כותבין כשטרי הלואה היינו כשאין
ידוע לעדים שאחד אבל כשידוע לעדים לשאחד כותבין
לו שטר אחר כמו כשטרי תקח וממכר ולא אמרינן ע"ש
עדים שליחות עכ"ל וכבר כתבתי כפד דין ג' ע"ן
שם ושם כתבתי מה שיש לדקדק בו ..

הלכות הלואה פ"ד דין ג' מען וכו' והיה דכתב הראש
היא סוף סימן לא וזל והא דאין כותבין וכו'
שליחות עכ"ל וכיוצא בזה כתב עוד בכלל ס"ח סימן כל
דל ק' עד וזל ועוד קניא וכו' אבל כשטרי תקח וממכר
וכו' כותבין עדים הראשונים שטר אחר וכו' ודוקא
להבנת עמון המלה דקירו אס נמחק שטר חובו או אחד
שטר תקחו וכתבו עדים הראשונים עכ"ל כותבין עוד
כפד דין ג' ע"ן שם וקטה אמתי מפלוג כדיתה בין
שטרי הלואה לשטרי תקח וממכר לפלוג וליתני כדיתה
כשטרי הלואה בין אחד כשטר זול כולה כדיתה אפילו
לא אחד כשטרי כשטרי תקח וממכר כותבין דוק ..
הלכות הלואה פ"ד דין ח' שטר וכו' דכתיב יוסף
כלתי משודדים שכתב אבל שטר תקנה וכו'
שם קד דמי שכל ואמרי וכו' וקטה דקד כדיתה היא
כמי שאחד שטר חובו או שטר תקח וממכר ותקנה

אבל מי שנמחק שטר תקחו או מקנהו לא נזכר שם
כדיתה זול דהיינו קד דכתב דכתיב יוסף עכמו לענין
מגידי שם וזל ומיה גמילת דמנה וכו' אין לחוש שיעשו
לקיום שטר עכ"ל ונמצאו דכתיב בלתי משודדים דהא
דכתב אבל שטר תקנה וכו' היה צריך להיות קחילה
ואחר כך היה לומר ולמדו כן מהכתיבה הנז' כלומר
דלעג דא"כ דכר חילוקי דינן בין מי שנמחק
שטר חובו או שטר תקחו למי שאחד וכו' זמן
לדך מלתי דה' ודוא קטעס דז"ן דעיקר מעמיה
דוא מטוס דלא נפיק מענה חורבתי מה ל' אחד מה ל'
נמחק דוק ומעיה קטה אמתי מפלוג כדיתה כ"ן ..
שטרי הלואה לשטרי תקח וממכר לפלוג וליתני
כדיתה כשטרי תקח בין יש בו אחייות לאין כו
אחייות וזה טיבוס דכמקנה הוא דיש חילוק בין יש
בו אחייות לאין כו אחייות אבל כשטרי תקח אחייות
ע"ש ואפילו אין בו אחייות אין סוקבין אלא אם כן
כותבין כלל אחייות מפורש דהיינו שטרי דנח
וכו' וכקוב כספר מאידה עינים סימן ת"א דין י"ד
וזל שטר זה לא נכתב וכו' אבל כשטר הלואה לא שייך
למכר ליה הכי דהא לא כתבין ליה אלא כדי לגבוי
כו מה שאין כן כשטרי הלואה שכותבין כן כדי
לדעמיה שטר זה כידו וק"ל עכ"ל וע"ן כפד דין ג'
כי שם עיקר דין זה ומשם נלמד והנה שם כתבתי דאין
צריך כיתר דין אלא העדים כותבין לו אחד ואס"כ גס
כאן יהיה ק' דאין צריך כלל לא כתיב הכי יוסף
כשטר שם דין ג' אלא בעל התקנה כתב ודוקא שטר
הלואה אבל שטר תקח וממכר כלל אחייות כותבין
לו אחד מאחר שנאחד עכ"ל והכתיב יוסף שמך על
מה שכתב שם דין א' אבל שטר תקנה וכו' ומען
היה צריך לכותבו כאן דכאן עיקר דין זה ושם
נלמד מהכא גם לא כתבו הכי יוסף ובעל המורה
דאין צריך כיתר דין והעדים כותבין .. והנה דכתיב
ספר התקנות לשטר נז' דל ק' עד וזל ומכאן אנו
למדן וכו' כדיתה דהם עכ"ל וככתבו כפד דין ג'
ותחילה דין מעידי כמי שנמחק שטר חובו והדר
מעיהו דאיד מהכתיבה דקני אבל כשטרי תקח
וכו' אלעג דמעיהו כמי שאחד אלא ודאי למי מעמיה
למי שנמחק כדתי דהו והוא העמס דק אכל
כמי שיש נז' חד לא הכי דין זה אלא כמי שאחד
שטר חובו ע"ן כו וכן יתבס כפד דין דמלתי דין
י' לא כתב דין זה אלא כמי שאחד שטרי וכו' ..
הלכות הלואה פ"ד דין כ' כל הני וכו' כתב המור
היה כקוב כו וכו' כתב הכי יוסף ומע"ש וכו'
הפוסק קאי לכל מאי יכתב לע"ל וכו' הטר דכתיב הכי
יוסף הוא זה דתחילה כתב דקאי לכל מאי דכתב
לע"ל והכתיב הענין שהרי עיקר דין זה קד דכתיב הדין
סוף פרק פטוואל ודקס לא א"י דהיא כהא גוונא
אלא ודאי לאו דוקא כה"ג אלא בכל מאי דכתב

הלכות לנזק פטור עשירי כקוב וכו' כקב בספר
 הקדמות ריש טעור נד וזל דע כיהא מעשה
 נטלש פסקוק וכו' זו היא הפסקא רישא טובה עכל למדכו
 מדכרו דחזקא קמל ככא זו חנע דלא פירש במיה משקל
 דליור וגם לא פירש מעטבע דעוכר כככל כיון
 שדוכר שמעלוק נעטיק כככל וכככל אינו יוצא כי
 אם מעטבע אחד אנו דבין וכו' כלומר דכר אפטר
 דהמלוק ביה כככל ומתאמטבע היה סל ארז ישרל
 דגם כככל גש מעטבע ארז ישרל ומעטבע דאם יעלן
 המלוק טל מעטבע טל לוק לו היו פוק מאלו טעוכים
 כככל כומן גחידעון או טהיו מעטוב ארז ישרל לא
 משגחין כיה וכן אם יעלן הלוק טהמעוב טהלוק
 לו היו גיועיק מאלו או היו מעטוב ארז ישרל סק גיועיק
 לא משגחין כיה מעהו אם יכיר טוס אחר תיהם
 כעדים ודאי דבין על פ הפדים אכל אם לא יכיר
 כעדים לא משגחין כלוק לחייב המלוק טכועה
 וכל טכן דלא משגחין כמלוק ליעול אפילו כטכועה
 ומש דואיל ואין טס טמי מעטבעות וכו' דיינו דאם
 יט טמי מעטבעות היינו פסקא טלטיק טיהכאר

כפרק עשירי דין פטור עשירי
הלכות הלואה פירק עשירי דין א' וכו' כקוב
 כספר הקדמות טעור נד וזל הפסקא
 הטניה וכו' וממעטוב ארז ישרל עכל למדכו מדכרו
 דכככל זו אשמעו רבוקא טפ מעכא קמייקא דהקס
 כיון דכקוב כטטר טס המקום טהלוק לו אחרין חזקה
 גומעטוב טיוצאים טס הלוק לו אכל דכא דלא כריב
 כטטר טס מקום כיה כמי ניעא כאן נמצאזכאלן היו
 עומן כיון דלא כרכ טס המקום סל מעטוב מקום
 אחר הלוק לו קמל דאמייכן כמי חזקה אחרת כיה
 מעטבע היוצא טס הלוק לוק ומש וכככל אין יוצא כיה
 אם מעטבע אחד וכו' דיינו מטוס דאם היו יוצאים
 טמי מעטבעות היינו דין פסקא טלטיק טיהכאר
 כסמור דין א' ע' ז'

מ' וכו' כקוב וכו' היינו כקב ככא דלא
 היה כטטר טס מקום דאפילו כיעא כאן נמצאו
 וכאן היו מות כיון דאין מעורט טמ משקל דדינר יט
 למר טמח דינין טל מקום אחר גיועים הלוק לו ומיהו
 דוקא כטלוק מעטן אן אז יטבע המלוק ויעול אכל
 אם יעלן המלוק טהיו מעטוב טובה מאלו לא
 מעטבדיכן כיה אלא אם כן יכיר כעדים כדלקמן דין
 ג' ע' י' טס ומש ספר הקדמות ולא כיה ל' וכו'
 וכקב דכיה יוסל ולא ידעה למד לא כיה ל' וכו'
 קמיה ל' למד לא דכא דכיה דרכ המגיד דכקב
 וזל זה פטוט כטעמו וכו' **ב' כקב** עכל ומת כיה
 דקל לבעל הקדמות כיון דכיה טמח מודה דמכס
 דאפילו אי עטן הלוק כן לא משגחין כיה דהאלא
 ל' כ' דמכס דין זה אלא דוקא כקפס דלא היה כקוב
 כטטר טס מעטוב כיה כן כקב כא לפוק מעטוב המקום
 טיכא כו הטטר וכו' דיינו היכא דלא היה כטטר טס

עין דין א' וכו' ע' ז'

מקום לכן כקב דלא כיה ל' דהא כיהל מנשה סיפח
 ל' יטא ומדקדני כקדויה ל' יטכא דמעגדו והל' ד
 הגביה כלוק ולא קרע גוכד ויהי הלי הגביה כמלוק
 שמע מעינה דכיד הלוק קלוי דכר להגכוקו מעוכע
 הגיעו היוצא כאוקו מעקום דומיה דייטא ועוד
 דקדני סיפח כקוב כו כסל סקס וכו' והך סיפח
 קאי לטהי ככוב הנזל כדאפירט כסמור דין ג'
 מעטבע דהכך קרי ככי דין אחר להן וכיון דקדני
 מעגדו מעטעוב מקום טהוציחו מעטעע דדנין
 אוקו כאילו ככקב כאוקו מקום דכאן נמצאו ככא
 היו וכל טכל לפי טעם דין דודא אינו ככל לעל
 כילום אלא דליטכא דמעגדו דהל דכר כיד
 הלוק ולא קדני גובה ודוד הלוק דכר כיד המלוק
 מעטעע דליפוק כח הלוק אהיכן ואליכא דמי דין
 דולל גוכד דייט י' פ' למלוק לגבור מעטעוב
 שמוציא דטטר אפילו הלוקו מעטוב גרועוב
 איענס דכדי העור אינס עיוטכיס דכקב ואם אין
 מעורט וכו' כוק לו מעדמעטבע הקטן וכו' והלימה

דין זו גזרה ככא זן דגם ככא קמייקא דכקוב
 כו ככל וארז ישרל אם יט טמי מעי מעטעוב
 כוק לו מעדמעטבע הקטן והטל לא קאי ככיהל אלא
 למד מעטבע איזה מקום כוק וככא קמייקא
 כקב ספיר גזיר דדין כוק לו מעטבע טל ככל וכו'
 ודכא הוק ליה למד גזיר דדין דדינו כוק לו
 מעטבע היוצא כמקום שמוציחו וזל דהעור קיצר
 לשון והכליע ככא טלטיק כנעמיה דהנה דמכס
 כקבו ג' ככוב ודינו היה כו כסל סקס וקאי לכל
 הני קרי ככי דכיהל כדאפירט כסמור דין ג'
 והעור הכליעו כנעמיה ונקט קדני ככי דייטא
 ככקוב כו כסל סקס כלומרי סלעים או דיכרים
 כנזל כפיק על דין עשירי לשון כדך הכי ולמה
 גזרה זו דכוק לו מעטעע הקטן וכו' סייך כככא
 קמייקא אם יט טמי מעטעוב ועוד דיה כיון
 דכקב דכוק לו מעדמעטבע הקטן וכו' מעל דלי דכקב
 ואם מעטן הלוק וכו' ומד לו לעטען כן דהר'
 כוק לו מעטעע הקטן וכו' ונזכ דדינו דעוט

טהמעטוב טכק לו היו מעיר אחרת פחוקים מעדקע
 טמעטעע מקום זה והן דן דכר דמכס ולפי זה
 צל דקאי אככא זו דאין מעורט כו כאיה מקום
 וכו' נמצאו דכרו אינס עיוטכיס ויכיר יוסל
 כטע דין יוד כעטד אחר לשון דמכס כמעגדו העוכי
 כדאפירט כסמור דין ג' ע' י' טס
מ' טכק בעל המפה אם הכיח הלוק רליה וכו' ג'
 וכהגויק מהדיק נקמיה כיה כשהלוק מעכפ טהיה
 גרוע ולא נקטו אם המלוק יכיר טהיו יפוק מאלו כיה
 היה דר כמקום טהמעטוב יפוק טיטלס לו מואוקס מעלוק
 סייך כקע דקלואה דין עשירי
מ' טכק העור ואם אין טוס מעטעע מעורט ואם
 כקב ככדך דכיה דל נל מעל וזל ולפי זה אם
 אין טס מעטעע מעורט טכקב רכיהו לאו למייקא

עין דין א' וכו' ע' ז'

לעיל ועוד כי טעם הדבר כהנהגות וכו' ואם בן זה
הטעם טיף ככל מלאו דבר לעיל וגם הרב המורה
כתב דהו' לכל ספק טעם ולפי זה נראה דעק רבינו
כדברי הרב המורה וכו' כלומר דהטעם הוא האמת
דקאי לכל מלאי דהבב לעיל יט' לדקדק דרבינו
ספר כדברי הרב המורה כיון דהבב דין דאי קפס
בדי כל הני וטכיק דין דיננים לכסוף אבל אי הו'
אמריבן דלא קאי לכל הני דהבב לעיל לא דוד
מעצמן לדקדק דב' .

אמר דב' יוסף וטעם דדבר פירוש הנהגות וכו' דהו'
גם ספרי הקדמות פירושן טעם דהבב דמספק
לא מפקדין משונא אבל אי קפס לאמפקדין מיניה
דהו' לה לאחרי הפיסה עכ"ל ומעט דב' יוסף וכו'
בעל הקדמות וכו' אל בעל הקדמות טעם וכו'
דימכין וכו' וקממענה עכ"ל כלומר דלא נטעה להיט
אי קפס קפיסה טלא כדן בחזקה טלא בר שות
ראין זו קפיסה טלא דוקא שיהי קפוס טעמי לו
זה כדטוב מעשה או מעלעלן כיון דכדטוב ירב
כרשוקיה קימי והממענה ומעט דב' יוסף וכו'
הרב המורה וכו' אל בעל הקדמות טעם ואם נע'
אם קפיסה זו וכו' האדכנו כזה עכ"ל ומעט דב' יוסף
יוסף ודקדק רבינו לכהוב מעלעלן וכו' ככ כפמר
הקדמות טעם ואל אבל אי קפס וכו' והני מיני כמעלעלן

אבל במקדקטי וכמלהא דלא עכידא לאגלווי היל
כרב נחמן עכ"ל ודברי רב נחמן הביא טעם לעיל
מיניה עין טעם וכן כתב הרשב"א בהטובה הביא
הביה יוסף כסמור דא קד עכ ואל ומיהו אי מעלעלן
נינהו והקפס מעשה דבעלם קנינהו כדאמריבן כפיק
כיתבור עכ"ל ומעט דב' יוסף ומעדיק כתב כטורט
ז' וכו' בינו דלא ט' עכ ואל ופשיטא דאין לחלק וכו'
וכתב דב' יוסף ככדק דב' דהמורה על מעדיק
וב' ואחשר דדוקא מוחיק מדעה בעלים קריבן
מוחזק כיון דכדטוביהכ כרשוקיה קימי אבל
מוחזק כמעטונו טלא נהנו לו בעלים מעדע לאהו

סמור דכיון טכפי הדין חייב לטלם כמעפריטואזיל
הקס והביא ראיה עין כוכוב כספרי מורה צדק
סימן עכ סעיל יג ואל עין כמקומות שרמיהו כסימן
עין סעיל לג עכ"ל ואל כסימן מעו והדמה כתב וכו'
עין כסימן ימכ וכו' כטובר עכ"ל והר"א דמחדיק
טורט קפס דס ברל קעד עיל דכתב והר"א נק דכמענה
רעועה מעני לאחזוקי כמעטונא ומעניא לה קפיסא וכו'
עכ"ל עין טעם ויה הפך מע ספק כטורט ד' וכו'
ודע דכרב כספרי הקדמות טעם ואל זק סמפקנו
וכו' לטין דהקדון עכ"ל עין כו'

הלכות הלואה פ"ח דין ג' כהוב וכו' משמע שיהי
היב כהוב כטעם לפסח הכא האטון פשיטא
דהכא האטון קאמרי אפילו יט טני חרשים כעון
טני אדריש כיון שיהי כהוב אדרי הכא האטון קרינו
אדרי האטון מליך לומר הכא האטון קרינו למעשה

אדרי טלם טניס אבל כהוב וכו' טנל' אפין וכו' וכו'
לגמרי ידו על הדדונה הו' לראי יהא כהוב קפס
קוב דינו אדרי הכא האטון למעטו יט טני
למלאי הלכהא כתב הכא האטון אלא וכו' פירוש
האטון יהא טנה וכל טכין אס כהוב כט טנל'
כאשמכתיא וכו' הו' דהו' האפילו כהוב אדרי סקס
אדרי האטון יהו על העליונה כדלקמן פ"ח דהדין
ה' וכו' אדרי הכוב האט טעם מעטו דפעל דמספר
ככך ק"ו אפילו לא היב כהוב כו' לא כאשמכתיא
וכו' האט היה כהוב בו דכ' לא היה צריך טעם דהטעם
דמספר כרכי וזר מטוע דכאיהם טידיס על דההקדמה
מעשה ועלה כתב האט בעל הטעם ככך יהו על
העליונה והר"א פירק ג' דין ט' מעשה דמספר
טניס האט היה כהוב מרס יפוי לטין ככך וכו'
כאשמכתיא וכו' או הכא האטון אפילו כהוב
הטני וגובה קודס ומיהו כיון דהדין קולא דקפס
אדרי הוא אדרי האטון והו' לה פמלוקודיס כמספר
אדרי האטון מעו ועיל יפוי פ"ח לענין ז' ע"ה
הלכות הלואה פ"ח דין ג' אדרי האטון

הלכות הלואה פ"ח דין ג' אדרי האטון וכו' וכו'
יה דין ג' הלא אדרי האטון עלה אלא קממענה
כיעול הטעם מעשה טלא היה כהוב פו דלא פאמכתיא
וכו' דאי הוב כהוב פ"ח דין ג' אדרי האטון פ"ח
הטעם כדפי לעיל עין טעם דהו' דהדין יג'
דין ט' היה כהוב כמספר וכו' קממענה וכו'
טניס ואין כהוב מרס יפוי פ"ח דין ג' אדרי האטון
או הכא האטון דאי יט פו טנל' פ"ח דין ג' אדרי האטון
קודס ומיהו כיון דהדין קולא דהו' אדרי האטון
הוא כמו טכיק פמלוקודיס אדרי האטון יפוי לטין
יפוי לטין מעיל זולת לרבישך דפ"ח דין ג' אדרי האטון
אדרי האטון וכו' האטון וכו' לטין לטין לטין
מאדרי האטון עין טעם

הלכות הלואה פ"ח דין ג' אדרי האטון וכו' וכו'
ניראה דהו' כמספר אדרי סכסופ פו אדרי
ספרי דינו אדרי האטון וכו' כהוב אלא סימן יג'
דפסק להקל ויה על דההנהגה ומעשה אפ"ח דין
דין מורה פ"ח דין ג' אדרי האטון כעיר טעם
טכיק כו' אדרי האטון אדרי סקס ומעשה פ"ח
דע קד מעשה הוא מעשה הילוך גריסא וכו' כהוב
אס כו' ספקא ומעשה פ"ח דין ג' אדרי האטון
לא כאשמכתיא וכו' או הכא האטון מעשה
קדס דהו' על העליונה ואס כו' אס כאמכתיא
כהוב יפוי לטין קולא קודס ומיהו כיון דהדין
הוא אדרי האטון והו' לה כהוב כט דין
אדרי האטון מעו ועיל יפוי לטין זולת לרבישך
יהא יפוי לטין יפוי לטין כהוב טעם יפוי

ג' דין א' וטעם האכפ' .

ג' דין א' וטעם האכפ' .

א

והיו שבת דרוש בקורב האדם אין מעבד ואין דרך ארץ
 להפיד קמח אחד יב חדש וכו' כלומר לא מייכעיש שאין
 חייב אלף איש דרך ארץ דוק ועוד יל דהיה דפיק
 גנושא היינו מי שפסד הפידוהו כל הדין ידתי
 שהא כחשך טוב אין צריך להפידו אלן מי שלא
 נפיק אלן כגון טבא שמועתי או שלא כשפד כהלכה
 כגון שאול העלך קדא יספידוהו בקורה קטלויען
 לצאה ידחבתו קמל דלא שהי שאול לא כשפד
 כהלכה וקיפדעכ גדול בימי דוד ולא הפידו דוק והו
 טבא דהיין טס לפיכך מקום תרחק וסו' כלומר
 דין זה דהיין טבא שמועתי וכו' לא יעצית למילת
 אלף תהיה יד דפיק הערל דקאמרי דלאו אודח איעא
 וכו' דתהיה יד דפיק דנושא לא אידיא כלל בדפי דיק:
 הלכות גיין פיק לא קול דין ה' והמגם טעוק הנשים
 לא כקבא ודכבי כוקבן על סדר אלפא כיהא
 ארכודותולה .. אלגריה .. אורה באינה .. אשמוגולה
 אפנדרא .. אכגלי .. איהני .. אורדואינה .. איסטריינה
 אישמיראלנה .. אדוולידו .. אלגרה .. אשמוגולה
 אמנה .. אפנדריה אומנוטמו אשמוגולה אנשמה אישמוגולה
 אינא ארגבעי אפרו ארכודו אלפדיני אומנוטמו אנשמוגולה
 אורו .. אורו וידא אלגופתא אישפיראנסא איוכואינא
 אישפיראנסא אשמוגולה אישפיראנסא אשמוגולה
 איה דכיה

כין ויכיה כולצה כארונה באינה כולא כולצה כולו
 כרייכה כולה כשייצי כוהנה כינג כונגולה ככגאני
 ככוק כונוק ככאני כדוק טס פרסי כליידיה
 איה גימל
 גאמלה גיין גראסיא גראסינה גולדה גאלניד גזאלה
 גודינא גורא גוסנה גיבטי

איה דכיה
 דולסה דכרה דיאמאנטי דיזאלדה דיהס דיזי דוראנסא
 דונא .. איה קאל הימנוה הלאל הנא .. איה הינו
 וילידיה וינטורא וילא ולרדה וינטורוזא .. איה היין זאפידה
 זוי דהיית זארה זושמן זכדו זינה זמנודה .. איה
 דחיה חסידה חש חוסנה חכיבה חצרייה חמאמה

איה דכיה
 טרכו טרכוכא טאנעה טובה טאוק .. איה היוד יכוס
 יקועה .. איה דפס כדיסנידי כורשנודא כורי כורשי
 כורשנא כיומנא באסכיה כאויגא כאמלקאל חסן
 כאן כלפה .. איה הלמד ליהדו ליהק לעאל ליהיסקה
 לונה לריסיא לערי .. איה היעס מעלבידה מענה
 מעלה מעכל מערה מעקמי מעיכל מענה מענדל מעלכונה
 מעלה מערה מעסרה מעדינה מעלינה .. איה היין
 נגמה נמרה נוהה נהמה נחמה

איה דכיה
 סיני סול פאפירה פענוה פוקינה פוקלסיס פלמאנה
 פלמאנה פועדה פעוד פועדה פדאקיס פת אל אהל
 פלמאנה .. איה היין עפילה .. איה היין עזיק עטיה
 ערכייה עין עיאל עואד .. איה היין פאלומה

פולי פקומישא פלמט פוקו פניצא פולו פושטייה פפנגז
 פירלה פעלטל פמריא פלמטה פרייכל פלסו פרופיה
 פרישטיה פלומען פסקליה פוליכמונו פרימוזא פאטימיה
 פלמונא פראנקא פילא פראג פריסיוזא פאדוואניא
 פראגללה .. איה היין פארינה

איה דכיה
 קיראצה קיראנה קוקונה קשתי קלוטיכי קובטי קרישפולה
 קלי קאדיניא קדון קריצי קונדיקא קרידא קונפראנה
 קאלמירא קונפיוזא קמרי קאמה קמרה
 איה היין יוקא היינא רונא .. איה היין סול סמרה
 טולמאנה שכתו שכארה שקרא טראפולק שטריליה
 שיפוגילה טטטו טולה טע שקלונה טעמטי .. איה
 היין קרייסי

שמות הערים כאלפא כיהא
 איסקופיה אשכנדריוא ארעה איזמיר כרוסה הלב
 טכריה עריפול לנעטו מצרים קוטמאכנדינה קארה
 איסקר שידי

אלמנס ערה כארי לפרט מקצב שימיה הנול מנארי
 כרוב כקונטייס דטמור (מההימנע בטס היד
 ארכודותולה וזל יס לידקדק בטס זה למה הפילו גון
 של ארכודו והאמן דטורט שרוא לשון
 שירה כדאיהא כפיק גט פשוט כך מנהגה של אומה
 זו טנה ראשונה קויין לה ארכן שניה ייבון כלומר
 לעולך כסנר ראשונה קויין לו ארכן לשון שולמנוק וכן
 אמרו קבדק ארכן בארכנוקה פיל בטלמנוקה ומעור
 הלשון קראו להרשאה ארכקא וכן העלכות קויין לה
 רטור דקן ואל קהודע לרטור ואלו כי כס מעיכדולתולה
 נבלעה הנון וכן כאפידותולה טאומעיס לזכר אפינד
 לשון שירה ולנקבה אפנדריה וכוז הטס אפנדריה
 חסרה הנון מפני השמיכות ואלו טהנפיד מעז הווא
 אפידו שאין בה גון אלף טיקטה למה העילו יוד כין
 פא לאלף מה שאין בן באפידו כמנו טכרוב כפנים אכל
 מצבו בטס העיה אדיני טנקראת על טס אדהיחוס
 כמנו שאמרו הווא קראו כטמורקס עליו אדמור אדריחוס
 כנה אנדרינופלה ועיקר הטס אנדרינופלה איה כמנו
 טפי הווא אנדרינופוס איה ואלשה וכטכוקהן ערה
 כגיטין אנדרינופול הפילו הנון מפני שמעכו לפולי
 הוצה לומר עיר של אנדרי עכל

אלגרייה כך הוכא טס זה כהנהר עהדיק כפול חלק
 אכן העור ועיין לקמן בטס יטמחה
 אורה כואינה מצאה כקוב כקונטייס מההימנע הנול
 וזל בכר ככאיה בטס אורדואינה למד אין כוקבן
 אורא כואינא כאלף בין כאורא בין ככואינא עיין
 טס עכל וכנהר עהדיק הוכא טס זה כך אוראכואינה
 דכוק כטס אחד וכאלף אחר אורא וזה אחר כואינה
 ולא פירט טוס עעס לדכיון וכפרי קומה יטדיס
 סימן קל כקוב לאמרי וזל טליטיה טס האסג אורה
 כואינה אעפי שהוא כטיעהיאחר למה לא ליהיקבו
 כין שהוא טס אחד ולא הפירי כינו ואעפי שאין ע
 מעכב חכס כעור צופה ומכיס כדקדוקי הגלמוד

הימנוה
 הימנוה

מעלוי דהיה כחלק באורה דעב כל באורה יחיה יט לו
 שוכר והכל השוכר הוא אכל כחלק וכל והוא אכל כחלק
 הוא כענין מעל יודי כפון כחלק וכו' ועיניה שמענין דכ
 כחלק באורה יחיה וכו' הוא אפילו שלח בקריאת אביגיל
 כלל מעל היה כחלק באורה דאזל כן בקריאת דהס
 וכו' כן אביגיל לחוד אע"ג שלח בקריאת כן כלל דהו עיקר
 שמה או לפחות אביגיל דמקריא אביגיל כיון סנקריא
 אביגיל דאזל לבקש דמקריא אביגיל אע"פ שעיך
 שמה אביגיל ואחרי כך בקב אכל כחלק וכו' דכל שלח
 בקריאת כך אין חוששין לעיקר דהס כענין סבב דרכ
 כמקרה ישרל גבי ירחמיל וכו'

אין פירוש הוא כן קטב מעיקרא מלי פכר ולבסוף
 מלי פכר וכו' מעיקרא מלי פכר דכח מעלה
 ישרל ואם לא היה חש לדיכיו והוה מעקב ליה דכו לבסוף
 מעלי פכר ועוד קטב דהוה ליה לאקטווי דהיה דמעהר
 ישרל כהיה דהגהות עיימו' ועוד קטב לפי מה סבב
 אכל כחלק וכו' היכי יקרי דהיה דהמירדכי והגהות
 עיימו' ועוד קטב מעיקרא מלי פכר דהיה כחלק
 באורה דאפילו לא בקריאת כלל כהס אביגיל חוששין
 לעיקר דהס מעל ליה דהיה דהמירדכי והגהות עיימו'
 איירי כדכי די' מעל איירי סנקריא כן ועי' וכו' דהיינו
 דר כוונת דהאנח באורה יחיה פכר און ולפי זה
 ניקי מעל' והוה דהמירדכי והגהות עיימו' כהכו ואחרי כך
 כקב אכל כחלק וכו' ולפי זה כוקי מעל' כנקריא
 כך אלא דכל זה דוחק דאין דכרי דרכ מעוכיחוס כן
אמרס מעקב דכרי דהימעט הכוז כחלק דרוח אחרת
 עמו ומעריט דכרי דהאנח כענין אחר וכו' פי'
 באורה כחלק דהס אביגיל כגזר מעל' אביגיל דאין לו טוס
 מעמעו' אחר ואם כן דגזר מעל' אביגיל יט (פ' הוכבג
 וכו' אכל כחלק וכו' והיינו כדמעסיק אכל יט (ומע
 דהס אחר הוא ול' וכו' כגזר וזהו שכתב מעל' מעל' זל
 כקב דהאנח סימן שיראה שעיך דהס אביגיל ומעס
 כגזר וכו' גל' ל' דהימעט דכחלק יחיה וכו' דהיינו
 באורה יחיה שגזר מעל' אביגיל ואם כן וכו' אכל אביגיל
 יט להסקת וכו' והיינו מעל' ספי' דהאנח אכל גבי
 אביגיל וכו' אכל יט דהס אחר הוא ואם כן אין לבקש
 שם אביגיל כגזר

אמרס מעקב דכרי דהימעט שמענו דהרכ נסקת כזה
 אס כגזר מעל' אביגיל או לא וזהו שכתב יט וכו'
 אכל אהב דין נתי דגזר מעל' אביגיל וכיון דהו ספק
 צריך לעשות לתקנת דהימעט לבקש אחר אנתר
 דמקריא אביגיל כדאפריט כסמוך הן אחר דל' שון
 דהאנח קצ' דלפי דכריו שמה (באורה כחלק וכו'
 הוא יט דהוא שם אחר הוא כגזר מעל' אביגיל ואם
 כן דכי הו' אכל כחלק דהס אחר הוא וכו'
 דמעל' הוא ידעין דין כי היכי דכתב מעל' דהס
 כגזר מעל' אביגיל ויהי כוקבין אביגיל וכו' דכי נתי הוה
 ליה למיער אכל כחלק דאפריט דהס אחר הוא וכו' ומע

ל' להסקת מעל' דהיה דמעהר ישרל וכפירע דהיה דמעהר
 ישרל הוא כגזר מעל' אביגיל ועכו לא חש לעיקר
 דהס ומעמעו דמקריא עייניה כנדין דהיה דאביגיל
 דאע"ג כגזר מעל' אביגיל כל שלח בקריאת אביגיל
 אין לבקש דהס אביגיל כגזר ואם כן ע"כ פירוט דכרי
 דהאנח כדפי' מעיקרא ואם כן אהדרו קוטי' (דוכר' הו
 כל דהו קוטי' דלעיל

אמרס מעל' כדקרי דהימעט גופיה ודאי מעריט
 דכרי דהאנח כן כדפי' תלל מעסו דלבסוף עיקר
 אכל גבי אביגיל וכו' אכל יט וכו' דהוא ודאי חזר כו
 דהאנח מעל' האסיק אדעקד דודאי כגזר מעל' אביגיל
 אביגיל לבקש דהימעט דכקב דהאנח ס' אלא שעיך
 דהס אביגיל ולבסוף כקב דגבי אביגיל יט להסקת וכו'
אמרס מעל' סבב דהימעט אכל כל שלח בקריאת אביגיל
 כלל וכו' דהוא עיינו כדכנכ כוונת דהאנח
 למיער דהס היה בקריאת אביגיל כל דהו אין ודאי
 היה אמריכון דאביגיל כגזר מעל' אביגיל דהו קרו ליה
 הכי מעיקרא ויהיה שם קענוק וכוקבין אביגיל וכו'
 אכל כחלק דכל שלח בקריאת אביגיל כלל אין כוקבין
 אביגיל החולה קפד אפילו כגזר מעל' אביגיל דומיא
 דירחמיל ואחרי כך מעסיק מעסו דמעסיק ליה
 אס כגזר מעל' אביגיל דוק

אמרס מעל' דהיה דמעהר ישרל לא אהר' שעיך
 דינו דהקס לא סבב דל' כקבין ירחמיל אלא
 דשאל למעריט ואחרי כהיה דשמו ירחמיל וכו' ואפריט
 דכקב כגזר ירחמיל דמקריא ירחמיל ועוד קטב
 מעל' ליה להאנח דמיער' כשלח בקריאת ירחמיל כלל
 כי הכא דמעסיק עייניה כשלח בקריאת אביגיל כלל
 דמעמעו דמשימ' ליה דהקס נתי עייניה הכי כשלח
 בקריאת ירחמיל כלל ולפי דאמיר כחלק מעל' דמיער
 אפילו בקריאת ירחמיל כעריסה דהיינו כקב דהס
 דאין לכו אלא שם שחזיק לעצמו ולפי דך מעמיל
 שם ירחמיל חזיק לעצמו ואזלו כוקבין כגזר ירחמיל כחזק
 העיר סימן קצ' דין לא וכו' ירחמיל הניל

אמרס מעל' דהאנח או אביגיל דמקריא אביגיל
 כהיה דכקב כהגהות עיימו' וכו' תמיה ל' דהיה
 דכקב המירדכי כיצחק חקין והיה דכקב כהגהות
 עיימו' כהס אביגיל קרוייהו קוטל ניכרו וקרוייהו
 פקס הכי יוסף כטע כאלו דעזר סימן קצ' דין
 טו ודין יט דכדין / וכו' כקב היה יצחק חקין מעעס
 דהו שם כעריס' וסם נעמית אין כוקבין כגזר ירחמיל
 יט כקב היה דהוה לאין כיון דהס דהס יוצא
 מעס דעכרי כוקבין יחיה דמקריא ל' חקין והיינו
 כהיה דהגהות עיימו' דאביגיל יוצא כהס אביגיל
 זל דהוה עיימו' כפ' דה' גירושין ועוד שמעתי
 דודאי דכנויים שם מעל' ל' ג' דוקבין ירחמיל חקין
 לא כקבין אכל דמעסיק מעל' ל' חקין אע"פ שדל
 אחר כגזר אביגיל אביגיל כקבין וכו' כה' עכ"ל
 ובעיני כעיינו יחיה דהיה דאביגיל אביגיל היה

ורפוסקים עכל וכפר חוסן ישועות סימן קכ"ט דף מ"ז ע"ב
כתוב לאמר ז"ל וע"ן כהמקד יב"י"ס סימן ק"ח ד"ס אורה
כ"א"כ"ה ראוי לבוקבו כשיעור אחד וכסמורד כמו בחד קוב
ולא פירד כניה כיון שהיא ט"ס אלה ע"ב וע"ן כא"כ"ה העז
סימן קכ"ט דין ל"ב וע"ן ל"ג וט"ס הארכי
אסרוג'לה ע"ן בט"ס אסרוג'לה וט"ס נהבאר דמשמע
אסרוג'לה והאלף נוספה ומשמע דמשמע
כט"ן וע"הו ככר נהבאר בט"ס שולטאנה א"ע"י. טעמ"ט
הנשון כסמורד אין קפידא כט"ן שמתא"ה כמתקום סמור
וע"ן כט"ס שול
א"פ"ד"ר"א כה"כ בקונטרס מ"כ"י"מ"ע א"פ"ד"ר"א באלף
כסוף ימ"ה"י כה"כ הא כסוף טכ"ל השמ"י
טכ"ל"ט"ן י"ן הא כסוף ב"כ"ן כל"ט"ן הקודש וכע"כ אכל שמ"י
טכ"ל"ע"ז אלף כסוף אלף ט"א"י המה על זה הכלל המוחזק
לנו מה"ס טכ"ל"ט"ן י"ן כל השמ"י חוקמ"ן כ"ה"א מ"ה"י"א דק"ן
כ"י"ט ע"י"ו"ר ה"ל"ל חוקמ"י מ"ל"א ה"ן מ"ע"ס ט"א"כ"י"ן פ"ס"ל"ן א"ר
המק"י אלף ט"ח"י"כ א"ד"ס לומ"י כל"ט"ן ר"כ"ו ופ"י"ט כ"ה
המ"כ"ס ז"ל מ"פ"ט ט"ה"ו ר"ס"ה"ו ש"מ"ע"ה ו"א"כ"ע"ל"ן ג"י"י א"ד"ק
ול"א ה"י"ו כ"ו"ט"ס ל"ה"ק"י מ"כ"ע"א ה"ה"א ב"ד"ר כ"י" א"ד"ו"ס ע"ד ה"ו"ס
ו"א"ו"מ"י"ס א"ן כ"מ"ק"ו"ס ה"ן .. א"ל"מ"א א"ן ל"ה"ס מ"כ"ע"א כ"ה"א
כ"ל"ל א"ל"א מ"כ"ע"א כ"ע"כ"ע"א ה"א"ל"ל ..
א"ך ק"ט"ה דכ"ס"ו"ל פ"י"ק ה"כ"ש"פ"י"ן א"מ"י א"ו"ה"ו ו"א"ר"ה"ן א"ח"ר
מ"ה"ן טכ"ן כל"ט"ן י"ן קו"י"ן ל"א"ח"ר ה"י"כ"ה ו"כ"ן א"מ"י"ו ה"ז"ל
פ"ן י"ר"א"ר ה' ה"י"א כל"ט"ן י"ן א"ח"ר ו"כ"ן א"מ"י"ו כ"פ"ס"ו"ק ה"ן ע"ס
לכ"ד"ד י"ש"כ"ו"ן .. א"ל"א ט"א"נ"ו מ"ו"א"י"ס ה"ו"ס ש"ק"ו"י"ן ל"א"ח"ר א"י"כ"ה
כ"א"ל"ל ו"א"פ"ש"ר ע"ל ה"ן ק"א"מ"י"ר ש"ק"ו"י"ן א"ר"ה"ן כ"מ"כ"ע"א ה"א"ל"ל
ו"כ"ן ה"ן י"ר"א"ר ה' קו"י"ן א"ן .. וע"ד מ"כ"י"ו"ו כ"מ"ד"ר"ט ס"ד"ר
כ"ח כ"פ"ק"ק ע"כ"י ג"מ"ר י"ר"א"ר"ה י"ע"י"ך א"ו"ג"י" ג"ו"כ"י"א א"כ"ד"ו"פ"י
א"כ"ד"י"ו"פ"י"א ו"ה"כ"ה כ"מ"ק"ו"ס ה"ה"א ה"נ"ק"ה"ה כ"ו"ק"י"ס א"ל"ל ו"צ"י"ך
ל"ע"מ"ו"ד ע"ל ז"ה מ"פ"י פ"א"ר"ו"ן ש"ל"ה"ס ע"כ"ל ..
א"כ"י"ג"א כה"כ ה"א"ל"ח"ח סימן ל"ג ג"כ"י ט"ס א"כ"ג"ל ז"ל א"ו
א"כ"י"ג"ל ד"מ"ק"ד"י"א א"כ"ג"ל כ"ד"י"א ד"כ"ה"כ כ"ד"ג"ו"ר
מ"י"מ"ו"ע"ל ט"ס א"כ"י"ג"א ש"כ"ו"ק"י"ן א"כ"י"ג"ל ד"מ"ק"ד"י"א א"כ"י"ג"א
ע"כ"ל ג"ס מ"ה"י"מ"ע"ט ה"כ"י"א ל"ש"ו"ן ז"ה ד"מ"ה"ל"א"ח"ח כ"ק"ו"נ"א"ר"י"ס
ה"ש"מ"י"ק ג"כ"י ט"ס א"כ"ג"ל כ"מ"ו"ן ש"א"ע"ת"י"ק ל"ט"ו"ו"ו כ"פ"מ"ו"ד ג"כ"י
ט"ס א"כ"ג"ל ו"א"י"ן ה"פ"ע"ו"ע ע"י"כ"ה"י כ"ה"ג"ו"ר מ"י"מ"ו"ע"ל כ"כ"ר ד"ה
ג"י"ו"ש"י"ן כ"ל"כ ז"ל וע"ד ש"מ"ע"ר"י טו"ד"א"י ק"כ"ו"י"ס ש"ה"ס
מ"ש"ק"י"ס ל"ג"ל"ו"ר כ"ג"ו"ן י"כ"ח"ק ח"ק"ן ל"א כ"כ"י"כ"ן א"כ"ל ד"מ"ש"ק"י"ן
מ"ע"כ"י"י ל"ל"ע"ז א"ע"פ"י ש"ה"כ"ל א"ח"ד כ"ג"ו"ן א"כ"י"ג"ל א"כ"י"ג"א כ"ה"כ"י"כ"ן
ו"כ"ל כ"ה"ג ע"כ"ל ו"ל"א פ"י"י"ט ה"י"א"ך כ"ה"כ"י"כ"ן ד"ל"א א"ה"א ל"מ"ע"ו"י
א"ל"א מ"ע"ס ד"ק"ו"נ"ו"ר כ"ג"ו"ן ח"ק"ן ד"ל"א כ"ה"כ"י"כ"ן כ"ל"ל ו"ג"כ"י
א"כ"י"ג"א כ"ה"כ"י"כ"ן מ"ע"ל ל"א כ"ה"כ"י"א ה"י"א"ך כ"ו"ק"i"ן ו"ה"כ"י"א ה"כ"י"א
כ"ט"מ"ו ד"כ"ו"ק"i"ן א"כ"י"ג"ל ד"מ"ק"ד"י"א א"כ"י"ג"א ו"ל"א ע"ד א"ל"א
ל"מ"ד כ"ן ל"ט"ס א"כ"ג"ל ד"כ"ו"ק"i"ן א"כ"י"ג"ל ד"מ"ק"ד"י"א א"כ"ג"ל
כ"ד א"פ"י"ט כ"פ"מ"ו"ד ז"ל ד"א"ה"נ ד"כ"ה"ג"ו"ר ל"א כ"ה"כ"י"א ה"י"א"ך
כ"ו"ק"i"ן מ"ע"ל כ"י"ן ד"כ"ה"כ"י"א ד"כ"ו"ק"i"ן פ"ש"ט"א ל"י"ה ל"ה"א"ח"ח ז"ל
ד"כ"ו"ק"i"ן כ"ן כ"ד"א"פ"ר"ט כ"פ"מ"ו"ד ו"ה"נ טו"ד"ט ד"ן ז"ה ד"ט"ס
א"כ"י"ג"א צ"י"ך ל"י"ד"ע מ"ה" ע"כ"ו"ו ו"א"ס ה"ו"ק"כ"ע כ"ג"ד"ל"ו"ר
ו"ל"א נ"ק"י"א"ר א"כ"י"ג"ל כ"ע"ר"י"ס"ה ו"כ"א"ו"ר"ה כ"ר"א"ה ד"מ"י"ר"י
ג"ק"ד"ר"א"ר א"כ"י"ג"ל כ"ע"ר"י"ס"ה ד"ו"מ"א"ז ד"י"כ"ח"ק ח"ק"ן ו"כ"י"ן ד"מ"ע"ל"ג

כ"י"ו"י"ח מ"ש"מ"ש ג"ו"מ"י"א"ד"י"כ"ח ח"ק"ן ה"א"ל ו"כ"י"כ"ח ח"ק"ן כ"י"ן
מ"ע"י"ק"ר מ"ע"מ"ש ד"א"ל מ"ש"ו"ס ד"ו"א"ט ט"ס ק"ע"כ"ה א"פ"י"ו"ו כ"ק"ד"א
כ"ע"ר"ו"ק"ה פ"ק"ן א"י"כ"ו"ק"i"ן ו"ע"י"ן כ"א"כ"ן ד"ע"ד ש"מ"ן ד"מ"י"ן
ד"ן מ"ו צ"י"ך ל"ג ו"כ"ה"כ"י"ן מ"ד ד"י"ס"ד"ח"ק"ן מ"ש"מ"ש ל"א"ך
צ"י"ך ל"כ"ו"ק"י"ט ט"ס ק"ע"נ"ו"ב כ"ל"ל כ"ש"ו"ס ע"כ"ן א"מ"נ"ס כ"ד"י"ן
ד"מ"ס"ה"ה מ"ע"מ"ש ל"ל"ע"ז כ"ה"כ ד"כ"ו"ק"i"ן י"ה"ד"ה ד"מ"ק"ד"י"א
ל"א"ו"ן א"ס כ"ן מ"י"כ"ה ל"מ"ד ה"ר"א"ח"ח ג"כ"י א"כ"י"ג"א ד"ו"א"ר מ"ע"כ"ה
ל"ל"ע"ז ד"כ"ו"ק"i"ן א"כ"י"ג"ל ד"מ"ק"ד"י"א א"כ"י"ג"א ז"ל ט"ס א"כ"ג"ל
וע"ן ע"ד מ"ש"מ"ש א"כ"ג"ל ..
א"כ"ג"ל כ"ה"כ כ"ק"ו"נ"א"ר"י"ס ה"י"מ"ע ז"ל א"כ"ג"ל כ"ה"כ ה"ר"א"ח"ח
פ"י"מ"ן ל"ג ש"י"ס"ה"ה ש"ע"י"ק"ה ט"ס א"כ"ג"ל ו"מ"ש"ו"ס כ"ג"ז
ג"כ"י א"י"ה"א כ"ד"ג"ו"ר מ"י"מ"ו"ע"ל ע"ל ג"ס ל"פ"ע"ה ש"כ"ו"ק"i"ן א"כ"י"ג"ל
ד"מ"ק"ד"י"א א"כ"י"ג"א א"כ"ג"ל כ"ל ט"ל"א נ"ק"י"א"ר א"כ"י"ג"ל כ"ל"ל א"ן ל"כ"ו"ק"i"ן
ט"ס א"כ"י"ג"ל כ"ג"ט כ"מ"ו"ן ש"כ"ה"ה מ"ו"ה"ר"י ש"ד"ל ע"ל ט"ס י"ה"מ"י"ג"ל
ד"כ"י"ן ד"ק"ד"ר"א כ"ן כ"כ"ה"כ כ"ו"ד א"ע"פ"י ט"ל"א י"ט כ"כ"ו"ק"i"ן ה"ר כ"ל"א
י"וד א"ע"ג ד"ה"ר"ט י"ט מ"ע"ס כ"מ"ו"ן ש"כ"ה"כ ד"ט"ע"א ע"ל ד"י"א ש"י"ג"ו
מ"ח"ו"ל"י ק"ד"א"ו"ו י"ה"מ"י"ג"ל כ"ו"ד כ"ל"מ"ד י"ה"מ"ע"נ"י ה"א"ל ו"ה"ו"א
ע"י"ק"ר ה"ט"ס ג"כ"י א"כ"ג"ל י"ט ל"ה"ש"ק"ה"ק ט"ה"ו"א ל"ש"ו"ן ל"ע"ז א"ס
ה"ו"א ק"ו"ז"ו"ו ט"ס א"כ"י"ג"ל א"ו ט"ס א"ח"ר ה"ו"א ו"א"י"ו"ו כ"ג"ז מ"ע"ס
א"כ"י"ג"ל ע"כ ו"ק"ט"ה כ"ע"כ"י ש"ה"ר"כ ז"ל ל"א מ"כ"א ל"ט"ס ז"ה ט"ס
פ"ה"ר"ו"ן כ"ל"ט"ן י"ן ו"ה"ו"א כ"פ"ל"ד"ל"ש"ו"ן ו"כ"ו"ד"א"י י"ד"ע"ט א"ן כ"ו"ד"ג"י"ס
ה"ו"נ"י"ס ה"ע"ר"ל"י"ס ל"ק"ד"ו"א"ר כ"ט"ס ז"ה ל"פ"י ט"ל"ן ל"ו"מ"ש"מ"ע"ו"ת כ"ל"ל
ו"מ"ע"ו"ל"ס ל"א ר"א"י"ו"ו ש"י"ה"א"ו ט"ס ט"ל"ן ל"ו ט"ס מ"ש"מ"ע"ו"ת
ו"מ"ע"ס כ"ה"י"א מ"ע"ר"ה ש"ה"ג"ו"ו כ"ן י"ט"ל"א ל"ה"ק"i"א"ר כ"ך א"ן ל"ו ט"ס
ס"מ"י"כ"ו"ר א"ל"א ע"ל ט"ס א"כ"י"ג"ל ש"ה"י"א ק"ו"כ ל"ו כ"מ"ו"ן א"כ"י"ג"א
ט"ה"כ"י"א ה"ג"ו"ר מ"י"מ"ו"ע"ל ..
א"כ"ר ה"ד"כ"ר מ"ס"ו"מ"ק א"ס כ"כ"ו"ק"i"ן א"כ"ג"ל ל"כ"ד י"ה"א"ר ש"ז"ה
ע"י"ק"ר ט"מ"ה י"ש"מ"א א"י"כ"ו ע"י"ק"ר א"ל"א כ"ג"ז מ"א"כ"ו"ג"ל
ו"א"ס כ"כ"ו"ק"i"ן א"כ"י"ג"ל ד"מ"ק"ד"י"א א"כ"ג"ל ט"ע"א א"ן ע"י"ק"ר
ו"מ"י"ח"ו"י כ"ט"י"כ"ו"י ה"ט"ס ש"ה"ר כ"ט"כ"ו"ר"כ"ו"כ"ן ט"ס ו"כ"י"כ"א
ד"א"י"ר"ל כ"ה"כ ד"ה"כ כ"פ"ר"ק ה"ש"ו"ל"ח ד"ל ל"ג ע"כ ד"ה ו"ה"ו"ד
ד"א"ר"ח"ח"ק ו"כ"ו"ן ש"א"ס א"ן ל"י ח"כ"י"א א"ח"ר מ"י"ח"ו"י כ"ט"י"כ"ו"י
ה"ט"ס ו"כ"י"א"ו ה"כ"י"ר י"ו"ס"ל כ"א"כ"ן ה"ע"ו"ד פ"י"מ"ן ק"כ"ט כ"ל
ט"כ"ן כ"ש"כ"ו"ק"i"ן ט"ס ט"ל"א ה"י"ה ל"י מ"ע"ו"ל"ס ל"כ"ן כ"ה"א"ר ל"י
ט"י"כ"כ"ו"ו א"כ"ר א"ח"ר"ה"י ד"מ"ק"ד"י"א א"כ"ג"ל ו"כ"ו"ר י"כ"א"ו י"ד"י
ס"פ"ק ד"א"פ"י"ו"ו ה"י"מ"א"ר ד"ע"י"ק"ר ט"מ"ה א"כ"י"ג"ל ה"ה ל"י"ה כ"ח"ט"י"כ"ה
ו"כ"ט"ר ע"כ"ל י"ג"ה"י"א ד"י"ח"מ"ע"ל ע"י"ן כ"ט"ס ג"ז"ל"ה ..
א"ח"מ"נ"ס ד"כ"י" מ"ה"ר"א"ח"ח ה"כ"ס פ"ר"ו"כ"י"ס כ"פ"י"מ"ן ל"ג ע"י"ן
ט"ס ו"א"י"ן ה"פ"ע"ו"ע כ"ר"א"ה ד"ד"פ"י" מ"ה"ר"כ"ה צ"י"ך
ל"ה"ר"י"ט"כ כ"ה"ס ו"מ"ה"ר"י"מ"ע ה"כ"י"א"ס כ"ק"ו"ר"ה ו"ט"י"כ"ו"י ל"ש"ו"ן
ו"ט"ס י"ט כ"כ"ה"כ"ד ו"ה"ח"ו"ל"ה א"פ"ר"ט ד"כ"י" מ"ה"ר"א"ח"ח ו"א"ח"ר
כ"ך א"פ"ר"ט ד"כ"י" מ"ה"ר"i"m"ע .. י"כ"ר"א"ה ד"ה"כ"י" פ"י א"ל"ע"פ"י
ש"ל"כ"א"ו"ר"ה כ"ר"א"ה ד"ע"י"ק"ר ט"מ"ה א"כ"י"ג"ל ו"כ"ו"ן ו"א"ס כ"ן ע"כ"פ
צ"י"ך ל"ח"ו"ט ל"ע"י"ק"ר ד"ט"ס א"כ"י"ג"ל א"כ"י"ג"ל ל"ח"ו"ד כ"מ"ו
כ"י"כ"ח ח"ק"ן ל"א ד"מ"ק"ד"י"א א"כ"ג"ל כ"מ"ו"ן ש"כ"ה
כ"ג"ו"ר"ה מ"י"מ"ו"ע"ל ט"ס א"כ"י"ג"ל ו"כ"ל ז"ה א"פ"י"ו"ו ט"ל"א כ"ק"i"א"ר
א"כ"ג"ל כ"ל"ל כ"י"ן כ"ג"ז"ר ט"ס א"כ"י"ג"ל א"כ"ל ל"פ"י ה"א"ר
כ"ר"א"ה ד"כ"ל ט"ל"א כ"ק"i"א"ר ו"כ"ו"ן ז"ה י"ט"ר ה"כ"ה כ"ו"ו"ר
מ"ה"ר"א"ח"ח ו"ל"פ"י ז"ה א"כ"ל כ"ר"א"ה ו"כ"ו"ן ה"י"כ"ו ל"מ"ע"ו"י

אלה סכני המפרטים ששמוה סהם כלעו מטפין כאלה כמו
 שאכתוב לקמן ויוה קשה כשם אורה באינה לא די
 שכתובין הן לכסוף אלא טגם באורה כהכו הן לכסוף
 וזה מוכיח טהם שני שמוה כי יהא סימן לקול קובה
 טהם היה טם אחד הן כהכין אלה במקום נקודה פרה
 והכ מורה רש בן יחויא כהכ כסימן קל כטם זה
 לעשויה מילה אחר כמו עמנדכ פדהצוה אס כן אין
 להטיל הן כאלעצט אלא אלה וכטם כין וינידה לכונה
 מילה אחרת לכתוב בה בן כפופה טהם יככו בון
 פשוטה נעטה שני שמוה ואולי שהיה כמו שמוה
 אנשים יום טוב טם טוב שאין משנין המס כנזל טם
 כמקומו ועוד טהם יכתוב בון כפופה אחרת ויו קשה
 מכתא הבון והיו וקל להכין ולקמן אכתוב כטם שהיה
 כטתי קובה עכנ

איסקריליק כהכ בקונטרס היומט איסקריליק
 כהא כסוף ומן הראוי היה להיות כאלה כסוף
 והעם כהכ נקחה לעיל כטם אורחאניה **אלי** ואם
 כהכ איסקריליק כטין או אטמרייה נראה דכטר ועין
 כטם ויליידה וכהגות מהדיק טם הביא איסקריליק כיו
 אחר כסוף וכאלה

איסקריליק כהכ בקונטרס היומט ואל איסקריליק
 כהא כסוף ואלעג דהיה ראוי להיות כאלה
 כהכ נקחה העעם לעיל כטם אורחאניה וכן איסקריליק
 כטין כנזל כטם איסקריליק וכהטובה מהדיק סימן
 יד כהא גט אחד ממצרים על ידי הדין שכתביוס כפורה
 מטה דמתי וככה בגט איסקריליק וככה הפס עליו
 שמשפטה כטין ואל נראה שהדין דקדק יפה כי כן טם
 אכן מ כלטון עככ זמיר וכן קרגס רכיכו סעודה והלדק
 אכן ספיר זמירגין וכטמורה רבה סדר כי קטא וכויקדא
 רבה זמירגין קבע כה עכנ וכהגות מהדיק טם כהכ
 איסקריליק כטין וכאלה לכסוף והיה דמהדיקא היא
 כדיני גימין סוף סימן יד דל פא עג וכפפר פנים חדטו
 דל פו עג כהכ הן דמהדיקא ואל איסקריליק ראוי
 לכתוב כטין ולא כטין טם פא עכנ ועין טם איסקריליק
 ועין כטם ואפיה וטם אעדיק לטון ספיר קורב אמר
 דהוכיח מרברי מהדיקא דים קרילא כין קון לטין

אורו וילידו בתוב בקונטרס השמיה למורה היומט ואל
 אורו וילידו משמעותי זה עוב וראוי להיות כהכ קהכ
 הוין אורו וילידו וגם טם וילידה הוא כיליידה הוא לומר
 עובה מאד כמו פילה שפואה לומר עובה וכליידה רואה
 לומר עובה מאד ולפי שהכית דפיה נקח לתה בון דומיאל
 דמה שככה הן כהכ דכהטובה וכן בעל העיטור בככה
 אידופן שאומר על ידי חופה וקידושין שהקידושין קודמין
 ואחריהם החופה שעשה ניטאין אלא הנסחא היא על
 ידי חופה בקידושין **אלה** שהדין טהם להדיגט מכתא
 דכית דכאה אחר אלו **אלה** הוין עכנ וכן
 אידע כטם כיליידה וכן נקח לתה למורה היומט ואל
 כיליידה וכהטובה הדיגט כלל **סימן** מוכיח
 טם דונא כיליידה ואחר כן מוכיח **אלי** ויליידה ואפטר
 טכין טהם ממוכא אחר כלטון לני אדם מהחופה ואין

ככך זילוס אכל רחיה שמעלברסי לילי כית כוין חסרו
 ויו אחר כטם אורו וילידו טהם היוכתובין ככית היה
 צריך לכתוב שני ויון אלה לאורו ואחר ליליידו כמקום
 כית עכנ וצנע טלח קירץ מידי והכית דכבר כתיבה
 לתה אין כוקבין שני ויון אורו ויליידו ולמה לא כהכ
 טראוי לכתוב כטני ויון או ככית והחק לומר
 שמשפיק אס פירטו זה עוב ואל

אלגור כהכ בקונטרס היומט ואל אלגור
 יט לרסקהק כטם זה שנראה טטם העכס
 טלה הוא גורה והוא טם חפץ אכן עובה הנקרא גורה
 ואל היה מילה העעם בעיכ במקום הן הדיעה
 וכן קמכא כהטובה הדיגט כלל צא סימן נזכר
 טם גורה כמה פעמים ואין כה אלה מילה אחרת
 להודיע וכן מצינו בהגדה כתיב חלק בענין פנחס
 וזמיר ומלך אלקום עמו פירטי אומר אני שהיה
 מילה ערכית שהחילה כאל ומצינו כלטון חכמים
 כמשכת מעשיות דכריתין והאלקטויר והן כה קין
 מלטון קמיל ואל נוסף וכן יט כספירידיס כמה כנויים
 טהם כאל כגון אלגור אלטיף אלכר וזהו כיכוי
 להודיע כמו כלטון הקדש חכוכי הפולאי

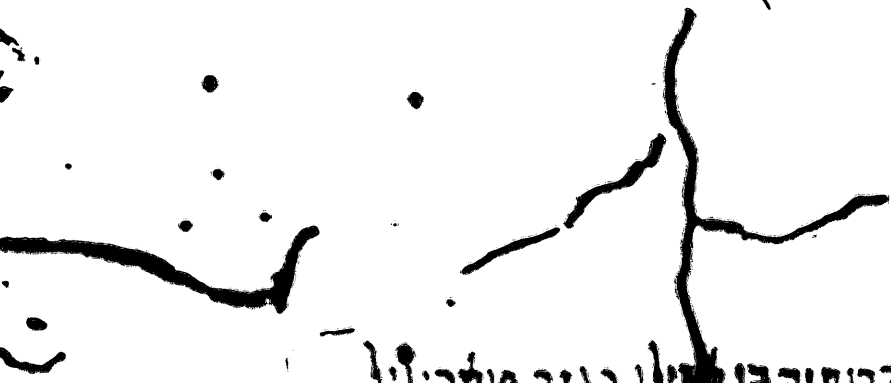
אל כהא הנקרא גורה אין צריך להודיע אכל
 נראה טגם באטה צריך אל שקורין לה גורה
 ואינה גורה אלא מאייה כגורה כמזל יעימה שדומה
 לוס ועוד נראה כי כוץ ראשון כך היה אכל עכטו
 כוץ דזה אין לטבות כין שראינו כמה שמוה שנטקמט
 כהם בני ספיר לקוחים מלטון ערכי אשר גבלו טם
 ערכי אדוני הארץ וככל אוקס דברים צידנו כהם
 אל עס הטם כגון כה שהחיה הדיגט אלמוכרא אלמיה
 למכתה אלקופה לכפיה מצריה אלכוזא למך הטמן
 זכיאזא כזה ועשו אל שורט המילה ואולי טגם
 העובה עצמה קודין אלגורה לפי שהיה מילה ערכית
 נמצא טהן הוספה באטה מכתמריגית עצמה ואם
 חסית הן חסית הטם עכנ ולענין פא טכגית
 עין כטם גוייה גאמילה

אשטרוגה כהכ בקונטרס היומט ואל דע כי
 אשטרוק אשטרוג שמוה אנשים הם
 אכל נראה כי טם אשטרוק מצינו באים אכל טם אשטרוג
 לא מצינו אכל מצינו באטה אשטרוגה ובאיש אשטרוג
 אכל אורו שקורין כלל ויו באחיונה הוא אשטרוק כתיב
 וכקול ואם כהכ אישטרוגה כיוז וכתיב כטו ומן הדין
 היה להיות כאלה כסוף אכל העעם כנזל כטם
 אורו ואיניה

אמנכ כהכ בקונטרס היומט ואל אמנה הוא טם
 ערכי וככה בא לדי מעטה באטה טהיו קודין
 לה דונא מיני וטם זה אין לו הכנה ומשמעות כלל וכדק
 כה וכמשפחה שהיו מוכני מפתערכ ואמנה ללענ
 טם זקנה היתה נקראת כך ועודה ואמנה אין ספק
 כי טם זה הוא אמנה רואה לומר נאמנה מנה טהפלו

היה ליהודי לאון שהוא שם היוצא משם העברי כי כן כרב
 בהגות מיימון אבל המשקלים משם עברי ללעז כהכין
 ומפדש דהיינו אביגיל אביגיל והשאל קשה על ההלכה
 מוכח אחר דמה לו להביא ההלכה מהעברי כי צחק הקין
 הלא גם הגרוב מיימון הכיחו ועוד קשה אובח דכיון
 דהנך קרתי מיימון קושיהו קושטא ניבדו עה מעם כרב
 ההלכה דכורבין אביגיל לחוד כההיא דיצחק חקין לו
 אביגיל דמתקדיח אביגיל כההיא דהגהות מיימון מה
 כפסך אי שם אביגיל שם היוצא מהדאשון דנעריה ודאי
 כורבין אביגיל לחוד ואי לעז היוצא משם עברי ודאי
 אביגיל אביגיל דמתקדיח אביגיל (להע כין) למערכין
 להגות מיימון ודחוק לומר דכהא גופיה משפיקא ליה
 דמתקדיח דקי בלשון דה ועוד קשה דאי כההיא מיימון
 מעוהיה ישראלי אמת אמתיה הקס דייחמאל אינו
 לעז היוצא משם העברי אבל הכא דתפטר היוצא
 משם העברי כורבין אביגיל דמתקדיח אביגיל וצע
 וקשה לא נחזק לענין לפדש דברי הדימט והנה נקט
 מתוך דברי ההלכה דכל שאלא נקדיח אביגיל
 כלל אין לכתוב שם אביגיל כגמ כלל כמון סכב עוהרי
 ישראל ואעג דהקס יש מעם וכו' כלומר והקס מעם
 גדול יש שאל לכתוב יחמאל שהרי שוכה שמעו מחמאל
 יחולי שום אחר מאבוקיו והדי נשקה שם יחמאל
 אבל הכא דאינו שינוי השם אלא יוצא משם עברי
 כורבין אביגיל דמתקדיח אביגיל למה חזר ואמר דהכא
 נבי שם אביגיל יש להספק וכו' כך משמע להדימט
 דכוונת ההלכה היא דהכא יש להספק וכו' וזהו
 שכב אלל ו' דהא שם אחר הוא ואינו כגמ מלביגיל
 כלומר אפשר לומר כן והה דתפטר שהוא כגמ
 מלביגיל ולפי זה ההלכה הניח הדבד בספק ולא
 קני כה תקנה זהו הנפחה מרדכי הדימט
 (קנה) הקשה על זה וכרב וקשה בעיני וכו' כלמעי
 דלידיה משקבא שגמ מלביגיל וכורבין
 אביגיל דמתקדיח אביגיל כמון באביגיל וכרב עוד
 ואם הדבר משפיק בלומר שהדבר הזה משפיק אם
 כגמ מלביגיל או לא כמון שכב דהלכה אין אם
 נכתוב אביגיל לכד וכו' ואם נכתוב אביגיל וכו' אין
 תקנה לומר אנה אנה דמתקדיח אביגיל וכו'
 ולפי זה כוונת ההלכה כך אלל שענין ו' וכו' כלומר כה
 דמשמע דאשון דלא נקדיח כלל אביגיל לכתב למימון
 דאין כורבין אביגיל דין הוא דכורבין אי הוה ידעין
 דכגמ מלביגיל כמון באביגיל אלל משמע אחר
 אין לכתוב אביגיל כיון דיש לומר שם אחר הוא וכיון
 דיש לומר כן אפילו על הספק אין לכתוב אביגיל כגמ
 והספיק דערו שאל לכתוב אביגיל כלל וכמון שכב
 די מע ואם נכתוב אביגיל וכו' אלל נכתוב אלל אביגיל
 שם שהחוק כו דכי נמי כגמ מלביגיל הרי לא נקדיח
 אביגיל כלל והכי נכתוב שם דלא נקדיח כוכלל וספיק

כרבינו אביגיל ומתקדיח כורבין דהחוק בן שילון כגמ מלביגיל
 דהכי נמי כרב עוהרי ישראל שם נמי יחמאל דאין לנו אלל
 שם שמחזיק בו לפנינו ומתקדיח שם לא נכתוב בכורבין
 רק כלל יוד וכו' וכיון שהלכה נמשך אחר דברי מיימון
 ישראל מיימון משמע דגם הוא זהו משמע דאין כורבין
 אביגיל רק אביגיל ומתקדיח כורבין שם שהחוק כו
 אמנם הדימט כההיא לו לתקן לכתוב אנה אנה דמתקדיח
 אביגיל וכיון דאין מוכיח אביגיל כוחא וכו'
 אמת כן להלכה כיון להדימט כל מה הוא דוקא לפי
 שפסקה שם כגמ מלביגיל דאי הוה ידעין ודאי
 דכגמ מלביגיל היו כורבין אביגיל דמתקדיח אביגיל כמון
 באביגיל ואעג דלא נקדיח אביגיל מעולם כיון ששם
 זה דאביגיל כגמ מלביגיל אזילין כהר עיקר השם כגמ
 וזהו שכב ההלכה אבל עמה שכב וסיים וכו' יש מקום
 וכו' אבל גב אביגיל ואביגיל וכו' עכ"ש שם אביגיל היינו
 שם אביגיל וכו' כלומר וכורבין אביגיל אעג דלא נקדיח
 אביגיל כלל אפילו בעיוסה ועין כשם חנוכה וכשם
 שהחוק דכורבין חנה דמתקדיח חנוכה אעג דלא
 נקדיח חנה מעולם וכן כשהחוק אף הוה ידעין
 דכגמ מלביגיל כורבין שיה דמתקדיח מלביגיל
 איריני כרב בקונטרס הדימט וזל איריני כרב כרב
 בקונטרס כיון דאחר ההלכה שכב קימין לו על
 גמ שאל מחוסר וכתבו איריני כשהי יודין בסוף לפי
 שמנהג הפתחים (שם) יוד אחר האור הנדגש בגין
 קני ואיריני וכרב הרב זל דודאי אם היה גמיה נכתב
 בקונטרס שאל דגילם לכתוב יוד נוספת היה מסוף
 כיון שעל ידי הוספת היוד יקרא הקורא כהדגש יוד
 לבסוף דאשכ טיכונו כמון חד קרי יהודים וחד קרי יהודים
 ולא אהדר חד מינייהו משום דאין מתקדיח כמעוהיה
 אלמל מעוה מיימון אך מעמי שהגמ נכתב בכרוסה
 שרגילין לכתוב כן יש להקיד כדאיהא כמירדני כפיק
 התגיש כשם הוציא דל קראו על וזל ומה שקורין
 כורבין ואנו קורין כורבין כההיא כענין דכיון שמתקד
 מקום דייק האש ומקום כהיכר הגמ מעוהיה שמחזק
 הגר בא והוא (שם) לכתוב לכתוב קללל אין להקפיד כלל על
 מעוהיה ולכתוב שאל הנדון דומה לכתוב דהקס אינו
 יודע שם שזה הנדה נקרא כההיא כן כלי שאל קללל והוא
 שמעו ואין שם שינוי שם כלל שהרי אין חומרים לו שם
 אחר זולת זה אבל כזה היוד הנוספת מלודים שהם כדאיהא
 מעדישין הבין וקורין מכתב היוד ואם נכתב שאל הנדון
 נדגש והיוד אינה נדגשת כדאיהא אלל כמון חזיק
 ודאי לא היו כורבין היוד נכתב שהשינוי אינו בכתיבה לכד
 אלל גם כדאיהא ומה מענה היא שדוע בלמה מקום
 נכתב והלא כההיא מקום יוד עים לכתוב דההיא אלל שם
 קורין לה כך ולכן פתחו לה יוד אחת והוה ליה שינוי השם
 כין כמקום כתיבה כן כתיבה שהיא נקדיח
 איריני וכתבו איריני וכו' שם מעוהיה כדאיהא מעוהיה
 שינוי השם הוא עכ"ל הדימט
 אורד ואיריני כרב בקונטרס הדימט וזל חזק ואיריני
 כורבין כהא לבסוף וקמה למחזקין כורבין

כדחיתח כפק דפנהדין ועמחה טכועים אקרא חני טכעס
 וכו' ודכיה דיואכ אקדויה המחה אה זכר עמלק וכן הכל
 חבל כגע טאכו כוקבין מעלות לקוחות מעל שונות הגוים
 וזש אור שאין לנו מעמא כיוצא בה צריכין אנו לכתוב
 כענין שיוכן העמא ואם נכתוב אור גימל כמו שהיה
 היו טיכוו השם מעמא כמאז שהנקודה איכה קריאה
 חלף הקון האור טורה על מעמא והדחנה סימן פו
 כדכ וזל גאמיליה רגילות לכתוב כגימל וט כוקביס
 על הגימל דתא וזש כוקבין כלל דתא והדיוכל תא דל
 פד ער כקכ טאכו כוהגיס לשיש דתא וכן דאית רכות
 כוהגיס וגם הרטס כל ימיו היה כוקב דתא וכזקנתו
 נקרט לו ידיו ואמרי לכתוב שני גימל ונמצא מוציא
 לעז על גימל הראשונים שכתב הוא וכמה רבנן כדאיתא
 בלשון דיכמורה גבי איה הכה דאמרו בלח ומהלן הכיור
 שיהיו חולצות ולא מעריכמיה אמרי דשכב מה בעטה
 לצדור ראשונות מעמקה אלתא משום לעז ראשונות
 טכין מעמעבדי הקון לאחריכיה והכי אמרינן כפק
 דגמל גבי כה דיוא כעמא לאתויי גימל אהא גמיליה דכ
 חמי דבור מעמא אהא גמיליה צריך אהא לעמוד על
 כל אור וחור אהא לקמיה דרבי אמרי אמה ליה לא צריכ
 וכי קומא אעביד לחמיה א אהא מוציא לעז על גימל
 הראשונים ואעג דאמרינן כפרק המגיש אקין רבא
 כגימל מן יומא דנן ולעלם וכו' ככה פ' במתקום אחר
 פירושים מתחלפים עכ"ל ה"מ

ד דכתב הכי יוסף באסן העור סימן קכח דל קנח
 עג וזל ועיר שאין בה חלף כוהר ואגעים כקוב
 בהגות מעימיו כפר דגירוסין כשם שמק טלף יזכירם
 כלל טלף לחלק בין גימל שנכתבו קודם טכעסו לגימל
 שנכתבו אחר טכעסו עכ"ל ולעיל מיניה כהכ וזל כקוב
 כרשוכות מעדין עיר טכיקוסל כה כהר וקא חייט ללעז
 גימל הראשונים דינחלה דאין לחוט ודאיה מעדין סינן
 כשלה כמד מעדין ופיק לולב הגזול ככל כור סוף
 כור סיפ ככל למא כפקא מעיכה לגימל כשים ופ' דש'
 כחד דוכתא לעפן שינה טעו ושמה שם עירו וטס
 עיר וצריך לכתוב שם על עכשוו אלתא דלכא לעז
 עכ"ל וכתורה פלגא הא דמדין להדיא בהגות מעימיו
 עין שם בחידושי זולתי אס נתק בין כור לנהר דגבי
 כור לא יזכיר משום לעז וגבי כהר יזכיר ולא חייט
 ללעז דאס לא יזכיר איכא יעוהא ומעירו קטה
 למדין מעדין דפק דיכמורה ופק דגימל דחייטין ללעז
 גימל ראשונים חלף ודאי טאני ככל וכור סוף דיודע
 לכל העולם ולא יוציא לעז וצ"ע

אדר חק שאין לכתוב אלף בין גמל ואלף וכדכין הא בסוף
 לפי שהוא לשון עמא ואלף מאלף חלקה וזש
 לכתוב חסר אלף וכור אעפ"י שיש בו אלף יכתבו
 י"ד בין מים ללעד מעל לקן המילה מן לכתוב כור
 ע"י כהלכח סימן פז והדאף סימן ל דל כק
 שכריך לכתוב שני גימל אחד כדלף ואחד הלל

רפא יהוכאו דכרוו כפתי חסן ישועור סימן קכט דל מעז
 ריש עג וכקב עליו ועיין מעל שרמזיה בסומן קככ
 וזל בסומן קככ דל מעל לך עיין כהרסדס אכן העור
 סוף סימן לך דכל אור שקורין דתיה כגון גאמיליה
 פאסאנה פ"י מעוזה אין מעל טין לכתוב אלף כגש אחד
 כדלף אלף כוקבין שני גימל אחד כדלף ואחד כלל
 דתא וכקוטעא חדיכה וכלתין יט"ל אין חוטטין לזה
 ועיין כאויר כהלכח וטעמיה עפ"י מעווי הרב
 שהיה אהרין כן חסון היה בוקנו כלל דתא ואחר כך
 היה כוקב דתא כגש עצמו וחזר הכעל וזקנו לך
 האשה אך לא חזרו לו כל סיעתו ועקב מקרוב כדחשו
 קטובות מעריכחט וכקבי בקוד קטובה אהר כחג
 דל קג עלא מאיזה טעם השיגו עליו וככיה דין
 האדק טל מעווי היב וכשאר כתי דינן טכטאלו ניק
 כוהגיס כדכרי הרטס ועיין כדרטך חלף סימן
 עו גבי אס לא כתב דתא וכמה דחט סימן א' וסימן
 ב' דאחד מן הספקות טכאו שם הוא שאל ככתב דתא
 ועיין כדק הכי סימן זה עכ"ל וכדנהור מעדין הכי
 שם ז' גמיליה כדלף וחסי חלף וכדלף כסל
 א"י א כקוב כקוטעיס דהימע וזל גוייה כד מעמא
 כשני יודין וכאל לל ואס כקב גויה כוד אהר
 וכדלף כמקום עיגון כטר ואס כקב גויה עיין כהלכח
 חלף סד עכ"ל וכדלף מעדין קלובל שם דעממא
 כוד אהר וכדלף וכן מטמע מעדין ה"לס ה"לכ גב
 שם גאמיליה עיין שם

אדר חסוף כד מטמעו כוד אהר וכאלל בסוף ואס כקב
 גרסיה כהא בסוף או גרסייל כסתי יודין
 כטר וטס גוייה מטמעו כסתי יודין טהוד כדגש
 וכדנהור מעדין הכי גמיליה גמיליה כוד אהר
 וכאלל בסוף ועיין באסן העור סימן קכט דין לך
 וטס דמזקי דכרי דלשך והרטס גבי שם כחונת
 וטאר המעריטוס

אדר חסוף כד מטמעו ואס כקב גמיליה כסתי וואס
 כקב גמיליה כמקום עיגון כטר ועיין
 כטס טכרו וטס הכאת דכרי מעדין טהקב
 גמיליה כטין וכדלף וכטס איו מעדין לרה כקב
 טיט להקפיד בין זין לטין ועיין כטס עיר איו מעיר
 וכדנהור מעדין הכי גמיליה גמיליה כאלל בסוף
 אדר חסוף הוא שם אטככו וכך מטמעו ואס כקב
 גמיליה כאלל כטר עיין כסתי ה"לכ
 אדר חסוף הוא שם ערבי וכך מטמעו ואס כקב
 גמיליה או גמיליה כטר וכדנהור מעדין
 הכי גמיליה כוד אהר וכדלף בסוף

אדר חסוף כקוב כקוטעיס דהימע זל כקוב
 כסתי דלכח דל דל עכ וזל אטנס אחרי
 דואי דכריך חקריה מעממקעריכיס הנמצא י"ד
 ואמרו ל' כי נמצאו כארץ המערב כשים למיליה
 ולחלפם שטעוהם גזול גס יאה האטה טמה העיקר

האלף כפמיכר לנגלך בוכא לני סאי אפטר לכטא שר
אלפין פרוחה זו אחד זוכר ויהי הכת קענה כשקודין חוקר
משמיעין למעלה זה שהוא לטון קדיח לקענה נחפטר
שעה שהפילו דאלף לא היה בכוננה מדה אלף השומע
שומע דוניא אמני וחוטב טרס טלה מעי וכפוט בארץ
פריד טאין כקיאין בעיב לטון ערכי ועוד נאריך כזה
כאור המס יולפי זה אין כהתוספת יור בין מוס לטון
והיא היה כפונה כי היא מגזירה למענה והיא כינוי לנקבה
ומעט טוב לעי יגד בין מוס לטון הדי להדיט המכמא
לפי שהלשון מושאל אלכינו מן העיב ואין אינו כקיאין
כעסורה רק על ידי תוספת האדייק וכן לזכה הנאמן
קודין אמין ארסן גם לנקבה נאמר אמני עכל וטאר
שמוק נשים ככקובים כאור אלף מדה מצאה כקונטריס
היימע ומעס כהגות מדייק ולא מצאה פירוט
אמנס שם איו ויהא חל כהגות מדייק וכך בו
אלף כפול וכן כאור זה כקב ויהא כאלף אר
כפרי קודה אמר דל לא עכ כקב ויהא כהא עין כו
ויהא באר כחית זון

כין וינדד בקוב כקונטריס הימע זל בין וינידה ככר
ינקבא ליעל כטס אורדואיניה עכל ועין מוס שם
כטס אורדואיניה וכהגות מדייק כקב בין כינידא ככר
דפיה ובאלף כפול
כאלצה כקוב כקונטריס הימע זל כולצה יש להסקת
אם הוא שם קענות ועיקר שמה כולה וקודין לה
כולצה כקענות ומעו לא דאיה שקודין כולה שם העצם
אלף כטס כינוי לדולה או לגעגוע ויש לה שם עיקרי
ובטקח שם העצם שלה עכל ודכיו קצרים ולא פירט
אם הוא שם קענות היאך כוקבין כגמ ונראה דוקבין
שם גדולה לחוד והוא כולה שם עיקרי כמעו יצחק חקין
ידוע שם קענות אין כוקבין כגמ כולל ומעיה כטס חכילה
כקב המכיר דאם הוקבע שם חכילה כגד לורה עוב לכקוב
חנה דמקראי חכילה עין שם וטס נכאר פירוש ואם
הוקבע לה שם חכילה כגד לורה ואם כן הכא מעי אם
הוקבע שם כולצה כגד לורה כוקבין כולה דמקראי
כולצה ימעו גמי שלא יאה כי שם כולה שם עיקרי לא
האריך כזה ומעיה לפי מה שכתב שנטקח שם עיקרי
טלה לא פירט היאך כוקבין כגמ ונראה לך דוקבין כולצה
כין דטס כולה לא האינו עכ אינו שם קענות אלף שם
כפני עצמו וכין דנטקח שם עיקרי הדי החזקה כטס
זה ומעיה אם שם כולצה שם געגוע והוקבע בו עד
שנטקח שם עיקרי שלה צנע היאך כוקבין זון כוקבין
אמר אנהר דמקראי כולצה כין כקב הימע זל
גמי אכגלי לצאה די ספק אם היא מגזירה אכגלי או לא
הכא מעי אי הוה ידעין שמה עיקרי הוה כקבין איה
שם עיקרי דמקראי כולצה וכין דלא ידעין כוקבין
סרס אנהר דמקראי כולצה
אמין הקס מעיה כספק כגמ מוס אכגלי והיה
צריך לכקוב אכגלי דמקראי חכילה אכל
הכא דנטקח שם עיקרי שלה ולא ידעין דטס זה
כולצה יצא מוס עכיה שר לה אין כוקבין אלף

כולצה זון דמטוס שמא שם כולצה לה יצא מוס עכרי
הראשון והיה צריך לכקוב איהו שם עיקרי דמקראי
כולצה הטקח דלא ידעין כוקבין אנהר דמקראי
כולצה ודמיה לה היה דאכגלי דכקב הימע
כאלצה כקוב כקונטריס הימע זל כאלצה יש
להסקת אם הוא שם אטכנו ויש לכקוב
אלף בין כיה להיט וכפול אלף ולא דא דא אלף ראשונה
להחיות המכמא כמעו טקח היכל חג סימען זל הכיח
יאה מה היה דפרק מציאה האשה דאמר כאלשר
אכלים ינחס ינחס אחרים מוטמע ופירטי אין לו פרח
כטס אור אלף אם כן אלף או דא שמותים לה או על
פי הנקודה טקחיה והיא כלה כמקום אור והקסה
היכל על דטי דגס אם יאמר ינחס חסי ליו וקירז
מה טקחין שם וקסה דאכרי אמנחס קאי טיקנחס
על די אחרים אלף ינחס מנחסים כפולס יפקד מוטכר
וככר כקב היכל זל כטס פאלומכה כי פלומה יש
לעמוד טיקראו הפא כמעל וכל טכן כטס כהינה
טיחאמו או יקראו הכי ככיה כמעו טקח היטר
כחא סימען מעו כמעו שקודין דכ כרונה כהלמוד וגם
כי הדומע אנומיט אין מקמדין לכקוב אלף כמקום
פחח היינו בשמות שנים טכוקים על פי הפנים
ועל פי בעל הלשון ואם יש אלצס זה השם משמעות
אחר יש לו מעה טאין כמטענות לטון אטכנו ואולי
כי האטכנוים קודין הייט כויו טוק וכלן קודין
כויו חולס ואם ישנו מנהג כקובי האטכנוים יהיה
גם כן סיכוי כמכמא טיחאמו שהוא שם דומעאני
ויקראו כחולס וגם יש סיכוי כאור אחרונה כי כדומעאני
כוקבין הא כפול המעלה והאטכנוים כוקבין אלף וגם
יש להסקת אם האטה מכני ספיר משמעות לטון
ואין כלומי גוכהנית טעוטה לבירה כליט ועל זה
כתב היטר לכקוב הפא על הכי שיהא קדיח תק כמעו
זון עכל ועין כריטר כאורך וכריטר סוף סימען פח כקב
זון ועל ענין בארונה וכו' שהגמ כטס עכל עין כוועין
כאכן העור סימען קטע דין לד וטס הכלה דכני היטר
והדטים ושאר הפוסקים וועין אם כוקבין הפא על
הכיה עין כטס גאמילה
הרר שמי שמות טכאור כיה מדה מצאה כקונטריס
היימע ומעס כהגות מדייק ואמנס שם כולצה
נקבאר כטס אורדואיניה שפירוש טובה וכטס ויליידה
כקוב כי כוליידה דוצה לומר טובה מעל
אמילה כקונטריס הימע כקוב למעל זון גאמילה
נהגו לשים כקודה אחר על הימען שמי לפא ויטרס
כפול ימעו כקב שם יכא עוד טענה לדו וכקוב שני
עין אחד כקב שם יכא דפא דקסה כעניו לכקוב
נקודת כגמ קודה שחם כקב כו נקודות
כפול שפן איה שרעום והאור מוקפת גויז
וחק יוכר ולא חק דוכר קספס קודה ונראה דלא
דמיל דכל מה טאכוכקבין כפרי קודה כקב כמסודר

בקונטרס השמיר וגם מעהר הם בן יחיא כהן כסיתן קה
זל וכיון דטסוד הוא בלשון יון דלוי לדיקדק כפתיבתו כענו
שהוא נקרא ונכתב לשון אמי חמי בי בני דומאני אכתומיקה
ומושבות בורכין ענין ודא דפול וכני קמיר בורכין כפמך
זכר עכין נראה לו שאין קשרה בדבר שהיה מתחלפת כשין
כעו ועליו שדי ובחין המורה לא יעלה והיא מצערי
אנוס מוערי זעקה צעקה זכר

כאוב כפמי הומה ושדי שיתן קה וזל וגם כענין אפריה
שהיא נקראת בלשון אפריה ופעמים בורכין אוקו
כזין אפריה כשין אפריה כי אין לבו זין רפוייה בלשון
ורזין רפוייה אנו בורכין כשין וכיון דטסוד הוא בלשון יון
דלוי לדיקדק כפתיבתו כעו שהוא נקרא ונכתב וכל אכעו
כן כטס אפריה שרכים קודין אפריה כזין ורכים כשין
לכתחילה ודאי כעין שם האמיתי שהיה גלעלפי מעולו
הטס אכל כדועכר כשר לבע וכל אכעו כן אפריה ושאפריה
טכני ארי שאין מכידיים בלשון יון לעו טקוסיין אפריה
קזין אפריה כחטכס דהיינו הר וכל זשיכוי הטס קא
מכונני והיו כעו עילגים טכמקוס קרבן קודין קונס קונח
לחו טכני מיקרי כדועכר וכל וכיון שמוגל כפי שאינו
יודע יוכי קודין שאפריה אע"פ אלא מעלה שמוה האמיתיים
קראה אפריה בלשון יון לזין שפירקוס העבים לקרור
שאפריה הכי כתבין ליה לכתחילה ואחת עמי אע"פ קרי
לה אפריה עכ"ל בקיצור

והוא כחוק שער בטס אפריה וע"ן כפמי הורה אער
לפ"א עכ וכפמי חסן שועיה סימן קכע דל עז
עכ ככך זל ובטס אפריה ע"ן כטאריה יהודה דל עז
וכמחלש סימן ל וכתמיה יטריס סימן קה עכ"ל וע"ן
בטס אפריה אפריה טכרב טס טיט לכתחילה כין טין
לזין וע"ן בטס איטמיה

זך כהוב כקונטרס דדימע וזל זני הוד דגושה
כמכעל כמסקל או גני ויט אומרים לטוס טרי יודין
לכעו שרגלן לכתוב כשהוא כדגשה כרי שלל יקראו
היו ויחטבו היו לזיכר ואין דלוי טאז יקראו הוד כצרי
אלא אל יטנו והדרי ניכר עכ"ל ע"ן כמחלש דל עכ
עכ

זקרק כהוב כקונטרס דדימע זל זהה מעלה ערכי
היא והיא טס הפרח היוצא מן האילן כדכתיב יוצא
פרי וצא ציז ומשפחה כהא כסול ויש קודין לה זכיה ואולי
טכיה זהה אלל שמחלפין הא כסל כעו שמחלפין חיה
כהא כדאיקל כקידושין פירק האומי הפק חנקי וכן
רכים כעו טכבארי כטס נחמיה והחיל מעבדים אורה
כעו כל רפוייה עכ"ל ובהגהות מרדכי הכיא אורה
הוא היה כפי בלשון ערכי ווקר
זן קמין נראה שהוא טס אטכני וכל פורט כו מיעדי
עור טס זכרו לא פורט כו מיעדי וטארי שמעיה
טכאור זין מנאריים בהגהות מרדכי וכל מנארי כהס
כירוס וככר ידעך כי כל טס שהוא בלשון הקדש אז
יצי או ערכי הא כסופו

חנולק כהוב כקונטרס דדימע זל חנולה טס קעניו
הוא טטמה חנה ולפי זה אין צורך לכתוב אלל
חנה ואם הוקבע לה זה שם כגדלוה עוב לכתוב חנה

דמקריה חנולה ולפי טטס קעניו זה הוא לשון דומאני
דלוי לכתוב הא כסול כמטפס לטונס כעו טס מילכוכה
טטמה מעלה וכתובה כהא כסול אכל בטס קעניו
מנאריה פניד כגון חנולה חנולה אע"פ טהיא מנארי
יניד כין דעיקר הטס פנידי כהוב כסול עכ"ל
מך טכרב טס קעניו הוא ואין צורך לכתוב אלל חנה

היינו כעו דהיא דיצחק חקין ע"ן באכן העור
סימן קכע דג"ע ומשמע הטס אפילו הוקבע טס חקין
כגדלוה דאס ללל הוקבע כגדלוה אלל כגדלוה נקריה
יצחק ונטרקה טס חקין פשיטא דאין כהובין טס חקין
כיון טכבר נטרקה אפילו לא היה טס קעניו אלל ה
טני שמעיה ע"ן באכן העור סימן קכע דין יח וכתובה
אפריה כהא מעולג כין טס קעניו לטס לעו היוצא
מטס עכוי כזול בטס אכגלי והיא דטס לעו מיעדי
נקריה כו דאס לא נקריה הוד כהובין דמקריה ואס כן
דכווקל כטס קעניו דהוקבע כגדלוה ואפילו הכי אין
כוקבין טס דקעניו וזל דאס הקבע היינו שמחלש
לא נקריה חנה כלל אלל חנולה וקמ"ל דאע"פ טהוא טכ
קעניו חוטטין לו וקמ"ל דטס חנה אע"פ אלא אפריה
כו כלל כיון טהוא טורט הטס כהובין אוקו לעיקר וטס
חנולה כהובין דמקריה ולפי זה גס בטס אכגל כן אע"פ
שלל נקריה אכגל כין טהוא טורט כהובין אוקו ע"ך
וע"ן בטס טחולק

קרק כהוב בהגהות פעל דמנה סימן קכע דין יח
עי טיט לו טס עכדי טעולה כו לקרור כקריה
ויט לו נמי טס בלשון לעו עושים טס העכדי עיקר ועל
הטני כהובין דמקריה וזה כחטה עושים טס העכדי עיקר
עכ"ל וכחטה לא טייר כה טעולה לקרור כהובין ואפילו
הכי עוטיין העכדי עיקר וקטה למלי הלכתא כתב טעולה
כו לפרי הורה זול למעוטי אס עולה לפרי הורה כטס
לפרי קטני אז עושים הטני עיקר ומיעדי דהס מיעדי
שטס הלעו אינו יוצא מעעכדי אלל הוא טס אחר ואס
יוצא מעעכדי היינו דין דיהודה לאין ואכגל אכגל
וקרה לענין אס כותבין חנולה כהא כפ"ל עעור כקונטרס
דימע טכרב כו היה דלוי לכתוב הא לכסול יכ
ולטנא דהיה דלוי משמע דלפי האמה אינו כן והא
ליה דלפי האמה הוא כן וע"ס הוא ואדיך למחוק
מעלה היה כי לא היה ולל ככיה ע"ן כקטוב דדימע
דטייכ לאכן העור סימן יא וע"ן באכן העור סימן
קכע דין לל וטס המוקר דכני הרטך וההטס כטס
כאכונה זנה שאר שמעיה דטייכ כאור חיה מרס
מנאריה כקונטרס דימע ומרס בהגהות מרדכי וכל
מנארי להס פירוס וכן שמעיה טכאור העיקר מרס
כקונטרס דימע ומרס בהגהות מרדכי וכל מנארי
להס פירוס

כמעולל כהוב כקונטרס דדימע זל כמעולל זל
דאיה טכבאריה כקונטרס השמיר אכל
דאיה כקטוב דהיא סימן פ"ו זכרב וזל גס בלשון

היה גזול באמת עבדו וכתב עליו והענין חי קימן מעט הכא והלבו
דל דל עאל וזל אמנם דל חיי אה החבש במעלה אברהם טנוס
שהיה בדעתו לפסול הגט על קרבן כי נכרב טס הא שר
בגט גזול ואמר שחוקר על שמה ואמר לו שלא היה טס
גזול בעולם כי אם גזול וכך תכלא כהקוב כהקוב גזולה
ואם כן היינו שפעה והגט פסול ואני אומר כי גם טנודה לו
טאין טס גזול בעולם אלא גזולה מעט בין שזאת נקראת
מפי כל מכירה גזול או לקיבור הטס או לכוננה אחרת
היי הוא עיקר טעם ואינו טיבוי טס כי לא יפסל כטיבוי
הטס כי אם כשמשנה טעם אחד לטס אחר אבל כיון
טעם גזול אינו טס אחר אלא קצור או לכוננה אחרת
אסכן לא יקרא טיבוי הטס לפסל ודלית מעמד שטאלו
לבעל הרומע הדטן על איש אחר שהיה טעמו ורחמאל
וכתבו טעמו ורחמאל אם היה דגט כשר והטס כדכיון דטס
ירחמאל לא נמצא כהקוב אלא ורחמאל אם כן טיבוי
היור אינו טיבוי טס אלא טלחיו סוכה דחקו כל טיבוי
החידק כי אם היה נמצא טס ורחמאל כהקוב וזה היה
טעמו ורחמאל וטיבו אה טעמו בגט ורחמאל פטומא דהיה
פסול כעמו גרשון וגר טס אבל כיון שלא נמצא כהקוב
זה הטס אם כן הוא הטס עצמו אלא טלחיו סוכה דחקו
אורו כחידק ויוד עכל וכמו כן כנדון דודן כיון דטס
גזול אינו טס בפני עצמו אלא טס של גזולה והיא
היה ידוע ונקראת בטס גזול דהי דגט כשר ואין לבעל
הדין לחלוק עכל ובהגות מרחיק הכיא טס זה גזולה
כהקוב כפני חסן ישועות סימן קכט דל מזה עאל וזל
טס גזולה דכהקוב גזול כהקוב המביא הכיוד
דכיון מהללגט דכשר כיון דהכל קדו לה הכי והוא זל
חלק עליו סימן קלב דל דה עב ומנה דלחנא סוף סימן
לו הכיא דכיון וחלק עליו עכל
(ההיא דבעל הרומע הדטן בטס ורחמאל היא כהקוב
סימן הכיא הרומע לעיל בטס אכגלי ומה טכרב
שהיה טעמו ורחמאל וכתבו טעמו ורחמאל וכו' לא משמע
הכי מעבדי כהקוב טס וגב מעבדי דלחנא גזול
בטס אכגלי דמקור דכיון דלחנא נראה דשמו היה
ירחמאל והיה דוכה לחוש לעיקר הטס לכהקוב ורחמאל
דמרחמאל ורחמאל עין טס
ורחמאל טאר טעמו טכאור הגמל מנה כקונטרים
היימע ומנה כהגות מקדיק ולא תכלא
כהס פירוט וכן טעמו טכאור דלחנא מנה
כקונטרים הימע ומנה כהגות מקדיק ולא תכלא
כהס פירוט ואמנם כין טין לסתך אין קפידא בגין
דולסה או דולסה אמנם בטס טול יכבאר זה ואמנם
היימע והגות מקדיק כהקוב דולסה כסתך והיימע
יבאו כהא לכסוף והגות מקדיק כחלפת לכסוף וגם
כהא אין קפידא עין כאכן דעור סימן קכט דין לה
ואללסה בטס דלחמאנעי כהקוב הימע והגות מקדיק
למשמע יודך עוב דלחמאנעי ואם כהקוב דלחמאנעי
כשר כל סקדדית כפי הכל דלחמאנעי ואין חושטין

לחפרון האלף ואמנם בטס דיטארה או דיטארה אין
קפידא כין טין לסתך כזול אמנם כין טין לזין ייש
קפידא עין בטס איטענדלרה וכטס איטענדלרה
לחוש לסתחילא
ד' ר' מ' ו' ז' כקוב כקונטרים הימע והיימע
יש קדין פירמורה ואין זה טיבוי בטס
אלא טאנטי קא טע' לייא אומעיס כהא ואנטי פורטוגאל
אומעיס כהא ואין חלוקה כזר אלא כמעטא רגטון
בגין האזיר פאזיר האליתר פאזיר האזיר פונדיר
היליתר פיליתר וכן כהא טכאמאכט וסוף קיבה ככאר
לקמץ עכל ואמנם טאר טעמו טכאמאכט הא מנה
מכארת כקונטרים הימע ומנה כהגות מקדיק ואל
מכארת להס פירוט
א' י' ד' כקוב כקונטרים הימע זל וליידה כהקוב
למעלה כסס אורו לידו טעמפעה ככיה
פוויה לתי טאין לה טוס משמעות כזיו ואם נאמר טהוא
טס ערכי כסקודין לכה בטס אמה אשר ילדית קדין
ולידה כעו שקימו פכו אי אפטר לומר כן שאם כן לא
היה דליו להעיל יוד כהקוב ללמד וכן נמצא כטעמו
מפיד ככיה יכנס הכא כומעניו מפני טהכיא דלחנא
כהקוב כליידה העומדת כמקל פאם עכל וכהגות
מרחיק הכיא וליידה כזיו וכאלף כסוף
א' ז' ר' כקוב כקונטרים הימע זל וינטורה כר
משמע כהא כסוף ואם כהקוב וינטורה
כשר או וינטורה כשר כטעמך דחק עכל עין כאכן
דעור סימן קכט דין לא מנה טכאכט טס הגות כעל
המנה והגות מקדיק וכל זה לא טכאכט שקודין דכיו
פוויה כטין אכל לספידים אין קפידא
ד' ר' טאר טעמו טכאור דהי מעבדי כהגות מקדיק
ומנה טכאכט טס וידא כאלף כסוף כפני קודי
אמר דל עכ כהקוב וידה כהא כסוף וכשר כהקוב
לעיל דאין קפידא כזה עין כאכן דעור סימן קכט דין
לה וטס הימנה המפריט דטיי טס
ז' פ' ר' כקוב כקונטרים הימע זל ז' פ' ר'
אמרנו כי בלשון יין כהקוב כין אמנם כמעטא
פנידים קדין כסתך וכפני טחית יהודה תסוכה
למחדי מאי טכאכט טנטאל גט טכאכט פאפיר כסתך
יהטיכ דאין קפידא ככדכר וגם על מנה טכאכט כנהר
אדעה וחכס אחד אמר טהוא אדעה הטיכ כהתלמוד
אינו מקפיד כין דלית לעיר טכן מעיבו דלמדיית להו
כעיוטא והכיא לטון דמרחמאל על גט טכאכט מעבדי
הגר ואיכרא דהכיה לטון ופטומו הוא כעמו טכאכט
מנה דלחנא סימן קכט טס פאפיר כהא ל דכפנידים
לכהקוב יש לכהקוב טכאכט טכן מעבאס פאפיר ועוד
טאלו לועזים ויסקדך כפנידים קון פאפיראט ואפילו
נאמר טכאכט פאפיר דוא אכן אחרת מעל לספיד קדין
אכן פאפיר אכל כה רומאנטיא מעבאס כזיו יכאכט

המקום שקורין קולנו וזה מוכח שעיקר העבא ב' קוף וכן
מכינו בקטנות היצבא שיהיה המנדב ב' חמירי חמירי
וזל ומה שכתבו על גדה יזר וחנו בוקרים לבקול על נדר
קיים בין שאין שום אור בלשון לעז כך שיה יוד כמנו קול
עכלה הדי שמכטאות מתחלפות יוד דגוש והקוף ועוד
מכינו שמכטא קחב בכל דפויק שכתב לשי בחומט סדר
ויח' מועדו החמות כל חמק מעדותה כל זין בלשון
יון **ב' יודי** והוא המכטא עכמו ובפיק אחריו ב' יוד
שעליו ה' קודין **לעבירה** ביה וזה קרוב ללשון שקורין
למוכח ב' יוד ופיק ב' יוד וזל גידה ועוד מכטא מוכטא
קרוב לגימל כפי דעו יום גינוסיא של מלכים ופי' בעירך
יום הלדה והב' היא עקרה יום הלדה את פרעה יום
גינוסיא לפרעה ואמר כי הלדה בלשון יון קורין גינוסיא
אנע דקטיא ל' הא דמייתי הקס יום גינוסיא של ויום
גינוסיא של כנו יום הלדה של וכו' אלמא גינוסיא לאו
לדה הוא ופי' דשי' יום שמעומדין כומלך ושם הארכה
מזמן לספרדים אם בוקרין **ה' ב' יוד** עדי' מפי' לככות
בשני יודין כלל **ה' ב' יוד** ש' **ה' ב' יוד** חמירי חמירי
ויציק ארון האלהים במוקד **ב' יוד** ובמנו שכתב הרמב"ם
כפי' החומט סדר מקץ ג' מעציו ה' יוד מלמל מתחלפה כפי'
בארץ מכוריה כמנו מעריהם וסכרה את הארץ מצריה כמנו
וסג' ויסכרו מעייבור הקוד כמנו ויסגרו ומעז כדאיה
לכתובל' שהפירדים ג' הם יכתבו בקוף וטני יודין שהוא
היור קרוב אל המכטא ובני רומאנייא בקולין כלשונוס
מפי' מיכן ועוד שירענו טזה הטס מורה על אדנות כדאיה
כפי' דעו מערי וק' קידתי שמיע ל' ופי' בעירך אדונים
יכן כפי' דעו סך קדי' ולמקדי ופי' דקאי ליעקב או ליצחק
וקורין לו ארון אעפי' שיש זלגרים כפי' דעו קדיתי ופי'
שיאו' לשמוך עליהם בעלי מקרא מועז לגרסה קידתי הוא
לשון אדנות ואיכרל דלפי' רשי' קשה דטס קידתי לאו יבוקה
הוא ואמרינן כפי' דקידוטי' דא' אער ל' קדאה אנה עד
דקדי' אוריהל גביא' כתיב' שאני חכם כל ששאלים אור
דכי חכמה ככלמה דוכתי עכל
ק' ראנה בכתוב בקונטרס הימיע וזל קידאנה זה
כמה שנים ראיני בהשוכות אכא מלתי גמ
שהיה כקום ב' ראנה כפי' רפוייה ובכתובה היה כקוב
קידאנה בקוף והשיב ל' חטיב שיכנו הטס כמנו הקיא
דהו קרו ל' נחוקה וכתבו מפורקא דהקס קחילוק רב במכטא
אכל הבא מכטא הכל והקוף קרובים זה לזה ויש שקורין
ל' במכטא הכל ואין לחוש שהכל משמעתי אחד וקטיא
ל' דהפירט משמעתי גדול יש בניהם דבקוף הוא לשון
אדנות וכפי' הוא לשון עבדות כדאיהל כפי' דע' מוכן
קדי' ארון כדי' לשון עבדות והכ' איהל במדרש סדר
מקץ כפסוק ידעה מקנך כיום ההוא כי כרחב קידי'
אין כדי' עכל וניחל ל' שהיה זל על הלבור שבמענינו
קדמרי שמכטא הכל והקוף קרובים זה לזה שאין אנו

מכדילין במכטא בין קוף לכל דגושה לאינו כזמנס היה
מירט גדול במכטאות שאפילו ש' חתופה היה דוכי ניכר
שכל קורין אורה רפויק או הקוף של קויי היתה בדגשה
כאלו יש צדי במכטא הכל ולכן אנו בוקרין שתי יודין
בקידאנה אלעף שאין שום יוד לפי שמכטא הקוף להם
כן היא ומה גם לפי מירט שיארכנו לעיל שמכטא שהוא
דיוז' ליונים שנכתב בקוף בלשון דזל כמנו קינוגיא הוא
לשון מתחלף כפי' במעלה מעדותיהם ומעז לבקחיל' ל'
יש לכתוב שמורה אלו של אדנות בקוף ושהי' יודין עכ' **עזר**
מזמן שכתב כקס אכיו היינו כלל' סימן ק' **מ' חל**
נח על אטס האריך עי' כו ועי' כטס מילכל
דטס נכתב כלל זה דאס כקס ח' במקום כל אוכל
כמקום ח' כטר ולא מיקדי שיכנו הטס וזל בעל המנה
באבן העזר סימן ק' עדין ל' כל היתה טיס להקפת
כדאס בוקרין חית או כל בוקרין כל בגן מיכל איכל
דקדי' בכינווי ח' כמנו כל וכו' עכ' **ל' יוד**
א' יוד ש' ש' שמות שכלות קוף מיהם כקונטרס
הימיע ומיהם בהגהות מ' ח' ול' מ' **ל' יוד**
פירוט וכן שמות שכלות הוט מיהם כקונטרס הימיע
ומיהם בהגהות מ' ח' ול' מ' א' ל' **ל' יוד** פירוט אמנס
כטס ככה אם בקמנוקה היו קורין לה דקול' דיכו
כמנו חנולה דכהב כטס דאס הוקבע זה הטס בג' לוקה
כירפ' חנה דמקדית חנולה ועי' בהשוכות הימיע
ד' **ל' יוד** **ל' יוד** העזר סימן י' ואם בוקרין כה' **ל' יוד**
לכסוף או אלל לבאורה נדאה שכוכרין כה' כמנו
חנולה ולא דמי לבחונל' הייבול' שכוכרין אלל כסוף
כחל כטס חנולה דהקס מעס גדול יט ל' כדמעתיס
טס אכל דקול' ונ' **מ' ח' יוד** **ל' יוד**
ש' יוד ככות בקונטרס הימיע וזל טול כקס הימיע
סימן מעז אם ככה כסמך כדעכדי כטר והמיינה
מ' הגיד לו שמעמטה כט' ולא כסמך אדיתה כל ט'
פכולת שמאלית ראוי להכהב כסמך ועדי' מפי' טל' **ל' יוד**
קדא כטיכולת כמנו טול הטול ל' ובקו' כה' טס על
הטל כ' הוא לשון מעלות וטלוקה ושמע' דיט קפידא
כי ה' היא דאמר אכ' לא לבקוב לעמך דמשמע ל'
מחך כ' חוב' ז' משמע טלוקה כמנו לא קס' אור
עכל ובאות שמך כקס שמעמטה כסמך יכן ככה טס
בהגהות מ' ח' עי' כה' ח' **ל' יוד** **ל' יוד**
ל' יוד כקס בהגהות מ' ח' באבן העזר טול סימן
ק' עז' זל כל שאין להקפת טמ' הוא לאטה
אחיה כטי כדעכדי כגן אס כקס טס טול כט'
או טול כסמך יט' סימן מעז (טור אבן) העזר סימן
ק' עז' עכל ועי' עד כטס טול' **ל' יוד**
ל' יוד כקס היכל ח' דל' ז' אט' הנקרא
שמחה וכלעז אל' ג' יאה והחזקה כט' ק'
בוקרין שמחה דמקדית' אל' ג' יאה עכל והנה זה

דומה ליה מעבאש שאין דוגמה כמעט האוקיות כגון ביהו
שמעבאש שלו אינו באוקיות בלל אבל הוא מעבאש אחד
מעבאש כן מעבאש כל ארבעה וכן מעבאש יוד וכן מעבאש
ט"ן כפי מה שכתבין קצת שאלו ואמרי וכן כיון הסגיל
אכל כני דומה ליה ואמרי ורוב אלו המעבאש בוקבין
הפרידים בגימטל ודפ"ח עליהם להודיע שאין הקדושה
על מעבאש מעט והדומה ליה מעבאש בוקבין אורו בקוף
כמו כל החיבור או מעבאש הטיבה עכ"ל
מ"ק שכתב שם כיון שכלל מעבאש שיהא שם יונוני היה
משענה כה"ל בסוף והוא שם קטובה שטורה כיון
כ"ן נקראו הדכה נשים מעבאש ומה שכתב ורוב אלה
המעבאש בוקבין אלה הפרידים בגימטל ורפ"ח עליהם ככתב
הדיוטה קאמרי אכל כגמ מעבאש שהוא שם דומה ליה ציר
לדקדק ככתבין כמו שכתבין הם גם מה שכתב
והדומה ליה מעבאש בוקבין אורו בקוף ככתבין הדיוטה קאמרי
לאילו כגמ בוקבין אורו כמעבאש ורפ"ח לכתוב כיון
ודפ"ח עליו להודיע שאין נקראת מעבאש הב"ל ולא ככ
דפ"ח אלא כמעבאש דומה ליה ע"ל דיוטה וע"ן כשם
גאמריה ושם קראתה שגם שם הביא דיוטה דברי
הח"ה שכתבין ע"ן
מ"ק שכתב דיוטה והוא שם קטובה שטורה כ"מ
ע"ן מה שפ"י בשם חנוכה דשם קטובה אין ציר
לכתוב בלל כמו יצחק חקין וכיבא וג"י חנוכה כתב
הדיוטה ואם הוקבע שם זה בגמטל בוקבין חנה דע"ק
חנוכה וכתבנו שם מה שיש לדקדק ע"ן שם והטרה
גם בשם כיון שצריך לדקדק כן ע"ן שם
ואמנם שיהא שמות שבאות הב"ל קצתם מעבאש שם
כקונטרס הדיוטה וקצתם בהגות מעבאש ולא
מעבאש להם פירוש וכן שמות שבאות הלמה לא
מעבאש להם פירוש והנה שם לונל כתוב בהגות
מעבאש כאלל בסוף והיינו שהוא שם לעצמו וכקונטרס
הדיוטה נכתב לונה כה"ל בסוף ובספר חסן ישועות סימן
קכ"ט ד"ע ע"ב כתוב לאמרי וז"ל וכסומן כ"ג כתב הרב
הכו דכ"ס לונה במקום שיש לספק שקוים אלונה בוקבין
שני גימטל עכ"ל והרב הנז"ל הוא ע"י דומה ליה כפרי
אלו היה סימן ב' וסימן ג'
מ"ל כ"ר ק"י כקוב כקונטרס הדיוטה וז"ל שם זה רגל
כני פריד והוא לקוח מן העיני ולכן הוא בסוף
אכל אינו יכול להולמו ואינו מעופף אם נכתב בחיך במקום
כל דפ"ח ויהיה לשון מעבאש כמו נכוכים דם בארץ
קרגם דכינו פעדיה מעבאשין וכן שפר מעודה נכוכים
נקרא בעיני דלל אל חיידין ואם הוא לשון כיה שהוא
עובה וככה ופירושו מעבאש היה צריך שהאמר לו
במקום למד לכן אינו מקובל כשם זה כלל עכ"ל
מ"ק ר"ק כקוב כקונטרס הדיוטה וז"ל שם נשים
נקראו מעבאש ולפי שהוא לשון הקדש צריך
לבוש חסר מעבאש עכ"ל
מ"ק ר"ק כקוב כקונטרס הדיוטה וז"ל זה השם הוא
ע"י שיש לו געגועים על כניו פירושה
והענינה מעבאש ומעבאש א"י ש"ל לרע"ל יוד כן מע

לדלולא כן דלולול עכ"ל
מ"ק ר"ק כקוב כקונטרס הדיוטה וז"ל ע"ן כקונטרס
סימן ל"א ודכ"א מעבאש סימן ל"ד כל ע"ב
ודקם מיידי כשם איש וע"ן ללולול מעבאש ל"ס א"ס
וע"ן כשם קראתה וע"ן כללל דע"ד סימן קכ"ט ד"ן
לא מה שכתוב בהגות כע"ל דע"ד שם
מ"ק ר"ק כקוב כקונטרס הדיוטה אשד שקורין לה דונל
מיידי יש להקפיד ע"י מה שכתבנו על החיבורים
שכלל שם הולבוש אחד עיקר לשונם א"ע שכתבנה ע"י
הקמין וכשם שיטבו במקרא אלו למד מעבאש א"י
השם עיקרו ע"י אמונה ענינו איש שר וא"ל וכן קורין
לו אמרי וכן מעבאש בגמטל הקדמונים מקטבין ליה וכקטובה
הדכ"א סימן א"ל ק"ע כקדושי אמריה וכטעמה כושכ"ל
כתוב שם זה אמריה מ"ל ונראה לי שמה שהנילו קלל
היינו ל"י שמעבאש אל מעבאש דונל כי כד הדכה על הלשון
לומר שהי א"ל פ"ח פ"ח ח"י אחר ח כענין דונל אמריה
ולכן הפילו הא"ל שניה וע"ד העלו דהמון להפילה אל כש"ל
כ"ל כמפורסד וכדו"ה דה"ק ע"ד נ"ס כן כקורין אוקר
משמעין על מעבאש כלומר צריכין להכיל מעבאש וכן מעבאש
כדקדוק לשון כ"ל ח"י א"ל הכינוי כאלל הפועל חסר
אלל הפועל להקל על הלשון וכן למד יושלמי מעבאש שהיו
מחסינן אלל ראשונה מן השם בגון רבי כן ודכי לעזר
וכיבא כ"ל מעבאש בשמות האמוראים הפילו הא"ל פ"ח
כשכ"ל כשפ"ח מילה פ"ח בגון רבי כל ענינו רבי
א"ל כדא"ל כפ"ח הפ"ח על ר"ב כ"ל חנה כל א"ל
חמ"א וכן רבי"ל והוא רב א"ל כדא"ל רבי"ל ורבי א"ל
וכ"ל הוא א"ל רבי"ל ר"י רח"ל לא שטמנה כ"ל כ"י
ג"ל כדא"ל היו וז"ל היו קוראים להם בשם א"ל שהפילו
האלל לפי שא"ל כשפ"ח על מילה פ"ח כ"ל מעבאש רבי
א"ל רבי א"ל רבי א"ל וכפ"ח מעבאש רבי"ל רבי"ל
דא"ל ע"ש רבי ישמע"ל כ"י ו"י כקוב הקמין דא"ל
עיקר שמו א"ל יוד וקראו א"ל ל"ל ר"ל
(ק"י ר"ל כ"ל ח"י ר"ב ס"ק א"ל כ"ל מעבאש
כמו שקורין לה עכ"ל או אמריה כמו עיקר
משמעו רבי שם מעבאש ל"ל שום משמעו בלעז או ע"י
ומ"ל כ"ל ד"ס זה נשכח זכרו וכשק"ע הדכה מיום שכלו
אכ"ל מעבאש ל"ל נאמר ד"ס דה"ל עיקר כדא"ל
כסוף כ"ק במה מדל"קין ה"י ק"ל מילי א"ל שתייהו וכו'
למ"ל כ"ק מ"ל ג"ע נשים וכו' ומיהו ב"ן ד"ש רבי"ל
יודעים ב"לן ר"ב ויהם קורין כ"ס זה ל"ל דיהו ל"ל
א"ל שתייהו והאלל כסופה נראה דנכתב כמעט
ד"ל שיהא שם ע"י וכן שיהא שם יוד צ"ד לכתוב
ה"ל כסופה עכ"ל וע"ן כ"ס אמ"ל ד"ס הא"ל כ"ל ומיהו
ק"ל כ"ס א"ל משמע דחוטט לעיקר ד"ס וכן כ"ס
חנוכה א"ל דוקד"ק חנוכה בגמטל בוקבין חנה
דע"ק ד"ל חנוכה וכן א"ל דע"ק ד"ל א"ל וז"ל ש"ל
ה"ל דנשכח זכר שם זה ונשק"ע מעבאש מיום שכלו
אכ"ל מעבאש ל"ל מעבאש כן שם וכתבתי מעבאש
ר"ל שם זה מעבאש כאלל ע"ן כ"ל ומיהו א"ל קראו רבי
דמי"ל מעבאש כאלל וכתב ה"ל כ"ל ככתב דוכ"ל

השמועה לא מצאה שם זה ואפשר שהיא מגזירה שרה
 ולפי ששרה שם שרה הוסיפו עליה פולה שהיא לשון
 גדולה ואפשר ששם בארץ ישראל אין הגילוי ובקול
 בשמות אלו מלשון יוני ונחלף להם משטר פולה
 וקדוה שראשונה היום בחולם ובקבלי טאם נהחוק
 שם בשם זה יבקוהו כגם עמה נמשך אם זה שמה
 מילדותה מועב ואם לאו דדי הוחזקה בשם ובטהקע
 שם קולטון ויכנס ככלל וכל טוס דחמה אחרון אי
 לא כדלכא פנה דעז הכי הנה מילוי אשהני שמ"ח
 ככל כור קיף למאי נפקא מינה לגיטי נטיס ופי' רסי'
 לכקוב הטע האחרון כגם ואין חוטשין לטע האטון
 ובקטכותי האכה עכ"ל

מז' ובקטכותי האכה היינו בקטכותי כ"ב
 (אכן העור קימ' ו' ע"י) כאות האלף בשם
 אשמהאפולא ובסמך בשם שמהאפולא ובסם חנולה
 ועיה קשה דגבי אכגלי לפי ש' נפקא מינה שמהאכגלי
 או לא כהכואם הדבר מקום קודם נכקוב אכגלי לכד
 יחאה טזה עיקר שמה וס' אינו עיקר אלא כגור
 מאכגלי וכו' ע"י שם שמהאפולא והם נמי אם
 אהחוקה בשם אכגלי נכקוב אכגלי עמה נמשך אם
 זה שמה מילדותה מועב ואם לאו דדי הוחזקה בשם זה
 וכו' וז' דהה ודאי ידעין דהוחזקה בשם זה אלא
 דטע אכגלי אינו טורט וצריך לחוט לטורט הטע
 ולכקוב אהו עיקר דמהקרי אכגלי ולכן כקב דאין לו
 הקנה אלא לכקוב דמהקריא אכגלי פה ע"י שם
 (מיקרן קשה הבא נמי אם כגור עשרה צריך לכקוב
 עיקר הטע שרה דמהקריא שמהאפולא ובין דדי
 ספק אם כגור עשרה ולא מצינו למעבר שרה
 דמהקריא למהאפולא צריך לעשות הקנהא דהה
 לכקוב אנה אנה דמהקריא שמהאפולא וכן כפועך
 בשם שמהאפולא וצ"ע

שאר פולת שמוגלה טעמו כקוב בקונטרס דהיגע
 וז' כל השמועה האלה שהחילתן כפועך או
 כטין שמאלתה כמעט בני אדם מוסיפין אלף כהחילת
 אשמוגלה אשמוגלה אשטט ובקטכות דגט מחסי'
 האלף וכיוצא בזה נמצא בדברי רבותינו אסתקלריא
 אשטטיא כפיק כל כהבי איהא נעשה להם כרם
 כאסתקלריא וכפיק החולץ וכפיק לולב ועדכה כולם
 כאלף כהחילתן וכמופ' מעכבר כלים ספקלריא טהורה
 קמחוי טעטאן ספקלריא וכן סיטיא ופיטיא כמתה
 דוכי הפילי האלף והטע בארץ כסטריא זו שהיא מעלה
 אה כל העובדים ומזמ' פעמים נכקבין באלף והן שמות
 לשון יוני אכל בשמות אלו של הטעם לעולם נוכדים
 באלף ונכקבין חסדים אורם טהחילתן כטין או כפועך
 אכל אורם טהחילתן באותיות אחרות לאי יפולנס כגון
 אפנהא אגטת ארכודופולא אפודו ודומיהם ובתוס'
 אחי נהר' טעם כזה מעכברא וע"י טעם

אמנם בקונטרס השמועה מצאה שם אשמהאפולא
 ושאלה לזקני ארץ יומאניא ואשרו ל'
 טלף טמעו שם זה מעולתה ומקצה בני אדם אמרו
 כי שם זה כגור מן אשה ולא ידכן כלל טאם כן לא
 היו מחסיין אלף מן הטע כגם כיון שהיא מן הטורט
 ועוד למד טמו כה עיקר ולא היו טהיא טורט אשה
 אלא היא כגור מן אשמהאפולא עליו פולה כמו
 טעושים בשם שמה שמה ורכים מעבלי ה' לשון
 אמרו כי ארכוב שם זה מורה על הקטנות
 לקמן קורין פול' ולקטנה פולה לגעגוע ויט' להעוה'
 דראוי לחוט לעיקר הטע ולא לכקוב שם הקטנות
 וצריך לכקוב עיקר הטע ודמהקריא כמנוטכקבו
 עשרה שרולה רכקה רכקולה שמה טהחולה חנה
 חנולה וכיוצא אכל נק' הדעה טכדומאניא אימיהם
 כי פולה לשון גדולה ורכוב כמו טמצינו קוספ'ר
 זה בארכודופולא ובאפונדופולא כי ארכודוואפונדו
 הם לשון טירה ומוסיפין עליה טרה דכר' וכן הוא
 כטעמופולא וכן מצינו בדברי לז' כמעכבר העניות
 עד טכאה דיאפול' מדומעי ופצעו מוחו ופי' דסי'
 זוג של טדים אלפי טיט פירוש אחר נמצא כי
 טעמופולא הוא עיקר הטע עכ"ל וע"י כקטכותי
 הש"י כק' לאכן העור קימ' יא כי טעם כיהו וטעם האריך
 דהימע וע"י בשם שמהאפולא דקודם
אמנם מקור דכיון למדנו דאם היינו יודעים
 דטע שמהאפולא כגור מעשרה היו כוקבים
 שרה דמהקריא שמהאפולא וכן אי מה ידעין כי
 טעמופולא כגור מנאשה הוה כקבין אספ'ר
 דמהקריא טעמופולא כמו שרולה רכקולה וכו'
 כדי לחוט לעיקר וטורט הטע וכמו טכקב' בשם
 חנולה ועה טיט לרקוק כהיא דאכגלי כהכר'
 לעיל בשם שמהאפולא ע"י שם וטלי טמיה טכחוק
 טין מהם מקונטרס דהימע ומרם כהגהה מהדיק ולא
 מצאה להם פירוש וכן כאזה רבו לא מצאה
 שמוע זולת כהגהה מהדיק שם דכיה' אמנם
 כספרי הלבוט הכיא דכה טמיה לשון אטכנו ע"ט
אמנם ענה ארמ' טמיה דעיים כספרי אלף כיה
 אנדרינול' כקוב כקונטרס דהימע נב'
 שם ארכודופולא וזה לשון אגב גריא אכל מצינו בשם
 העיר ארמ' טקריא על טעם ארמ' אנוס טמיה קראו
 בשמוקם על אד מוק ארמ' אנוס כנה אנדרינול' ד'
 ועיקר הטע אנדרי' כלומר איט כמיהל אנדרינול' כוס
 איט ואשה וכסכוקבין ענה כגמין אנדרינול' דמי'
 הכין מעמי פמיכותו למו' הוזה לומר עיר של אנדרי'
 עכ"ל ע"י שם נמצא מרדכי טכוקבין כגם אנדרינול'
 והפילו הכין של אנדרי'
 איטקופיק כד מנפ'טו ואם כהב אטקופיק ולא רע'
 יד כן אלף לשון כקב' טעם אכל

כל גדול בשמות האנשים והנשים שטעם לעז שיוצא מטעם עברי
בוקרין טעם עברי עיקר והטעם השני דמקריא בגון ההי
דיהודה לאין טעם דבית יוסף באופן עזר סימן קצ"ט
יו עין טעם דמזרח כל המעשה דשויכי טעם עין
כטעם אבנא מה שכתבתי טעם מדגלות עיניו לך דגירושין
דבוקבין אבנא דמקריא אבנא וגם בטעם אבנא אי הוה
ידעין דנצור מטעם אבנא דבוקבין אבנא דמקריא
אבנא כנצור בטעם אבנא עין טעם

(כקב בהגהות בעל התורה טעם וזל מן שיט לטעם עברי
טעולה כו לקרות בקורה ויט לונמ טעם לעז עושים טעם
העברי עיקר ועל הטעם בוקבין דמקריא וזה באטה עושים
טעם העברי עיקר עכ"ל והיינו אלפי טעם לעז אינו יוצא
מהעברי אלא טעם אחר מזה בוקבין טעם העברי עיקר
וכל טעם כטעם אחר מהעברי אלא דאין עיקר האידום לעז
טעם העברי עיקר אלא דבוקבין גם כן טעם הלעז דמקריא
דפרא כיון דיוצא מהעברי אין צריך לכותבו כלל כמין
טעם קטנה דיצחק תקין קמל לצריך לכותבו כיון דמקריא
כו וכן הא דטעמה אבנא דמקריא

(מקרא קטנה אע"פ נקט דעולה כו לספר הורה והלא בטעם
אטה אלפי שאינה עולה לספר הורה עושין טעם העברי
עיקר לך דודאי איהו דאלעז שאינו עולה לספר הורה עושין
טעם עברי עיקר והיינו דכקב ולה באטה וכו' כלומר אלפי
שאינו עולה לספר הורה והלא נקט טעולה כו לקורה היינו
למעוטי טעם עולה לקורה בטעם עברי עושין איהו עיקר
אלפי שהוא לעז כמין הוה דכקב טעם דין יח מן טעמה
טעמו מחמת חול אלפי שקורין איהו קמל בטעם האטון
קמל טעם הטינו עיקר אפילו הוא לעז וטעם האטון עברי
ודוקא כשקורין איהו לפעמים בטעם טני וכו' עכ"ל דר
דטעם הטינו לוי שהוה עיקר אפילו הוא לטון לעז וטעם
האטון עברי ואפילו נקרא קמל בטעם האטון ולפעמים
כטעם טני אס כן הוה טעם עולה לקרות בקורה עיקר אפילו
הוא לעז ואפילו נקרא קמל בטעם העברי מטעם הוה
הוצרך לפרש טעולה בטעם העברי לקורה למעוטי אס עולה
כטעם לעז כדפי דוק

(קטנה אהרין להכי צריך לומר דהוה דיהודה לאין
היינו דעולה לקורה בטעם יהודה דאס עולה בטעם
לאין עושין איהו עיקר כנצור וגם הוה דכקב דהיינו
ודוחזקה כשקריא לאו דוקא בטעם אלא לטעמו אס
כשקבע טעם האטון אחר כד אבנא כל שכתבתי בטעם
האטון אפילו לפעמים טעם עברי עיקר ואין צריך לומר
כא"ס אס עולה לספר הורה בטעם עברי דוק

שולמא אנה כקוב בקונטרס דממע וזל אטולמא אנה
אלפי טעם האטון קמל נסמך כטון כמין טעמה
טעם עליו וכיוצא בזה מזה כיון טעם האטון כשקריא
הוא לטון ערבי דאין לכקוב כמין כנצור ואס כקוב כטון
אין מעכ"ל וראיהו כמין קמל יטעם טעם אבנא על גמ
טעם כו כדוטה כטון ואמר לך טעם כו לכקוב כדוטה
כמין טעם הוא יסוד הלטון כטון קוגמל ולי נראה אלפי
טעם האטון כמין אין קמל דטון טעמה הוה כמין
טעם כדאטון כמין עיני כל אלה וטעם טעם עלה

אלהו ענינו לטון קורה וספר וכמין כדאיהו כקריא לנכ
וערכה טעם קמל אחר ככ"ס וכן הוה לך עיקר
וידא יעקב כי יט ספר כמין טעם דעכ"ל כקוב
כי כשהקובא כביק האדם לבוכעו והדך פרש
ואהי טור כחומות ירושלים לטון ספר וכן כל עוטי
טעם אגמ' מים כמין ויפכו מעיינות הוה ובעל הלטון
קורין לטון ימנית שכולה ולטעמה לך שכולה לטון
דכקוב אומר לך שכולה ואמר שכולה ואין לכו לנכ
אלא מכתב בני אדם וראיהו טעם הוה כקריא כמין

כטון ונראה לך טעם קמל ככך עכ"ל
(מקרא טעם וראיהו כמין קמל יטעם הוה כמין
קמל עין טעם הוה אחר כ"ס דהאטון סימן
לך כקב כדוטה כטון ועין בטעם הערוב כטעם כדוטה
וטעם אפרט יי ומה שכתב וכן הוה לך עיקר וירא יעקב
כי יט טעם כמין וכו' כן פו' דין כמין לטון
קורה כמין טעם אלהו ולא מטעמה דפירט כי
כשהקובא כביק האדם וכו' אלא קורה יוסף שהיה
אכידה עליו וראה שכל קורה כמין עין טעם
יקמל מן מהדכ"ל אהרין נזכר מלך ועין באור
סמך כטעם פלמאנה וכו' טעם טון

מכתב כקוב בקונטרס דממע וזל נראה לך לפי
טעולה כטעם קדו לך הכי ויט שקורין לך
טעמה והכל אחד ולכן אין לכותבו כמין אלא כקוב
עכ"ל ומעט ויט שקורין לך טעמה אין פירושו לטעמה
זו אלא לנולד כטעם קורין טעמה וכדגהות מהדיק
כקב טעמה כקב דהאטון סימן לך מן טעמה
נקראת מלך דוקא טעמה ואחר טעמה טעם טעמה
וקראו איהו טעמה צריך לכקוב טעם טעמה עכ"ל
עין כו היאך בוקבין איהו טעם עיקר ואיהו טעם
דמקריא ממשמע מדכדיו דעיקר הטעם הוה
טעמה כלל אלא וכן טעמה כלל אלפי
כקוב כמין חסן יטעם סימן קמל דממע וזל
עין כמין אט סימן עטי' נכ"ל כיון לך טעם נראשוזה
המכונה טעמה כקוב עכ"ל מטעם דטעמה
מלך אלפי כמין אע

(מקרא טעם כיון לך טעם נראשוזה אינו יודע אס
הוא כיון או טעם ולכאורה הוא טעם ואין בוקבין
המכונה אלא דמקריא כי הוה דהאטון וצריך
סנדע כי בקורה כיון הוה
שקרא כקוב בקונטרס דממע וזל שקרא
דמקריא הוה לטון ערבי ולכך קורין
אטק פירוש אדמוני ומשמע כדאס כמין עכ"ל
וכהגהות מהדיק כקב טעמה כאלף אחר הוה
טעם וכדוטה כטון ואמר לך טעם כו לכקוב כדוטה
כמין הוא יסוד הלטון כטון קוגמל ולי נראה אלפי
טעם האטון כמין אין קמל דטון טעמה הוה כמין
טעם כדאטון כמין עיני כל אלה וטעם טעם עלה

הטעם

הענין דלכא קפידא כיון שמזכירין שחר סימני העיר ועוד
דאין ענין אחר שנקראה בשם זה ואם כהב איסקרית
בשם זה או איסקרית באלה נכסוף כשר
אסכנדר ייא דך משמעו איש בוקבין אסכנדר יואה
כהוב כהגהות ערהיק כלכן העיר סימן
קכח דין ג' וזל כהב רדכו סימן קרו טאין לכהוב הוא
אמון בגעין אלף אסכנדר יואה למצרים ולף נדגו
כדכדיו ונדחה לן טכהב של מצרים למצוקי אסכנדר יואה
טל אבה עכ"ל

אדרקה כך משמעו ואם כהב ארמא באלף כשר
כהב הרב בנימין זאב סימן קח בגט טכהובו
העומדת היום כעיר ארמא ואכן כהגלן בגעין וככהוב
וכטערה לכהוב טע העיר קרנניא וטע הכהב העקיף
אורה ארמא והטיב דגע זה פסול וכסוף הסימן כהב
דהכנין הקירו כמקום ענין דכל אינטי קרו לך
ארמא ענין טע וענין כהב כהב רכיעי וכמהראש
דל לא עכ כהב דכריך לך אורה ואם כהב ארמא
אין לחוש בטע שארית הון ענין כו

הענין כך משמעו ואם כהב ארמא או איסקרית
או ארמא כשר כל שידוע שהיא עיר ואין לנו
עיר אחר בשם זה ועוד כי כהב מקור סימניה כגון
כעיר איסקרית וענין כהב איסקרית אורה טכהב טע
טיט לכהב כן זין לטין ומעיהו הקס בטע האטד
המקרה טר והכא בטע העיר טכיה מקור סימניה

ברוקס כך משמעו כשער ואם כהב כיוסד בטין
כשר כהוב כסמך קמתי שריס סימן קעט
אזל גס ככויד כהוב כיוסד בטין ודליו כתי לטין
ישמעעל והמורגל כתי כל האומות הוא כיוסד כשער
וככה נכהב כשער טלחס וככהב העלבים ורליו לך
להזהר בזה עכ"ל וענין כהב טלחס אורה כהוב כקונטליוס
היומט וזל ורליו כספרי המתי שריס טכהב על גט טכהב
כיוסד בטין ואמר לך טכנכין לכהוב כיוסד כשער טכין
הוא יסוד לטין וטלחס המוצא ממך ולך נדחה טלחסי טמשמע
לנטין כשער אין קפידא עטין טמאלית כמקום סער
היא וכו' עכ"ל אפילו בטע האטד המקרה טר כהב
טע אין קפידא כגון טול טלחס כל טכין כהב העיר
ורחנח סימן לך כלכ כיוסד בטין ענין כו

אלכ כהב ערהיקא כדיוני געין דל סה ע"ל ועב דכוכבין
טע דקדום טלח דהייבו צוכה
מכריק כהב ערהיקא כדיוני געין דל סה ע"ל דאין כוכבין
מי גיוסר או ככרה אלף כוכבין כמקרא טכרה
דעל כיל ימא דטכריה עוקבה ומעמי הנז משתקא דטע
זה הוא מקורס יקר מעמי גיוסר או ככרה ענין טע וענין
כמכית אף סימן רעו דכריך לכהוב כמקרא דטכיה טכעמך
על כתי גיוסר ואם כהב כמקרא טכיה טכגל לכהבין
הגט פסול עכ"ל ענין כספרי חסן ישועיה דל מעו ע"ל
קריחיל כהב ערהיקא כדיוני געין דל סה ע"ל דכריך לכהוב
בטע הקדום טלח דהייבו סינים וענין כמכית

חא סימן דע דל צע עב דכהב דאם כהב סיני כמקום
סינים הגט פסול וענין כספרי חסן ישועיה דל מעו ע"ל
וכספרי ננים מדטוב דל סז ע"ל
ליתנמן ענין כמהראש סימן קו ובהדרך כיה דכיע
וכהל יעקב לוי סימן ח' אס חוסר יוד וככה
לפאנמו או אס כהב כוכבין ניפאנמו וככה ליתנמן
בטה והכיל בל יד ספרי חסן ישועיה סימן קכח דל
מעו ע"ל

מאכריס כהוב כהגהות ערהיקא סימן קכח
קכח דין א' וזל העיר הוזהר ששמה אלף הרהר
מכנים אורה מצרים והגויס קרו לה מעוצה ואין לכהוב
כגע מיצה או מצרים לפי שמכנים העיר כראש
המעלבה כמו אשכנז טכנולל מדינות הדכה ולפיכך
כוכבין א' קהרא הוא שמע על טע המלך טכנולל
וכוכבין המעובה לכהוב מצרים הוא צוען מצרים כו
כן פירש רבינו ספרי בתירוט הערכי לפני צוען מצרים
קכל פסאס מצרים ומעיהו טהיא העיר החריכה
המעובה לכהוב סימן א' ערהיקא ואל קהרא טע
אחר הוא כו כן כהב ע"ל המלך טכנולל טולטן
א קהר וכן כהוב טלחס קדי כשאר שמות מלכי ארץ
ולפיכך אין פוסקין אוקו כשני טיעין וענין סימן קכט
דין לך עכ"ל

סינים נכהב לעיל בטע טחילול
קן טמאלדינה כהב דהייבן חג סימן סח
כו כן משמעו בלח ואם שיכה כשר ענין טע וככהב כספרי
חסן ישועיה סימן קכח דל מעו ע"ל ענין כמהראש
סימן א' וסימן ב' יחד מן הספקות טכאלו כאלוקהב
הוא טכהבו קוטטאנעין כמקום קוטטאנדינה וכהימעט
רצה להקל יהוא נטה לדעה הלא ולי יסיד להחמיר עכ"ל
כהוב כהגהות ערהיקא סימן קכח דין ב' וזל קוטטאנדינה
היא כדלך ואם כהב קוטטאנדינה כעיה כשר
היכל חג סימן סח דל סט עב וענין כרסדס סימן
יכד וכראה לן טיכהוב כעיה לכהבילא כו כן כהב
כמעט המלך וכן קורין לך יהודים עכ"ל

קארה איסאר כך משמעו כהוב כספרי קמתי שריס
סימן קה וזל גט כל מעיי קארה אצאר והיה
כהוב קארה איסאר והטע האמתי הוא קארה אצאר
וכו וכמו כן בטע קארה איסאר מעגלל כמותא דכול
עלמא דקודים קארה איסאר אלף טכהבילא כמלכות
והסופרים כוכבין קארה אצאר על טע קראו אורה
הקדמונים וכו' עכ"ל ענין כו
ש' י' כך משמעו וכספרי קמתי שריס סימן
צב כהוב טיעין וכסימן קד כהב טכל
העולם קורין אורה טיעין וכוכבין טיעין ואין לטכיה
מבנהם עכ"ל

והשואל קודם דמי ידועי כעיד. כהכח והולכי למי חלג
 דה לא שמועני מעמלא דוטבג ומסיק רבא שג דמי
 כונידי הולכה וקמל דגס כסליחור סכר רכי טליחור
 טכטלה מקצרה לא כטלה כולה והשתא צריכי דמי
 חדא לרכי וחדא לריחבג דאי אשמועני הכח הור
 אמינא כעדות מורה דטכג לרכי דוק
 [מייקו קשה מלי יוחקיה דריט לקיל לומי מעמי
 הקנה עגונות דמחני הקנה מומזים לרכי כן
 דסכי לה כרכ יאמר הא חילוי לרכי שגור איכא
 הקנה מומזים כעדות וטליחור וכולל הקנה חס טלי
 יכעל זה טלא כפני זה ויל דעיקר הקנה הרי בטליחור
 וכולל הקנה ככנס זו וכעיקר הקנה לרכי דוק
 העולם חלא ודאי היינו קנה עגונות ומעדי קנה
 ליל לא היו ככולל הקנה דעה ענין זה למה הכח לא
 טייך קנה עגונות ויל דכל טכן דאיכא קנה מומזים
 ומעדי לפי הרשבא בהקנה עגונות נחא עין כו
 [מקסיק רבא אמרי רב נחמן הלכה כרכי בשבת
 והיינו כרהיא דכיתלו מוכעל וכרהיא דעדי
 טכטלה מקצרה דכעי מוכח מההיא דרכי כר כר
 חנא והרס מיידי כעדות אכל באידך דטליחור
 לא איפסיקא הלכה כווקיה וכיון דלא אפסיקא חלא
 כעדות יל דכטליחור דהו רכורא טמי דרס הוציכו
 לאיפלוגי כהווייהו משום דהך דטליחור הו רכורא
 לרכי משתייה לן דהלכה כרכי כעדות ולא כטליחור
 ואעג דכההיא דרכא לא הזכיר עדות או טליחור
 מעמי כיון דלעיל מעיבדא כענדא דוכה כר כר חנא
 כעדות וקיה כענין למימרי דדוקא כחדא כרך דעדי
 הו הלכה כרכי ובאידך דכיעלו מוכעל ליל הלכה
 כרכי אם כן משתייה לן דכ פסיק רב נחמן הלכה
 כרכי כשהיקן היינו הנך טריס הגזל זהו דעדי
 דדמכס כמנו טכרס הין כדאפריט
 [ורין כההיא כלליק הטולח דה דקע עא וכו' וכו'
 פו דין יח וכההיא כד ורכ המע דולחס משכר
 מעדורא קמא ומקדורא שניה וכההיא פריק בשניה
 דה קד עא וכההיא פריק הטולח דה מח עג זל
 דנו רכין וכו' דקיל כווקיה עכל וכההיא פריק
 הטולח וכההיא פריק הטולח וכההיא פריק
 דה דע עא
 [קנה כיון דפירטי יכול לכעל מורה לכעל וכו' היכר
 לפרט אינו יכול דהטכג אפילו כדעכד דלא
 הימלא אינו יכול ומורה לכהחילא אכל כדעכד מוכעל
 דהא מוכח דהיא דלעיל צריך לומר דאם כטלו חיי
 מוכעל דאם כן מעה כח כיה דין יפה כעו טפי דהחיל
 חלא דמשום דרכי נקט יכול נקט הוא כמי אינו יכול
 ולא חט דנעשה כדעכד מוכעל דכר איפילו כזה
 וסכי דטכג דאינו מוכעל ומע טכרס דכיה יוקפ
 אכל לשון דדמכס וכו' איך פרי דדמכס פליג על דהוקמי
 והדאט וכו' טכא וכו' דפירטו יכול היינו מורה

אשר חכמה נפק רח חכמה דמי עעמא דרשכג משום
 עדיה טכטלה מקצרה לעלה כולה חפטי דוקא כעדות
 חכל כטליחור יסכור דלא כטלה כולה ויכול לכעל זה
 טלא כפני זה ואי עעמיה משום מעלה דמקצרה וכו'
 יח טכא ומעיה הכי יוקפ כהך דדעק דמכס דכעדות
 טכטלה מקצרה קיל כרכי דלא כטלה כולה וכטליחור
 קיל כרכי כטלה כולה כדאפריט כסמור מוטמע דמפי
 חכא למימרי כטליחור כטלה כולה מוכעדות ואם כן
 איכעדות סכר דטכג כטלה כולה כל טכן כטליחור
 ומיירו קשה ליתמכס דהו לן למיכעי כטעמא
 דרכי אי מוטוס עדות טכטלה מקצרה לא
 כטלה כולה ואם כן כטליחור מעודק או דילמא עעמיה
 מקצרה דמקצרה וכו' לא טכא טליחור ויל דכי
 חמרי כן דפליג כמקצרה דמקצרה וכו' היינו לומר
 דכע עדות טכטלה מקצרה לא כטלה כולה ואם כן לא
 נפקא מעיבדא מיעדי לרכי דהפיק לן דעדות טכטלה
 מקצרה לא כטלה כולה ואם נאמרי איכא דכע עדות
 טכטלה מקצרה כטלה כולה קטיא מוכא אם כן מלי טעמא
 דרכי נה דמקצרה דמקצרה כאפי עעמיה לא צריכא עעמיה
 למעלה מעמי נייק חויבא ומעמיה טעמיה הוכרח כעמי
 יחכא דעכ עדות טכטלה וכו' ולא קאמרי איכא דכע
 כטלה כולה חלא דאם כן מעמי דרכי ועוד לרשבג דהפיק
 לן דנפיק חורבא דוק
 [קנה צטעא דסוגי משמע דלענדה דרכי ורשבג
 כעדות טכטלה מקצרה היינו ככיעל מקצרה
 כפני דרכא למיחט דאזל הו וכההיא דהא ידעי ככטליחור
 דח מוכעל חוקה כפני טכיס אחרי איכא למיחט דאזל
 כרכי ואי ידעי ככטליחור וכן כי אמרי כולכס אי כטלי
 מקצרה חו כולכ טלא כפנייהם איכא למיחט דאזל וכההיא
 לא ידעי חלא דמשמע עדות טכטלה מקצרה הוא דרכא
 למיחט לרכי דילמא חזלי אינד דלא כטלי וכההיא דהא
 לח כטליחור כיון דלא כטלה כולה וטפיי כרכי ולרשבג
 כיון דכטלה כולה לאו טפיי כרכי ונהי דרשבג לא היקן
 כזה מעמי כיון דהיקן טלא יהו עושים כן מעמי היקן
 יה כהך דנפיק חורבא ורכי דייק ליתכא טלא יהו עושים
 כן כטוס עכין מעמי היקן העלם ויט לרמור על רמור
 טכרס כהו דין יח ואפילו כפני טכיס אחריים עין יקמץ
 ארן מעכעיא לן כולכס מעדי וכו' כלומר דקיל היכא
 דאמרי כולכס אחר כורב כמעמיה כולכס ככזל
 סימן קכג דין ז' ואם כן אי רשבג איסור קאמרי משום
 עדות טכטלה מקצרה וכו' הכא מעמי מוכעל זה טלא כפני
 זה דלכא למיחט למידי דכיון דאחד כורב כמעמיה
 כולכס לא מעמי כרכי וכיון דידעי ככטליחור וידעי כמי
 דעדות טכטלה מקצרה כולה הו לא כרכי דאי לא יאפי
 דינח דעדות טכטלה מקצרה כטלה כולה איכא למיחט
 כרכי הו דילמא חזי ככעל כו מעמיה קא
 כולכס והשתא לא כעי חלא מקצרה ולדין לא ככיל
 חלא ודאי גמעיני דינח ופשיט מעכדיהא דאמרי גביס

היינו
 היינו
 היינו

ואותם שביטל וכו' זה משום דעד כאן לא פליגי אלא
 אי בטלה כולה אכל מקצה שביטל פשוט
 דבטל שליחותו ומעיהו אס יקענו ועם אחרת ודאי
 דהו' שליחותו לא פליגי כגט שביטל יכול לחזור לגר
 דאוקו שליחותו ביטל שליחותו עצמו מי כעיל ואפילו
 היטלם בפירוט מי כעיל
ודוקא שלא ביטל שליחותו כולם וכו' כלומר הא
 דמותר לכהחילא לבטל זה שלא כפני זה היינו
 כביטל מקצה אכל אסור לכהחילא לבטל כולם זה
 שלא כפני ומעיהו אס עבר וביטל כולם זה שלא כפני
 זה בטל זהו כוונת דברים אלו אמנם העעם לא
 איהפך דמאי שנא ביטל כולם מביטל מקצה
 איהיבך ביטל כולם עדיף דלא אזלי הני וכהחילא
 יטבב מודה דיכול לבטל כולם זה שלא כפני זה
 וגם הגזירה דגור כביטל כולם אטו ביטל כולם שלא
 כפניהם אין לה הכנה דגם כביטל מקצה כגזיר
 שלא יבטל זה שלא כפני זה אטו שלא יבטל שלא כפניהם
 ודברי הכי יוסף דכרס מוא איהי וכו' מוקדים
 ומוקדים ואינם מוכני ש זולתי אס נאמרי דכוונתו
 אפי' כדמי דוק ועוד קטר דכי נמי ניעח טוס
 ככנה כדברי העור קטיא מנא ליה האוהיבן טורט
 דכיים אלו דודאי דברים אלו לא מלכו וצע
 ומיק יאברה הכי יוסף ואין לפיט וכו' לא כיאר
 כוונה פירוט זה ומשמעותו דהכי מי כלא דיכול
 לבטלה שלא כפני זה כי לא חזרי כולם אכל אמרי
 כולם לכהחילא לא יבטל זה שלא כפני זה ומעיהו
 אס עבר וביטל זה שלא כפני זה בטל זהו דברי
 כל טעם וכלי רוח מואי שנא ועוד דאיהיבך איהיבך
 אמריבן כגמ' דככולכם מודה יטבב דיכול לבטל זה
 ולא כפני זה דלא טעיק מענה חורבא דאזלי הני וכריכי
 כיון דצריך לכהוב כמעטוד כולם ועוד דדכי רגרי
 דכרס דכיון דאפילו וכו' אין להם שחר כגמ'
ורא שנא עשאן שליחותו וכו' מטוס דכע' למיערי
דהמכס כרס כשליחותו דשליחותו כעלה מקצה
 כעלה כולה ושאינו ליה בין עזרה לשליחות דכעזרה
 פסק כריכי וכשליחותו פסק כהטבב לזר כרס ולא
 טנא וכו' ומעיהו שפה יהי יט כדכרי העור דחור
 וכרס ולא שנא עזרה ולא שנא שליחותו והלא היינו
 כך דכרס דחילה ולא שנא עשאן שליחותו וכו' דעשאן
 שליחותו לכהוב קיינו עזרה דכרס כהיבא פליגי כעזרה
 כעלה מקצה וי' כדוחק דקטלא עידי כעזרה ושליחותו
 דעלמא שאינו כגט דוק
ומה טכרס אלא שביטל שליחותו לכהוב וכו'
 לא דק דהשעשאן שליחותו לכהוב ולפי' גט
 צריך שיטלנו ג' אחד כוקס ושנים אוקמין דכי
 קיל אמרי לנשיב בקבו גט והכו לאטרי אחד כוקס
 חורמם עין איהל קך דין ח' ואין לומר דהם מלידי

כאמרי כקטו וחקמו וקנו וכו' דלא ליהא דמקמי דסוף פירק
 דהקבל לא קרני הכי אלא ה' דברי האור דמפריט כוונת
 כקבו והכו היינו גט מקויים כחוקמיו עין סס
ועוד קטר וכו' לא וטלנו שגים מיה לכך אטו מטוס
 הכי היינו יכול לבטל דהשעה זה שלא כפני זה
 וכל שכן זה כפני זה והוא ימנה אחי עמנו אס ירצד
 ליקנו ומיה איכפרין ציה אס לא יטאר עזרה טכיס
 קיים ולא יכרע ואין לומר דחייטין טמא יכנו לך
 כפני אחד ימאקס שביטל דכי טיע' לא עסקיבן דכי
 יכרס אחר מעה יאמרי ככר ביטלנו דכעל וצע
ודרמכס כרס כיון שביטל שליחותו קנהס וכו'
 היינו מעה יכרס דמכס טס כפני סוף
 דין יח ואפילו היו עטירה וכו' וככר כהכר לעיל
 דאפטי דכביטל דגט מעיהו דמכס עין טס דאס
 איהא דמיערי כביטל מקצה הוי פסק דיכול לבטל
 זה שלא כפני זה דא נפיק חורבא ומעיהו למא דפי'
 הכי יוסף דיכול לבטל היינו כביטל אס שטלו כח
 כלומר מטוס דהטבב סכר הינו מכובטל מטוס מע
 כח כרס דין יפה ואין כמעטיו כולם לזה אמרי רבי
 יכול כלומר יט יכול לבטל אס ביטל אכל לכהחילא
 ודאי לא יבטל מטוס גזרה אטו שליח עצמו
ומעיקר קטר לכי יוסף אמאי לא הכיית מעכא
 דמכס מעריט יכול כביטל כדפי' כיון דפסק
 שלחו על ידי טכיס יכול לבטלה שלא כפני זה ופסק
 דשליחותו טכעלה מקצה כעלה כולה וי' דכלאו ה'
 הכריח טפיר מהדיא ולא חט לרהאיין דוק
ומה טכרס הכי יוסף ודעה דהמכס וכו' עוד כך
 כרס דין דע כי הין דוקיל עור לומר דיכול
 דלא איפסיקא כיכי אלא שטרידן וכו' כלומר דלא
 איפסיקא הלכה כרס כשליחותו אלא כשדיקן דהיינו
 כדריח דביטלנו מכובטל וכהדיא דעזרה טכעלה מקצה
 דכדי מעיהו דרס כגמ' אס כן י' דדוקא כשדיקן
 דאמרי ולא כשליחותו דודאי יט טוס מעס לחלק
 כניהם כלומר דלמאי דהקטר דהאכד מאי שנא
 י' דשנא וטנא מריאכטריכו לאיפליגו כהחילא דוק
 וגם דהאכד לא כא ככח חוק על דמכס אלא כדחייב
 כיעלמא איעור גס כשליחותו דמאי שנא דוק ומעיהו
 לא נהפריט טוס מעס מאי שנא זולתי טעל דלכוס
 דכרס דשליחותו דכריכה וחקימה ועקיבה אלימא
 וכו' כגמ' עין כו'
ומה טכרס הכי יוסף וגם לא כרס פלוגתא דעזרה
 טכעלה מקצה וכו' קימה דהיי כרס פלוגתא
 דרי' ויטבב ופסק כיכי ואין לומר דהכי קאמרי
 דלא כרס דכריכי פליגי כעזרה טכעלה מקצה
 דאפטי דפליגי כעלה דמקעבדא כאפי' עטירה
 למי מאי דמטני כגמ' דילמא כדכי יקושע כן קדחא
 טל דא ליהא דדמי טכרס דדאש דקסכי רכי ונדור

דודאי יכול דרכי מועד המעבד דקיינו לכתחילה וכוונת
הכיר וקמי היא דיכול דכתב דמעבד ע"כ קיינו כדועבד
כיון דכתב דאפילו כפני שנים אחרים והרס ודאי דוקא
כדועבד דה"ו פלוגתא דרבי ורשב"ג כביעלו מעבד
דוע דלא פסק המעבד הלכה כרבי אלף כן ולגב דכע
למעסק הלבקל כרבי נקט לישנא חד לקדויהו לביעל
זה שאל כפני זה וכפני שנים אחרים דוק

ועוד אני אומר דגם לישנא דמעבד מלפני קחילה
לשונו דיכול לביעל לכתחילה אלף סיפא דלישנא
ואפילו כפני שנים אחרים צריך למיט דליינודא דיעבד
ולא קאי איכול לביעל דנזיל אלף דין אחר הוא והיינו
פלוגתא דרבי ורשב"ג דוק

מתיקן אין זה משמעול לשון הכיר ופסל חדא דכתב
אכל לשון דמעבד וכו' ואם איהא גס לשון המעבד
מעפריט טפרי יכול מוקד אלף מאי דכתב ואפילו כפני
שנים אחרים הוא דוקא דיעבד ודקס לא כתב דמעבד
לישנא דיכול ועוד דכתב צריך לומר וכו' מדכתב וכו'
משמע דמעפריט דכתב ואפילו כפני שנים אחרים מעבד
יכול קיינו כדועבד דוקא דוק ומימי פירושו הוא כדפי'
דיכול דכתב המעבד ע"כ פירושו הוא כדועבד כיון
דכתב ואפילו וכו' וקאי איכול דנזיל אלף ודאי דאי יכול
דמעבד פירושו כדועבד ומימי יכול דרכי היינו מוקד
לכתחילה דוק

מתיקן קסל חדא דלישנא דאכל לשון דמעבד וכו'
משמע דפליג אדמי וקוסמור וכו' ועוד דאי
יכול דרכי הוא מוקד לכתחילה לא הוה נקטיה המעבד
כלשון דיעבד אלף ודאי דמעבד מעפריט יכול דרכי דוקא
כדועבד וניחא למעבד דנקט רשב"ג אינו יכול לומר
אפילו כדועבד דאי יכול דרכי הוא אפילו לכתחילה לא

הוה נקט רשב"ג לדידיה דסבד אינו מעבד אפילו כדועבד
לישנא דאינו יכול דוק ואחר בוקרי זה אציב לך לשון
כדק דכיר סימן זה דל מוד ע"כ וזל אכל לשון דמעבד וכו'
ומימי דמעבד כדק עוד סס טלה דגס כיד שנים דמי
זה יכול לביעל זה שאל כפני זה ומימי לשון זה משמע
דלכתחילה יכול לביעל וכתב עוד דמעבד אפילו דמי
עמיד מעבד כפני אחר מעבד כשל דגס עכ"ל וכיון
דכתב ומימי וכו' משמע דלעיל כתב דיכול היינו דוקא
דיעבד דוק ומימי קסה מאי אונמיה דדאי לישנא
מכאן לישנא דאי לישנא דיכול משמע לכתחילה לא
גז לעיל כתב לסקי יכול לביעל ועכ"ל מעפריטו דיעבד

וגם הקוסמו כתבו דלישנא דיכול מעסקתו נתיי דיעבד
ועוד קסה למאי הלכתא הכיח מע סכתב עוד דמעבד
והג דהיה אינו ענין וכו'

וקד דכתב דמעבד ואפילו היו עמיד וכו' נראה לי דהאי
מעבדו לא קאי אשליח אלף אגמ והיינו דקאמר
כלל דגמ ודיינו דכלל עוד וכן מי שאמר לטנים וכו'
דמימי כפניו דגמ נחה נחה טקעה השגת הדיבור
ומכונת דמעבד להבין דרכי המעבד נכונס דמי

ועוד דהיה אינו ענין וכו' נראה לי דהאי מעבדו לא קאי אשליח אלף אגמ והיינו דקאמר כלל דגמ ודיינו דכלל עוד וכן מי שאמר לטנים וכו' דמימי כפניו דגמ נחה נחה טקעה השגת הדיבור ומכונת דמעבד להבין דרכי המעבד נכונס דמי

כאדן וסכרי דמעבדו כפני אחר מעבד דזכר לומר מעבדו
אחד וכזה הקשו מאי טנא עדות מעבדו ונדחק
לומר דשליחוק שבעלה מקצרה בעלה כולה והייתה
וכי לא ידע דמעבד מעבדו אחר מעבד אלף ודאי כדפי'
זהו דנקטי טנא דגס כיד שנים וכו' לישנא דכרבי
נקט וכאוקמיהא דרב אשי דוק

דכרבי הכיר יוסל כתב כשלמן עמוד דין סא ויש מי
שאומר וכו' וכן דרכי המעבד לתי דכרי דלאכד
ודמעפריט וכו' ולשון השלמן עמוד מעבדו ולינו
מיוטכ דהחילה כתב דין שליחוק והיינו דכתב שלחו
עלידי שנים וכו' והוא לשון המעבד ולשון הכיר
כאוקמיהא דרב אשי כנזל ואחר כך כתב וכעטרה
שעטאם וכו' והיינו לשון הכיר כעדות וכו' למי
דין עדות שבעלה מקצרה וכו' ואם כן קטיא מאי דאי
דכתב כן שעטאן שליחים להולכה וכו' והלא דין
שליחוק כתב החילה וכו' הולל שלחו עלידי עטרה
או למי לעטרה לכתוב וכו' ויא וכו' דוק ולשון בעל
הלכות מעוטכ טפי דכתב כן שעטאם שליחים לכתוב
וליה דגס מן שעטאם שליחים להולכה וכו' גס כתב
עוכ טעם דשליחוק עדות כתיבה וחקימה ונקיבה אלימא
היא וכו' עיין כו'

מתיקן טכתב הכיר יוסל ופירשי דככיריא וכו' אין
פירושו דכיריא דאמר לעטרה וכו' פליג כשליחוק
דקס ודאי פליג כעדות שבעלה מקצרה וכו' אלף הכי
פי פליג נמי כדן שליחוק שבעלה מקצרה וכו' כי היכי
דפליג ככיריא קמיהא כדן עדות שבעלה מקצרה
דוק וכן דמי דין סס עיין כו' ודכרי דמי דמי
גבי אוקמיהא דרב אשי כעדי דולנד דפי דפליג
כשליחוק שבעלה מקצרה דוק

ואפילו לא ביטל וכו' כלומר לא מיכעיש ביטל
כל אחד כפניו וכפני שנים דכרבי פסק
ועיל דכפני שנים קמי ורשיא קמז דהיינו כשמעטלו
אלף כפניו אכל כפניו אפילו כפני שליח לכו' סג
מורי לכתחילה וכענו טכתב הכיר יוסל

מתיקן טכתב הכיר יוסל וסכן נראה שדרכי המעבד
כבר נכתב לעיל היאך נראה שן מעימו נראה
דאינו מוכרח ואחר דמעבד סכר כפניו ירוס
דגס כפני השליח צריך לביעלו כפני שנים ומעפריט
כפני כמה מוכטלו עכ"ל אחר הדקדק טמעטלו
כפניו וכו' ניחא היה דכתב ואפילו כפני שנים
אחרים דאין פירושו כשמעטלו שאל כפניו אלף
כשמעטלו כפניו כפני שנים וקאמרי לא מיכעיש
כפני שנים עהעטרה עצמם אלף אפילו כפני שנים

אחרי כתיב כשליח אחד טמעטלו כפניו כפני
שנים כן כתב כשהיו עטרה אין צריך לביעלו כפני
שנים מעבד אלף כפני שנים אחרים דוק ולפי זה
יקרא יכול לביעל לכתחילה כשמועו דודאי כדפי'
יכול לביעל לכתחילה אלף דכע דוק

למה ביהמ"ד... דעיקר מטעמא הוא כוכא הולל ולא חמיר למלא הכתב
 נקט בחיבור לומר כפנ אלף ודאי לא שמעו' שיש
 רבויא חמיר דכ' וספ' **א**
 וזו ע"ק י"ז דהקופו סבדי כהן דאלס יכול להגיד
 מתוך הכתב ומטוס דפי מוקי לה כחית
 וכו' ועד שכתבו דאס כן הולל ולא חמיר היינו לקרין
 קושיא דקטיא להו אומיא דמקני' לא כחית אלף
 לא שמעו' דעעמח כוכא והו לא מידי וקיינו דאס
 כן הולל ולא חמיר אלף ויא' כחיה לא שמעו' כוכ
 יוסא ושמעו' כן עכה דדוקח חית אבל אלס יכול
 להגיד מתוך הכתב דוק
א כהרובט דכתב טס דכתב הרחי' כו' וחתי
 ודע היכן ככה דאס כן ואני כקטיא ולח
 מנחה וע"ן טס דכתב רבוקח חמיר כחית
 קדיה פקח ולא נגזו אטו חית מעיקרי' וע"ן טס
 מק' וירכב דכיה יוסא וכן כחיה מדכ' הרמכס
 כהן סכב נסתרק קטה הכי משמע כן אי
 משום קושיא דלימא מתוך הכתב וכו' נסתרק
 מואי הוי אס כן לימא דכן משמע כגמ' דכגמ'
 יוקי לה הכי והיקטי עלה לימא מתוך הכתב
 ויא' טכפית כגמ' נפיש כדכרי רמכס יצט'
א וז"ל דה' המגיד כוכ וכלן מפני בעדי דדיכוי
 הוא שאינו יכול לומר כן עכל כלומר ומטוס
 הכי הוכיח רמכס לומר נסתרק דמחית לאו דוק'
 דאס חיהא דאלס יכול להגיד מתוך הכתב הולל דמחית
 דוקח דא' נסתרק יכול להגיד מתוך הכתב מכל טס
 מאלס דהא הכא הוה פיקח מעיקרו וראוי לומר
 כפנ וככו דפה לטון דרמכס מיהיג' מי' דכל
 דראוי לכילה אין היכלה מעכסה כו' אלף ודאי סל
 לרמכס דאלס חסון להגיד ככתב וזהו סכב הכספ'
 מוסר טס מדכרי דיכוי סכב טנשקתק וכו' כלומר
 דאן מידין לפי טנשקתק מועט ואלס כטי דוק
א וז"ל סכב הכיה יוסא וכל' לדעתו וכו' כא'
 להרין בטיה הוי כנגד מה סכב טהי
 האמינו כעדות א' וכו' כתב דכיה יוסא דדוקח
 כעדות אטה וכו' וכנגד מה סכב דין וכל טס
 ככא יכתב הגט מוכיח וכו' כתב הכי דיוסף ולא
 דמי וכו' דוק וע"ן ככספ' מוסנה יוס וע"ן כמי
 כהריכט סייע' ה' דכתב גס כן קדוכ למה לתרין
 כרבי' הכי יוסא ומתוך דכרי דיכט טס
 למדכו דוכר' הרין לא אידיא ומה סכב וי"ל
 דאלס יכול להגיד גכו אכתי קטד ולקטמה כאינו
 יכול להגיד מתוך הכתב כי היכי דמוק לה כפתי
 ונחמית דהוי **א** וז"ל דחוק עפי' דוק'
א וז"ל לא הכנה דכיה הכיה יוסא ואלף יכדי
 דיכט סאני הכי קטיא לן הכי **א**

וזו ע"ק י"ז דהקופו סבדי כהן דאלס יכול להגיד מתוך הכתב ומטוס דפי מוקי לה כחית וכו' ועד שכתבו דאס כן הולל ולא חמיר היינו לקרין קושיא דקטיא להו אומיא דמקני' לא כחית אלף לא שמעו' דעעמח כוכא והו לא מידי וקיינו דאס כן הולל ולא חמיר אלף ויא' כחיה לא שמעו' כוכ יוסא ושמעו' כן עכה דדוקח חית אבל אלס יכול להגיד מתוך הכתב דוק

מנאי טכא דאקילו לרכיח חקרגט קדוכ וכו' וכו'
 האטה עכמה מכילה גיטד ולא חקילו כאלס על
 ידי ככת דעדי' טפי מקדוכ ופסול וצט'
א וז"ל ככת וכו' קטל דהולל ככת דרמה וכו'
 מלקח באפי' נכטד חמיר דרמה ככת
 וכו' וי"ל דרמה חליג על הקופו וסיערס וסל'
 דאין צריך לומר כג' כטעק כתיבה והא דאמרו
 יטלכו הימנה מניי' שאין כאן עידי מעסידי' וכו'
 וע"ן כהפאט גיט פק' דגיט' דא' צו עכ' וז"ל
 ודקדק י' וכו' קנה אחרי עכל' ומה סכב
 דמשמע שאין קנה אחרה לא אידיא דכרי
 עכ' יש קנה אחרה **א** וק"ס כארמיה' וכו'
 קחמיר ימי' ככא וכו' מועד אלף ודאי
 עדי' מצינו' לקיימו קחמיר ככ' כמ' כמ' וכו'
 מוסר' קמין קחמיר וע"ן כהריכט ככ' דוק'
 דפי' ע'א דכתב וכו' דהניא לקמין וכו' ככא
 יכול לקיימו עכל' וע"ן כמירכ' כרי' גיט'
 דהי' ע'א וז"ל ככד יעשה וכו' כפני' טכס'
 ומי' מוכרי' הכיה יוסא משמע דלא סל' דהרי
 חליג על הקופו דכתב כסמוך אבל מני' עכ'
 טחמיר וכו' והלא דרמה חליג על זה אלף
 לא סל' הכי וע"ן כסמוך
א כתב עוד וצריך טחמיר וכו' ככרי ככ'
 דרמה חליג על הקופו וסכוד דא'
 אחי' זמין יכול לומר ככ' מיהו כפני' עידי מוס'
 וכתב עוד דגס כפני' האטה וכו' ימה סכב
 הכיה יוסא אבל מני' עכ' וכו' משמע מדכרי'
 דסל' דרמה לא חליג על הקופו דאי הוה סל'
 דרמה חליג היכי כתב אבל מני' עכ' וכו' וז"ל
 דרמה לא סל' הכי דכטעק כתיבה צריך לאומיר
 וי"ל כדוחק דמדכרי הקופו' מיהו דלפי' ככרי'
 עכ' משמע כן ואס כן אין להמוד על הכיה
 מנא ליד דמשמע דלכע' הוי דכא' הכי דוק'
א וז"ל חמיר דכפני' האטה אינו ליכא
א וז"ל חמיר דכפני' האטה אינו ליכא
 כטע' כתיבה סל' להרמה דסל' דאין צריך לאומיר
 כטע' כתיבה קטה מכל' ליה הא וצט'
א וז"ל סכב הכיה יוסא כתב דיכט הקטובה
 יוסא וכו' כדא' דאמיר' יכפ' הוא
 הוס' כתיבה חוקו גט טנהר' לה כפ' דהא
 אפ' כתיבה מדי' אמיר' זו למח' ולד'
 אמיר' קטח' איקכטי גיטא ועד הטחא פסול
 וז"ל דאי' חמירין גילוי מלקח כעלמא הוא
 וז"ל כעל הטלחוק מני' אין כאן יגוד טלחוק
 דודעה למח' טהגט טהכיא כפני' נכתב
 וי"ל דלא חמירנו לטליח ככ' הוי אלף כעוד טהגט
 כידו וטלחוקו כידו אבל כיון סכבנו לה כעל הטלחוק

מיה לאידך גיסא כיון דלשכח משמע כתי (לשכח
אלא דמכח דלשכח דמקני כיד קאמר אמרינן) לכתוב
קאמר אם כן הוה... אל כתי לכתוב קאמר
ו... כהני פיק הטולח דא הקסע עכ דהטמיט
בעיא א ולא דעתי למיה ולחן הכיאה טס
והכיא פירוש ופי דמכח... ועין כדמכח טס דין
כד וכדכ דרכ המגיד דזו היא כוונה דכינו כלומר
דגם דמכח מפרט טרטי דכעין היא קאמר כעל
ולא אמרי הוא וקטיח ליה קוטיח טי כזן דלשכח
דמקני כיד קאמר יעיל אידיא דלא אמרי הוא וקטיח
דכו אמרי כעל סרס משמע פועל עכ כמון חתק
ודא כאל הוזה למרי כעל ועין כהלא טי טי
פיק הטולח וכדכינו יהוה... דלא נע
כתב הדמיה וכו' ונראה לי דלא דמי וכו' כראה
דדין עם הדמיה והדמך דהא כעל הוא
משמע לטעמי ומטום דמשמע כתי להכח אמרינן
לשכח דמקני כיד קאמר אם כן הכא כיון דאמר
יהא פסול או כפי הוא פסול אמרינן לישכח דמקני
כיד קאמר ודוקא חס הוא דלא משמע כלל להכח
אמרינן אינו כעל דלא תציטן נקיים דכינו דלשכח
יה דמקני כיד קאמר אבל יהא חס או יהיה הוא חס
כיון דמשמע להכח אמרינן לישכח דמקני כיד קאמר
והא כיהא פסול או כפי הוא פסול כיון דמשמע
להכח אמרינן לישכח דמקני כיד קאמר דוק
ו... דכיהא פסול הוא קני דוקא משמע הא
הא הוא פסול או יהא פסול הו כעל לא לא
כן לישמעוני רכורא ואין להקטוב אם כן ליעלב
ולכח כדירה כפסול הוא או יהא פסול דכולה
כדירה ככעל הוא ושד דרכורא ככעל הוא עדי
דקמל דאענ דמשמע לטעמי כיון דמשמע כתי
להכח לישכח דמקני כיד קאמר דוק
ומיקון מקור דכני השכח כראה דדין עם הטור
וזה דכח השכח פסול הוא אינו גט לא חס
כילוי וקטיח ליה דלמיה פסול שכדכ כדכ ירו
כנזל זכיון דעיקר טעמיה דפסול הוא ה... משום
דפרוטי הוד מפרט פיסולו אם כן כל היכא דלא פירט
פיסולו אמרי יהא פסול או יהא פסול לא
אמרי כילוי וזו דהא לא אידיא דגבי פסול הוה קני
ליה לפרט פיסולו אבל כיהא פסול או כפי הוא פסול
דמשמע להכח אמרינן יהא פסול לנכחו כדור
כיון דוק
והיכא דאמרינן פסול וכו' נכי אינו מוונעל פי
דמי ויהקיים כחוקתיו וכראה להדמה והטור
דזה ככל איכך לטכי דאמרינן דאכן כילוי לטון
ליטול מיהו ערעור הוא לפוסלו דגם אינו מקרי וכו'
פירוטו הוא אינו מקרי דפסול הוא ולטי דקס
כאינו מוונעל דהא לטון דאטון הנז כדריקל ויה

לכל איכך לטכי דמי טכח ומיה ודכ...
דעתי וכו' קן דמי...
ומפרט דכו דמקני...
על הכך לטכי דלא הוו ביטול דגלגה דמי...
לכאן כהכ כן והטור פלג עליה ומעליג ומיה...
פסול הוא ככל ענין קוי ערעור וצדיק נקייתו...
כן משמע מרדכי דטור דגבי פסול הוא פסיק וה...
דהוי ערעור וכליכך לטכי מעליג כהכי דוק...
מיקון כיון דגב פסול הוא כהכ השכח לכל טלח...
פירט פיסולו כוונתו לכעלו ואינו לטון ביטול אם
כן אמרנו ערעור לא הוי דוק...
הכך הכי ופול כהכ כפיין זה בטלמן עמוד דין סג
אמר גט זה כעל ולא אמרי הוא או שאמר גט זה
כעל וכו' כמדומה דמשמע ליה דמכח מפרט כעין
אמר דאמר כעל הוא אלח דאמר לטכח דמשמעו
פועל עכר ולא ניחא ליה לפרט כדכדי דרכ המגיד דזו
היא כוונה דכינו כנזל יהי מסק בקדי לטכי לענין
דינא דטי מורה כהא דמכח ודאמרי דמקני
דטי דכולבו ספקא קיטו ולא פלג לענין גא לא
משמעו דורטין איכא סיני דו...
ו... כהכ טס דין סג לטמי שאומרי וכו' יהי
מיה לא כהכ סברה דמקני כהדי הוא פסול כו
יט אומריים ומיהו כיון דהטור פלג עליה ודמקני
לא כהכ אלח כהא פסול משמע דכהדי הוא פס
כילוי משמע... ליה ומיהו קטה בכ
דקני... רכורא אמרי אמרי
פסול או יהי פסול לטע ערעור דמשמע
ו... כהכ טס דין סג לא גלה דעתי וכו'
הטור ולא כהכ דין מפרט כהכ הדין
דערב וכו' ו... דערב וכו'...
וענך דמשמע לטעמי יהא דגיל דערב
לא הוי מילת מקום טאמרו להדין קני
כהכ כדכני גיטין וקדושים כיד (מיה)
השולח גט וכעל וכו' כהכ הטולח דא לכ ויכ
מקרי והלכה כי כ... כדמי היקום
מקור דלשו משמע וכו'... דכל דמי
דכדי ומעונס דמי... עכאל מעליג וכו'
והיכו דך דקאמר הכי טי... גרס וכו' פסול דהכא
הוי דיכוד ומשעל לך דקטי... אם כן הכי מכו
לכעל השליח שדקס ומקני ומטני... דכעל לט (למקרי)
וכו איכמי קסד דכעל הוא דקני... דמי דמכעל
הגט דרכי משמע גט שדקני לך בעל הוא ומטני...
דכעל וכו' כלומר ובעל הוא קדני מקני אענ
דאגטא קאמר היינו כעל הוא לנכך דכעל הוא לט
לכל גטא גומיה לא כעל ומתא ומעניט כו דוק
מקרי לני גטא זו כהא פלג דכחמין סכר גטא גט
כעל דכ טס סכו... דמי וכו' דמי
טכורא לכל כדחמין וכו' גומיה לכל סוגין מלכך

זה סימן קמ"ב שחס עשה סליח כפני כל דהטליח הטני
 כשיחליט עליו כל חניסע והרין חיים סימן קמ"ב דל קכז
 כרב חניסע לזו רטור למענה סלוחים הרבה אין צריך
 למענה לזו כלל כפני עדים סג' ועין כהרס אלסוקה
 סימן ז' וסימן יז גב' אס נודע לנו ככירוף שמיכהו סליח
 כפני כלל אין צריך לומר סליח כלל חני וכלל כפני וכפני
 ועין כהומה יטרים ס' ל' וזו ויט סלחמוז אחי סימן
 זה דל נג' עג' עכל וכדל כב' עג' כהק וזל סליח גמ'
 סליחו יודע לומר כפני עין כהומה יטרים סימן ד' סכק
 דים לחוס לדעה רטי וכסימן לז' כהק דלחילו חמירו לו
 כל כפניך נכרב ונחקס ואמר קן דים לחוס עד סיחמי
 מעצמו כפני וכפני ועין כמה שדמיה בסימן הקודם
 כרוכ קר טובי רנו שהחייבו כענין כפני וכפני ועין
 בהומה יטרים סימן ע' דלחילו חמיר למ ידעה
 כדועכד כס' וכסימן יט' כהק דלחילו סכחחיליה
 חמיר כפני ואחר כך סלחו מעמנו אס נכרב לטמה
 ולא ידע להטיב דים לחוס חמנס לדין לרחוק
 ולקדיק דלחמיר דמפני סליחו יודע מה רוצה לומר
 לטמה לא הטיב ולפיכך יחמיר לו כהרעוה אס כצורה
 הסופר לכהיב גט זה והכעל צוד לסופר סיכרוב גט זה
 לזשקו ועין כהרס אלסוקה סימן ז' וסימן יז על ענין
 ינו ועין כהומה יטרים סימן קמ"א דאס הטליח חומיר
 סלח נכרב הגט כפני חלח סככנו וכפני כלל חמירו
 העדל סככרב לטמה קו לזכא למיחט עכלל וככר
 העדקה לעיל מקצת לטין זה אחרון מעי חזרה להעדקה
 הנד כו' כלן כיהו וכלן עיקר דינין אלנו ועוד יככח
 לקמן בסימן זה
 הרוב כהגות מהר"ק סימן זה דין ט' וזל סליח סיר
 דין חני וכו' כטעה כהינה אוקוד כד דיכור
 כסוף או יחמיר כל אחד כעשה סליח כפני כלל ואס כידו
 הרטור כעדים סג' כמקום עגין סדרי כלל חס סני
 עדים והטליח חלע סכככו כלטון עדים עכל וקן ק'
 דכרי הריבט סימן ט"ח סככב הכיהוסל כסמון
 והכין כעל דמנה כדן זה ועוד דלחך כהרבה פרטי
 דינין עין כו' ומה סככב וכר יחמיר כלל אחד וכל עין
 כמכיס חל סימן קמ"ב ומה סככב ואין סליח כלל
 צריך הרטור וכו' עין כסדר הגט הי מעינן סימן קכד
 וכתיב כל חב סימן ס"ח ומה סככב דלחילו לא היו
 חקומים על כהרשאה וכו' קן דכרי הרובט סימן ט"ח
 וכסמון ירפח
 ומה סככב הכיהוסל כהק הרובט סימן ט"ח וכו'
 סימן דינין יט' כדכרי הכיהוסל עין כהרובט
 לטונו ומה סככב הכיהוסל עין כהרובט וכו' היינו
 ידע כט עב ודייק להעדה סליח אחרון ולא קתני סליח
 סני וצע מנע עעס יחל קו חדעתייהו דשליח סליח חינו
 מעטי סליח חלחוליה עעס חסוק חדעתייהו בהר
 דלדרכה סליח סליח מעטי חלחוליה סלח ככד וזל
 דמעס גמ' וט' כהרשאה כסמון ומה סלחמוז דים

זה לא מייכע חלן וכו' קטה אי חינו הווסכרי דטליח חמיר
 היינו סליח סני ולא הוו דייה לטנח דלחרון היכדייק
 לטנח דטליח כלל דינח היינו כטליח סני וזל ככר
 הידיק חכמינו ג' יטניח דלחמיר חמירו כן מעשה לרוב
 קטה אי הוו ידעו דטליח סליח מעטי סליח וכו' דיין
 לטנח דלחרון היכי לח הוו ידעו דלחמיר מעטי סליח
 ככד וכן קטה לזכרינו לטנח קמח וצע וכדכר
 העור היה צריך להאריך כזה כו' לא נהכחמיר דכר
 העור יפה עלינו קטובה זו קהרופט כו' הוא החמיר
 וכו' נככחמו הרבה פרטי דינין
 סימן קמ"ב וסימן קמ"ג וסימן קמ"ד וסימן קמ"ה
 וסימן קמ"ו וסימן קמ"ז וסימן קמ"ח וסימן קמ"ט
 וסימן קמ"י וסימן קמ"יא וסימן קמ"יב וסימן קמ"יג
 וסימן קמ"יד וסימן קמ"טו וסימן קמ"טז וסימן קמ"טז
 וסימן קמ"יז וסימן קמ"יח וסימן קמ"יט וסימן קמ"כ
 וסימן קמ"כא וסימן קמ"כב וסימן קמ"כג וסימן קמ"כד
 וסימן קמ"כה וסימן קמ"כו וסימן קמ"כז וסימן קמ"כח
 וסימן קמ"כט וסימן קמ"ל וסימן קמ"לא וסימן קמ"לב
 וסימן קמ"לג וסימן קמ"לד וסימן קמ"לה וסימן קמ"לו
 וסימן קמ"לז וסימן קמ"לח וסימן קמ"לט וסימן קמ"ל
 וסימן קמ"לא וסימן קמ"לב וסימן קמ"לג וסימן קמ"לד
 וסימן קמ"לה וסימן קמ"לו וסימן קמ"לז וסימן קמ"לח
 וסימן קמ"לט וסימן קמ"ל
 וסימן קמ"א וסימן קמ"ב וסימן קמ"ג וסימן קמ"ד
 וסימן קמ"ה וסימן קמ"ו וסימן קמ"ז וסימן קמ"ח
 וסימן קמ"ט וסימן קמ"י וסימן קמ"יא וסימן קמ"יב
 וסימן קמ"יג וסימן קמ"יד וסימן קמ"טו וסימן קמ"טז
 וסימן קמ"טז וסימן קמ"יז וסימן קמ"יח וסימן קמ"יט
 וסימן קמ"כ וסימן קמ"כא וסימן קמ"כב וסימן קמ"כג
 וסימן קמ"כד וסימן קמ"כה וסימן קמ"כו וסימן קמ"כז
 וסימן קמ"כח וסימן קמ"כט וסימן קמ"ל וסימן קמ"לא
 וסימן קמ"לב וסימן קמ"לג וסימן קמ"לד וסימן קמ"לה
 וסימן קמ"לו וסימן קמ"לז וסימן קמ"לח וסימן קמ"לט
 וסימן קמ"ל
 וסימן קמ"א וסימן קמ"ב וסימן קמ"ג וסימן קמ"ד
 וסימן קמ"ה וסימן קמ"ו וסימן קמ"ז וסימן קמ"ח
 וסימן קמ"ט וסימן קמ"י וסימן קמ"יא וסימן קמ"יב
 וסימן קמ"יג וסימן קמ"יד וסימן קמ"טו וסימן קמ"טז
 וסימן קמ"טז וסימן קמ"יז וסימן קמ"יח וסימן קמ"יט
 וסימן קמ"כ וסימן קמ"כא וסימן קמ"כב וסימן קמ"כג
 וסימן קמ"כד וסימן קמ"כה וסימן קמ"כו וסימן קמ"כז
 וסימן קמ"כח וסימן קמ"כט וסימן קמ"ל וסימן קמ"לא
 וסימן קמ"לב וסימן קמ"לג וסימן קמ"לד וסימן קמ"לה
 וסימן קמ"לו וסימן קמ"לז וסימן קמ"לח וסימן קמ"לט
 וסימן קמ"ל

טוב אין השלח נאמן ויעהו נראה דלרבה דאמר לני טאן
בקולין לשמע לני מתי דחוק קלוד דרבה ליה ליה דרבה
היה מרדכי על יבול לומר כפני דחך זה חכך שליחות
אלא עדין וגלוי מלמד למעשה דכבר לטעם ודוק
הוא דהו מוטוס קיוס כיון לשבעה שליחות אינו
נאמן לקיימו על פיו כבי קרי ואם בן קטר דהולל
הן כביא דאיתא כביהו ורפא דגם לרבה כיון
שמרדכי על בעל השליחות ומוס אינו נאמן כבי
היה ויא אריבעל ומעשי ער משגמין כיה דוק
ויורקן נראה דלדמיה דאמי דבי איתא עידי
מפידה קמץ או עידי עידי מפידה דאין
דך ויגלו מלמד אללא אמר כפרהם כפני אסין
זהו מרדכי כחול יבול לומר כפני דאין כפני שליחות
אלא כחומר וכוונתו וכוונתו לה אכל לדמיה דאינו
גלו וכוונתו לא ומיהו נראה דמתי כיון טבעל
השליחות טוב אינו נאמן כבי דהו
מלמד קיפה לרביכט למה לטעמיה ומעשה אין
השליח נאמן דפוק לני כיון טבעל השליחות
חזר ועטמו שליח כיה כתי דוק נאמן ויל דהיינו
דך דקאמי כיון טבעל השליחות טוב אינו שליח וכיון
אינו כהדר שליח אינו נאמן דוק
מורקן קטר לדין גמי חרילי כבעל קייס היכי עמי
לשלו ולחזור ולקבו וללא כיון יאכרנו לחיה
השליחות וימי קדן לני כח לחזור להעשות שליח
גיל דכל זמן שליח נקבו כהיקון חכמים לא הוה נקינה
ולא עשה שליחותו דמי קאמי דבעל קטע זה לאשה
נקינה דמי קדייא נקינה כדה איתא דחכמים דך
מלמד קטר דלעיל סוף סיתן קבכ כרע בעל המנה
נכח לשליח גע להוליכו ונמצא פסול פסיט
חכם יכולים לברוכ אחר וכל וקטקא מתי איתא
דנקבו לשליח קרי נקינה דאיהו קאמי שיה לני וכי
הכי דבי לא נקבו לשליח יכולים לברוכ אחר הכי
כתי כי נקבו לשליח מתי קרי ובעל שם
דא עוטה השליח שליח וכו' דכתי דמך כקוצר דקור
לה לפרט דהיינו כחוצה ללמד מלמד כפני וכו'
כמו טכרס הכיה יוסף ויל דכתי נקבתי כסומן
קודם דין מ' וסמך אהרם ולא הוציא לחזור
לפרטו סאן ויהו טכרס הכיה יוסף וכמו טכרס
כסומן שקודם זה דהיינו כי סם נקבתי ויעי
גין זה שליח ארץ ויטיל ומר טכרס דמי קאמי
וכבי נרבה כסומן שקודם זה אים יבול לחזור
שליח איתל לא חלה ולא נאנס כוונתו לני כפני
העור דאי סמך אמר דכרס כסומן שקודם זה
לענין שליח העוטה שליח בארץ ויטיל גע
לסמך אמר טכרס כסומן שקודם זה לענין חלה
או נאנס ולא היה לני לברוכ כגון טחלה וכו' כי כבר

נראה כסומן קודם וכו' אדם כן לא היה לברוכ כגון
שחלה או נאנס אללא היה לברוכ סרס איתא דשליח
שליח יעשנו כפני כל וכו'
מלמד טכרס הכיה יוסף ולא ידעתי למה חזר דמינו
לברוכו סאן נראה דהוצרך לברוכו סאן מוטוס
דאטעוועי דהשליח מלמד להיור כיה דין לעטוק שליח
דטוס שליח אינו מקמונה אללא ככיה דין וסדא דלענין
זה צריך כיה דין טוב ודוקא לענין קיינס הגע עד
נעטד דין כיון דטייך הוסיח כענין הקיינס ועל פיו
מקריים מלמד עם טניס להקרא כיה דין לענין
קיינס טטרוה אכל לחזור לעטוק שליח ככיה דין לא
מלמד קמץ והכיה יוסף עממו חזר וברוכו כדן זה
כשליח יבול סומן זה דין יא עין שם
מלמד כפני כטעה שנוקנו לשליח וכו' הן דכתי
דקוסמו כפני דניסין דל' עכ דה יטלכו הימנה
וכו' דכרסו ומקרי כפני כל הגע וכו' דהדי אומרי כטעם
יבול מרדכי וכו' דהיינו דקטיא להו קטוט מועדי
דמתי קודם נקינה וקריצו דהקס טעה נקינה הוה
וכו' דכתי העור מקוונתים עם קדן קודם טכרס
אומרי כפני כוונתו שנוקנו וכו' ומעשה צריך לזהר
שליח אמר שליח ראשון כפני קודם נקינה כיד שליח
שני אללא כדן נקינה כיד ראשה ואם נקבו כיד שליח
שני ולא אמר כפני ער ואיתא לאומרי יטלכו קיימו
ייחוד ונקבו לני ויאמי כפני וכמו טכרס היכיכ
כיון שיה הכיאו הכיה יוסף כסומן עין שם
וכרסו כהגדוה בעל המנה וכדגמור מיהדין וכל
אחר יאמי כפני כד כטעה נקינה או קור
כד דיכור שליח כיה דין אינו וכן יאמי האחרון כטעמו
לדה עכר וכיאו הענין דכיון דנקינה שליח לשליח
מטלח טני ואלין ער ק צריך שיקמונה ככיה
לברוכו דשליח ראשון אמר כפני וכמו טכרס היכיכ
וכבר פני דמתי וברטכא עונס כייכור הכד טעם
עשה שליח ראשון ולא אמר כפני וכו' כדאמרי כסומן
נמצא דהו אמרי שליח כל קיינס כפני דשליח
ראשון ולכן צריך לאומרי כל חד וחד כטעה נקינה
הגע או קור כני דיכור דהו כפני דשליח
ראשון כיד ראשה דוק
כהרס כסומן חוסן ישועות סומן זה דל נב וכו'
עור וכל אחד יאמי שליח כיה דין אינו וכו' ככר
דמתי סומן קודם עכר ודיינו דכסומן קודם כרס
כדל ככ על וזל עין כהמתי יטריס סומן כו' טכרס
דדאוי לשליח גע הראשון לעטוק טעם הראשון
לעטוק שליח אחר מיהו אים לא הכיאו אין לפסול הגע
ובשליח שליח כדאמי סומן כסומן ו על זה
וטם הכיאו כוסם טעם שליח לברוכו מוכל שגיל
וטל כרס דאם כטעם שליח טכרס שליח שני
לא כרס שליח ראשון אמר כפני עין כמרהרס

מלמד כפני

מלמד כפני

טלח קמח טלח טני טלח כפניו מי כענין כקב כיה
 דין או עדים שמעוהו טלח או סג ככקב ידו טלח
 קמח בלי עכד שיכרוב לו חני טלח קמח הכחתי
 גם ככד פלופ ואמתי יכפנייהם כפני ומניתיך טלח
 כפני ויבזל לומר טלח כד אי כלוומר טלח כפני כד
 חני מי חני חנינו לא כקב לו עשייתך טלח כפני
 כד יחל טלח טלח טלח טלח ככד כפני ועטלו טלח
 כיון שיש כיוור מקור הכקב טלח כפני סג ויחן
 צריך לומר כפני כד טלח כד אי כההיא דכקב
 הדיכט סימן טלח ככזל ומיהו דקס עיירי שיש
 שני עדים חלל דקס היו רוצים שיקמנה מעד
 ורם רשע עדים וטלח האטון ככזל אבל הכל לא
 נקמנה חלל מהטלח וכיון שגילת בשטח טלח
 כפני סג וכבר הארכת כזה לעיל
 ונראה צע כי אמרין דכענין כפניו היינו סתיה טלח
 טני ככד כשעה שממנה אוקו טלח דוקא
 חלפ טלח היה שם כשעה טלח כפני כד כפני
 או דינמח כענין סתיה כפניו ויהיה טלח טני שם
 ככד כשעה טלח כפני ומיהו ודאי צריך סתיה
 שם כשעה טלח כפני דהא אינו אומר כפני חלל
 דכטק חס כן פשיטא דאינו משוי טלח טלח כפניו
 דהא כענין שיאמר כפני כשעה טלח יוצא מידו ליד
 טלח טני וזו דכי עושה טלח טלח כפניו אומר כפני
 כשעה טלח יוצא מידו ומוסרו כיד כד או כיד מי
 טלח כהו כיד טלח כההיא דכקב הכיה יוסף סימן
 קמח דין יד וזל כין טלח קבלה כין טלח הולכה אין
 צריך שיטמעו מפקים שמענין אוקו טלח חלל
 חלל טלח כפניו והעדים כוכבין וחוקתין שמעוה
 חלל טלח עכז ומיהו יד דוקא דקס דהכעל עטלו
 טלח טלח כפניו דאינו נאמן ככי קרי אבל טלח
 קמח דמשוי טלח טני טלח כפניו חפטי דכקב
 יהי סג ויודיעו שכבר אומר כפני כד כפני ככזל
 חלל טלח דין כי משו כד טלח מי כעני כפניו
 דטלח קמח יבא קשה דזו גרסה דהמכס ודאי
 חכנ דהי גרס כי משוי וכו' ואמתי פ' כן על גרסה
 חלל טלח הוה גרס כההיא כן וצע ועוד קשה
 דכר ומה זדאי וכו' והנה עיקר הגין טלח יבול
 לעטיה טלח טלח כפניו כקב דין כפרק הקבלל דל
 קמח ע' אבגש דמכין וכן הכיאו הכיה יוסף סימן
 חלל דין פכזל אך קשה אי גרס כגרסה דטי
 יבוי טמע עינה ודל טלח יבול למכות טלח טלח
 כפניו ומר ענין זה אגז בטלח הכא כיון שכבר מפר
 טלח חוק לבל קמח לל כד כמקום טלח קמח והם
 מענין טלח טני כפניו והמקמנה היו הוא כפניו
 וטלח קמח אי צו כו וכבר מפר טלח חוקו לבל

חכנ לענין למכות טלח טלח כפניו לא וצע לגרסה
 דכד מענין טלח כפני טלח קמח חס לל טלח כפני
 טלח טני דקו קרת טלח כפניו יהכיה יוסף לח רצה
 לפיט ככד קמח טלח כפניו דטלח קמח וטלח כפני
 דטלח טני וצע "א עין כמכס פ' דגירוסין
 ככ וכלהם וחוה נתיב כד חג דל רח עג
 וקרה כקב כבגחה בעל המפה סימן זה דין
 ויא דלא מהני וכו' ריכט סימן כג פ' דל דר
 דריכט הכיאו הכיה יוסף סימן קמח דפ קמח
 וכקב עליו הכיה יוסף ומכאן נראה כבדע
 כן יש להמיר על הכיה יוסף שיקוף כפני
 לעיל הוציא דין מקור דכר הדיכט ככזל
 מהדיך סימן זה דין ל' כקב עין סימן דג
 עכז ונראה לי דכוונתי לומר דקס כרס
 לעטות טלח טלח כפניו חלל על ידי
 דמשעה קול הוא וכל וכן על
 חני אומר דגם מרדכי דכקב דרשכין
 יוסף כמקור משמע דהכעל יכול לע
 כפניו דמשמע דאם היו עדים מוציין
 ולמי הכיאו הכיה יוסף ללמוד מדכריו
 כקב ומיהו ודאי וכו' כמו טלח טני כן
 חמוכס דכר בעל המפר לא נקפריט
 כיון דהדיכט כקב דמן דקנה ה
 נאמן הטלח קטני כיון שהגט כדו לומר נקד
 זה כפני כד על ידי השליח דהאטון טלח כפני
 טלח טלח חוק כפני לל חמוכס אין צריך וכו'
 משמע דנהי דאין צריך לומר כל מה
 טלח כד אינו קולל חס כן נהי דמן דקנה כפני
 ככל זה מוציין חלל חלל דכקיים גט זה
 אבל טלח כפניו ולא שמע כפני חלל יאמר חלל
 כד אינו חלל מעד מה טלח חלל ולא ידע דוקא
 זה הדיכט גרס כגרסה דטי או כמי גרס כגרסה
 דילי ושמענין עינה דמצי משע טלח טלח כפני
 מיהו יקיים טעם דטלח או הגט דוק ועין ככרס
 חג סימן סח דל סט על סוף דרשכין ואלה טכרבי
 זה עוד נשאל וכו' עד סוף והרס גירס כטלח קמח
 טכרוב כשעה דרשאה שבר לו רטור למכות טלח
 ולא נקיים ועין שם סימן כד וכהא סימן כה ועין
 כד יעקב לוי סימן כו וכקמח יסדי סימן ג וסימן
 קנה וכבר כרבהו לעיל סימן קמח דין כד עין שם
 דהי כי חילנו כטלח האטון טלח כדו וטעם דרשאה
 סדור חלל טלח מקוים אינו נאמן לומר שבר
 ל' השוק לעטות טלח וחס כן מפקייה דטלח יבול
 ידא חלל לומר נקיים גט זה וכו' חלל חס לח חלל
 או ידע פשיטא דצריך סתקיים גרס או טעם כרס
 מרדכי סתק הכיה יוסף כקב דרשכין כרסוב וכו' קמח
 מה ענין דטובד זו כאן וזו דמיהו עינה חלל

אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים

אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים
אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים
אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים

וכשכח לעשות שליח אחר וכו' גמין עג דף
אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים
אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים

אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים
אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים
אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים

אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים
אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים
אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים

היה מקומו שאין צריך לומר בפניו צריך הד' ועין
כדמכס פז דין ד' ודין ר' אלא ודאי עיקר עמית
הוא שמשל מעל השליח ולא אמר בפניו וכל שהשליח
השני שליח צדק או דאי עמו כד דבר בקקנו וכו' ולא
דוקא שליח כד אה דדאי כד לא יעשו ליה שליח אלא
כמעט שליחה לכד אלא כלומר שליח שנעשה
כפני כד אהי דכל שהוכיח שהיה ככד ודאי כד
עשו **בכד** בקקנו ומשום הכי ית דכל שאמר
שליח ראשון בפני לא נהנה ונתנה אלא בפני

אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים
אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים
אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים

אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים
אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים
אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים

אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים
אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים
אשר לא יאמר שם אלהים אלהים אחרים

דקמל חפילו אמר כחכ אלל שאיחר לאומרו ולא חמרו אז
 כשיערה כתיבה פסול אלל ודאי לא משקבר לן כן דוק
 מעיקר צד שאכד הגט וגם כח הכעל ועד ער אחר כך
 דאיכא קרתי לריעותא להחלט אי הוי הולד עמזר
 דדוקא כחדל מעיניהו הוי ספק מעמזר אכ"כ איכא
 קרתי לריעותא הוי מעמזר ודאי או דינתיא לא טכא
 והנה הכיה יוסף ספק אלל דמשמע ליה שאי חפטר
 לומר דכשאכד הגט וער ער הכעל וכו' ואיני יודע למצי
 הלכתא ספק כשאכד הגט אי כוונתו לומר כשאכד
 הגט או ער ער הכעל קטה כאכד הגט ליה דינא וליה
 דינא לכל הנסחאות הויא ספק מעמזר ולי כוונתו לומר
 דאכד הגט וגם ער ער הכעל מאן דכר שתייהו דהכך
 קרתי ככה אחר והלא נסחאות דין ער ער הכעל לחוד
 ואכד הגט לחוד ודין ער ער הכעל קודם דין
 אכד הגט ועוד דכתיב הכיה יוסף לא כגעו ולא פגעו
 כדן זה דאכד הגט וגם ער ער הכעל דכל עיקר עמזר
 דאי חפטר לומר שהיה איכה מעמזר כודאי דשתיא
 וכו' והאי עמזר סייך קרה והכי הולל שאי חפטר
 לומר שהיה איכה מעמזר כודאי וכו' וצע
 מעיקר י"ל דכוונת הכיה יוסף לקרן עוד קוסיא דייט
 כגיסק הדאט דכתיב דין ער ער אחר דין אכד
 הגט וכנסחא דין הוא קודם אכד הגט וכתיב דרצה
 לריעותא דאי חפטר לומר שהיה איכה מעמזר כודאי
 חפילו ג"כ נראה לומר דעירי דאכד הגט וגם ער ער
 הכעל דאיכא קרתי לריעותא דתת מעדי ספקא
 לא מפקא ואי כן עכ הא איכה מעמזר לאו דוקא
 אלל קרוב הדבר וכו' ואם כן לא טכא ער ער הכעל
 קודם שאכד הגט או אחר שאכד הגט דוק ואגב
 אורחין כמעצבו למדין דין אכד הגט וגם ער ער הכעל
 דהויא ספק מעמזר דוק ועיין בהדאט פק דגמין
 דל כז עכ וכידינו יוחס טס דל רז עכ וכדנכתא
 פק דגמין דתא על

סומא פסול וכו' גמין פכ דל כג על מעדי הכל כשרים
 להכיא אר הגט וכו' וכגמ' כשלמלא חטו וכו'
 קטה מעמזר דבולקו מטוס דפסול'ס לרעיד וכיחא כתי
 סומא וי"ל דהכל כשרים מערה חפילו פסול'ס לרעיד
 כגון אטה וקדוב וכיוצא דכגמין היקלנו מטוס עיגוכא
 ואם כן מן הוא להקל ככולהו כשלמלא חטו וכו' אלל
 סומא וכו' דע דהא סומא כמע' אס היה פקח ונסמאל
 כטר וגבי עזוב ופול ועיין בהוספא דה היה אעג וכו'
 ודין ככ"ל ודין שלש הגבוים פכ דגמין דל הקדמ
 ע"א וכדמכס פוז גמין דין ית והנה דמכס כתיב
 סס דין פקח ונסמאל ודין דל ככ"ל כתיב ג' והטור לא
 דוכי זה כאן ולעיל דל קמו דיט עכ כתי לא דוכי
 סומא אלל קדמ' ע"א אלל שהוא לכלל ככלל טכס
 הוא דאי לדין וכו' ופולל איכו דאין לדין דוק וכדנכתא
 פכ דגמין וכו' ע"א אלל אחר דכ יוסף וכו' כדנכתא

כבטורה עכ"ל מערה סכק אנג דק"ל כרכ חטו וכו' היכו
 כפ"ק דגמין דל ו דיט ע"א ועיין גמס בהוספא דה חלו
 קן גמ' וכל דכוונתה דהוספא היכו כדכתיב דהטכא דוק
 ועיין בהדאט דא חל דל דל ע"א עיין בהדאט פכ דגמ
 דל קכ על דכנתימין ואכ"כ ק"ד דה קכ עכ
 מערה סכק הטור אנג דמדי כפיק עיין בהדאט
 וכדנכתא פיק בל הגט דל קכ עכ וז"ל והנה נמי
 אס היו טס עדים גמ' קמ' לה הגט עכ"ל ועוד בהדאט
 אטידי טס וז"ל משמע מעמזר גמ' אסקוטל פלוגי
 מירדכי עכ"ל ועיין בהדאט פיק בל הגט דל
 וכדנכתא פיק בל הגט דל עכ ע"א דהוא דשתיא
 גמ' וכו' וכן עיקר עכ"ל עיין כרכ המעיד פוז
 וכבר נכתב עיקר דין והסימן דתת דיו לוי
 דמזקי כל המערישים דש"כ בדין זה ולפי הנה
 הכיה יוסף לא כקבו טס בטלחו ערוך וסמך
 מע סכק כאן סימן דין י"א אר הטור סכב
 וז"ל סכק כאן כפטימית חלג דמדי כפיק
 מע סכק לעיל סימן דתת דוק
 ודין דסימאל יכול להיות שליח שלי כיון דאי
 לומר כפ"ק אלל שליח כד איני כ"י היכי
 להיות שליח כארץ ישראל לפי שאין אלל כפ"ק
 לא הזכירו מרוב פטימיותו עוד נראה דאחילוי
 דאטון יכול להיות אס אמר שהעידו ע"א
 סכפניהם נחרס ונכתב דהטכא כדנכתא
 סאומה שליח כד איני כן ע"א פכ
 העידו עדים ככ"ל סכפניהם כדנכתא
 כהג ויה כסומאל ומע' דשמוך אס
 יט עדים וכו' כה כ"ל ית עדים סימן
 קמ"א כפיק מעדי כה כ"ל כפ"ק חטון יט עוב
 דל כג עג וכתיב דל אס כן דה ככ"ל זה ככל
 גדול כדן דסומא כפיק לב"ל דבר זלגה שליכו
 יכול לומר כתיב כל סכפיק כטר אלל כפ"ק
 הוא דין כסומא

וכתיב דתת וכו' פשט הוא וכן פסקה הכיה יוסף כשלמ
 עידן סימן זה דין י"ב וכבר פ"ל לעיל דהה אס
 חמיר קומאל שהעידו ע"א כפניו כפני כ"ל סכפניהם
 נכתב ונחקר דדוי כתיב שני שאין אלל כפ"ק דוק
 אדע דדיני עדים דתת דתת דס עדים כשרים אינם
 קדוכים ולא פסול'ס בהדיא דכה כדנכתא דגטן סימן
 דלח שהכיא כע"ל דמעה כדן הקודם וכדנכתא כסימן
 דתת דין לז עיין טס
 מערה סכק והל דכע' כדנכתא פהדי וכו' עיין סימן
 ק"ל דין א' בהגהה וטס דמזקי המערישים דש"כ
 זה דכ"ל ולא חזי דכר וכסימן ק"ל גס כן דין א'
 בהגהה כע"ל מערה וכדנכתא מלדיק
 מערה וכו' גמין פכ דל כג הן האטה
 מעדי וכו' וכגמ' דל כד שהיו ועדי כד ער
 מע פיקא עיין טס כפטי וקוסט' ובאילושי ה"ל

כעל יכול לעשות שלח שלח כפניו דהא דכא שווי שלח
שלח כפניו וליה כח עדים מצויין לקיימו הוה כטר ולת
סבב ומענה ודאי שהכעל יכול לעשות שלח שלח כפניו
כה כן הכי וסוף וככל שהכעל לעיל דכונת מההיק
טכיא ראיה מההיא דלגיל פיתן קומא דין לה דוק
ה (ה) עיקר דין זה שייך בסוף קומא דין לז ועיין שם
כי שם רמזת כל המעשים שייכים בדין זה ושם
הארכת בבבלי יט"ד סוף קומא קצת והלך ארדכי סוף
ע"ה וכרזת סוף נב"י. כהוב כהההה מההיק סוף
דין ח וזל חמילי מעוקים קרוב איבא למיעוט לעינות
בנו דכרזת לשיעוריים דלכו רישת סוף ועיין
לשיעור קל והטובה ידוע שלח מהכיא גמ'
וביד שלח הכעל אינו נאמן זומרי כפני ויהק"ס
מיו ופנין דסדה סוף קצת עכל והן דכני דכין
כרב ואינו נאמן למערי כפני וכו' קשה דהולל גמ'
וכול ליקבו ביד האשה וכל טכן שאינו יכול לשלח
ועיין גם על העור קשה דכהל לעיל ואינו יכול
לדע: שלח רצ"ע ע"פ שם
דאם כדכו הוא או שולחו ליד האשה יחזור
ועלנו היענה ויחזרו ליד שלח הכעל ומה סבב
סוף יענה ויחזרו היינו שמה הכעל אבל אם
היה יענה יג הקנה שהאשה קוציא הגע מעידה
סוף וקול יחזרו לאשה כדכרי הכעל
כדריה פך דגעיין דף ה'
וככר נקבארה סוף
דיטלנו דימנה וכו' והכא
לכא הקנהא מערי דינו
לאם לא חזר ונתן כדפי
כלומרי דמהכעל או השלח דהא דוק ומעיה
נראה דאפילו כי איבא ק"ס
יחזרו לך וכו' ודקא אם ט"ס
יחזרו ויחזרו לה אפילו נשאה כפני דתעם ככול
סם ובמעו שאר שיעור והבי דייק לטון אם לא חזר ונתן
כדפי כלומרי הא יש הקנה לעיל ולחזור ליקבו לה לא קא
וספרים מצוייקין גיסי אם לא יחזור ויהי דהיינו
יחזור ענה אחר שנשאה וגמסל דידין חזר ונתן
נח כיחא דמעמע אם לא חזר ונתן ככר
דעבי זה סוף דין הנזל ואם אומר וכו' דהתם ק"ס
הקנה והכא מתירי דליכא הקנהא ונתן סוף דהתם ק"ס
הכא יוסף כטלחן עריך לא כהב מערי כלום איכא
ז עיין כו'
כההיה וההן ושלמי הנבדוים פך דגעיין
ע"ה וסבב שם כשלמי הנבדוים סוף
סוף וכו' וזל יעוד כהכ"ו טעם וכו' איבא דהתם
ע"ה שם לטון לויח שלח שנתן גמ' וכו' עיין
חזר ונתן דין זה ודין זה ומה שכתב בדין זה ואחר
כך יבא לה קשה דככהכחו לה כי כן כהב נהכו לה ולא

הספיק וכו' וכדאז דכונתו לומר דאחר טיקקיים כחוקמיו
יחזור ויחזרו לה וכיאור הענין דמן הדין לא יכתובם כב
האשה אללא אם כן נהק"ס כחוקמיו החילה כש"ח השליח
אומרי כפני ככול פיק זה דין ל' וזל ואם אין השליח צומד
וכו' לא יכתב לה וכו' והיינו גמ' שלא הנשא כו' וכפרי
למור דקל אפילו כיסה קאז ולכן אחר שנהק"ס יחזור
ויחזרו לה השליח או עידי הקייים להורות כע"ה
נידן לה כי אורה כהינה ראשונה היה שלח כדן
(מעק טכר כדן ז' ואם לא נהק"ס וכו' עיין טכר ככסל
משנה וכלר כהב דכא ככ"ה יוסף מעק טכר כסם
ככסל משנה אור כאלוה כמענהו והנה דעה רמזס
טהוא פסול והיינו אם נשאה לא קאז כמעו טכר ככ"ה
יוסף והדין עמעו דכפס רבן המכיא גע עמעו ולא אמרי
כפני פסול מעמעו פסול בעלמא הוי ועוד דבגמ' פריך
הכיכא חדא זימנא ומעמי מעה דהימא כריך ואם
לא אמרי כטר קומל רבי דקסד דהוי כטר והואכך למיעק
מעמנה יהיה לומר פסול מעמעו דפסול לחוד הוי ואם
כיסת לא קאז דוק ומעיה נראה כדון דכהב פסול עד
טיקקיים כחוקמיו מעמעו לעילם הוא כחוקמיו עד
טיקקיים ודקא כי כהב פסול סקם הוי דיכא כמעו טכר
כפיק עשירי אבל הכא דכהב עד טיקקיים אפטר דקל
עד טיקקיים הוי כפיסולו והנה כדן כ' כהב שם ואם
לא נהק"ס וכו' ומעמעו דוקא הקם בארץ יטל לעידי
מצויין וכו' הכעל וערער ולא נודעו כו' עידי כנ"ה דין
הוא שתבא והולך מעמרי ואפילו הכי חלקו עליו ואמרו
דאינו אלא ספק מעגריסר אם כן הכא דהוי כחובה
לארץ דאין עדים מצויין ולא כא דבעל וערער למע קאז
כן נראה דמעמס הטור דין כאהכעל וערער כן בארץ
כן כהל דכדן כהב קאז והולך מעמרי טהרי אינה
מעגריסר וכדן ז' כהב אינה מעגריסר והיינו ודא קאז
והולך מעמרי ומעיה ראוי לחלק כניהם דבארץ דעדים
מצויין הוי ריעורא טפי לא נהק"ס וערער הכעל וכל
טכן למד הקם דהוי ספק מעגריסר דהכא נמי לא יח
אלא ספק מעגריסר דוק
דכל זה כלא אמרי כפני ככל אם אמרי כפני
אלא שאיחד לאומרו אעג דכהב לעיל דטור דנח
מערי וצריך לטעם מעמנה ולחזור ליקבו לה מעמ לא הוי
דיכא הכי אללא לענין לא הנשא לכהחילולו אלא כשאר
פשיטא דלא קאז לכע ואם כא הכעל וערער אין הולך
ספק מעמרי טהדי דין זה דצריך ליקבו לה ולומר לה
כפני קוד כדי דיבור אינו אללא דקדוק דהימא והרנ
דומה חלוק עליהם ככול ויגדו לא כהכאר כדכ"ה
המעמרי קיבי דייכין ליה ומעיה כהכא להכדיח
ולהכדיח פסול מעפריך ככ"ה דכ"ה קנין חדא
זימנא דהתם גע מעמרי כריך לומר כפני ומעמי מע
דהימא כריך ואם לא אמרי כשחלקתו ואם איכא לטע

הקנה כביטול מודעי אלא ער שיאמר דברים
אלו ומה טכס כדכא ואני אומר להוציא כל
פסק וכו' עין בהטבות הין סימן מנה והכח
הכח וסל סימן זר סוף דסימן עין טס
ועק טכס הרטכא דרילמא וכו' היינו מעט דבי
הלא ט טכס טמא וכו' ובכר הקטרי לעיל מה
סיין למר טמא לו דילמא דודאי כל דבר טאכטל
בו מודעא זו וכו' הוא נקטיק מודעא על הקנה
דעכס עין לעיל

לעדים חילוקי הני קנע כטל טכס
ואיכא גילוי מעט שקרא חנוך
הוא מעט אס אינו בצה
אכוס הוא אלא שחתייה
לבסוקו וקנה אוקו כדפי
מי רטכס ינס וי' קדא
מעטע' דהלא ט א'
קאמר ויחי

מנה טכס דכית יוסל וכרס דר המעד כ
יע ודע טקושיקו וכו' ולא דכנה דכני
המגיד דכר פי דכר הרטכא ינה טכס
רעכס דביטול כולל דל מודע לא מהו
על רעכס איה נחטך וכו' כנזל וצע וע
הרס המגיד טכס טכ לעיל מיניה לפי
טכטל המודעא וכו' ומאן פלג על
סיין דמסר מודעא על הביטול לא ס
המודעא מוט סג' כביטול מודעי דא
דכי דוד לר דרעכס למימר ואס ה
על הביטול יכטן מודעי דמודע ול
הקנה יס וכו' משמע דאחינו ביטול
מקני ועל זה כרס דרטכא מה טכס
נחטך כדפי ואס כן מצי דאי דכר
כרס עליו וכו' וצע

מנה טכס דכית יוסל גס הין כרס וכו' הי
כפיק הטולח דל הקע עכ וזל ומנת מה
טרוכר הימכס כראר טדול מוספיק וכו' וככר
כרס קו לעיל וקטס ומי אמר טאין מעפיק אריכר
הרטכא כרס דאפיל כביטול מודעי מעפיק כין
טכטל כל מודעור והקטס עליו מה צורך להקנה
זו כנזל וצע ועוד קטס דלפי דכיו כראר דגס
ביטול מודע לא צריך כין דכרס דהיא דעכין
יס מודעי ומודעי דמודע ואס כן משמע
הסל דכביטול מודעא סרס סג' אפילו מער
מודעא על הביטול וי' דמה טכס כל שחור
וביטול היינו טכטל כל המודעור דוק
מנה טכס הין אעפ טאנו מאחינין כאונסו
וכי' דרעכס וי' רטכס וכן כרס
כרס וכו' סימן מנה זמיהו קטס דסס כרס
כרס הקע ע'א גלוי מלמא כעלמא בלומר וכו'
ודינו פי קדאט וכמו טהקטס לעיל והטקא
כראר דגס מה טכס כאן טקן פי קדאט
מנה לא מעטע' דהלא ט אלא מעטע' רטכס
ויוכן כדכס הרטכא כפיק דטלמא דל ע'א
וזל גלוי מלמא כעלמא הוא ואפיל קל מודעור
כדכר ונמאט טאוקו דכר לא קיל רעכס וכחט

אני ח'
או לא נזכרו כ'
פסול דכני דייק רכ'
סיק מצי עד שיאמר רוצה
כפידוש ומה טכטס לעיל דהיס
מצי למימר עד סוף דהו משמע דכופ'
אוקו עד סוף כעל כרחו כראר דלאו קושי'
דקיא גופה דייק רכ טטר דלא אמרינן נקייכ'
הגע סג' דכין דחי דאי נכרא דכית דין כופין
אוקו ליק גמי כלכו ליק לקיי דכני חסמייס
קמל דכטנן שיאמר כפידוש רוצה אי אס
כו אס לא אמר רוצה אי ודאי פסול מיהו לא
ל' כטל דאפטר דגמי כלכו ליק לקיי דכר'
חסמייס כדפי'
כ' אכסורו כדן ומסר מודעא וכו' היינו
מי מרס ירה טטר כעכין דאי מעין דמס'
מודעא אנטא מודעי מודעא ומיהו כטל
לא הו דאיכא למימר כין דכפודו עד טאמר
רוצה אי גמי כלכו לעי' לקיי דכני חסמייס

מקד שכרבו הקוסמו' סוף לה וכי עמיהו וס' אכל הכא הרי
הבעל זכו כלומר חסידיו הווי שליח לגידושין הכי
הבעל זכו וכו' והרי הוי שליח לגידושין על ידי שליח
דמשני על ידו והוי שליחו בעקבותו בעלזא שגרי כהן
לו כח לגידושין דוק דמגדו לישאל דתקפו לא משמע
דכי לאי כן הולל אבל הכא שפיר הוי שליח לגידושין
שרי הבעל וכו' ועוד דאין לא הוי זכאי כן להאריך
דהם פריך שפיר וכו' דכל מה אינו ענין והכי הולל וזל
דהכא שפיר הוי שליח לגידושין שגרי וכו' אלף ודאי
כוננה לומר דגם הכא הוי שליח שלא פהך לגידושין
אלא דקידו שליח שלא כיהן לגידושין אין לו לעמוד
אלא כמו שאמר הבעל הכא אלף ששליח שלא
גרי לגידושין יכול לעמוד מה שאמר הבעל והרי
כ' ש' וכו' דוק

מקד שכרבו הקוסמו' דלויטנא קמא אינה אומרה
כשעה שדקבלנו קטה דכליטנא קמא
ד' הטה אעתי כיד מליטנא קמא אי פלג כדן זה
מליטנא קמא ולימא הכי דהימא כענ כשער
ד' וכל מדה ואי לא פלג אלף דלפי הירוז קמא יכולה
למרי כענ כשקבלנו קטה גס כהירוז טני יכולה לומר
כ' ש' וכו' דוק

מקד שכרבו הקוסמו' דלויטנא קמא אינה אומרה
כשעה שדקבלנו קטה דכליטנא קמא
ד' הטה אעתי כיד מליטנא קמא אי פלג כדן זה
מליטנא קמא ולימא הכי דהימא כענ כשער
ד' וכל מדה ואי לא פלג אלף דלפי הירוז קמא יכולה
למרי כענ כשקבלנו קטה גס כהירוז טני יכולה לומר
כ' ש' וכו' דוק

מקד שכרבו הקוסמו' דלויטנא קמא אינה אומרה
כשעה שדקבלנו קטה דכליטנא קמא
ד' הטה אעתי כיד מליטנא קמא אי פלג כדן זה
מליטנא קמא ולימא הכי דהימא כענ כשער
ד' וכל מדה ואי לא פלג אלף דלפי הירוז קמא יכולה
למרי כענ כשקבלנו קטה גס כהירוז טני יכולה לומר
כ' ש' וכו' דוק

מקד שכרבו הקוסמו' דלויטנא קמא אינה אומרה
כשעה שדקבלנו קטה דכליטנא קמא
ד' הטה אעתי כיד מליטנא קמא אי פלג כדן זה
מליטנא קמא ולימא הכי דהימא כענ כשער
ד' וכל מדה ואי לא פלג אלף דלפי הירוז קמא יכולה
למרי כענ כשקבלנו קטה גס כהירוז טני יכולה לומר
כ' ש' וכו' דוק

מקד שכרבו הקוסמו' דלויטנא קמא אינה אומרה
כשעה שדקבלנו קטה דכליטנא קמא
ד' הטה אעתי כיד מליטנא קמא אי פלג כדן זה
מליטנא קמא ולימא הכי דהימא כענ כשער
ד' וכל מדה ואי לא פלג אלף דלפי הירוז קמא יכולה
למרי כענ כשקבלנו קטה גס כהירוז טני יכולה לומר
כ' ש' וכו' דוק

כאמנה לומר כענ קטה דכל שליח המביא גמ דיכוכ
כשאינו אומר כענ כדיר לקיימו וכשאומר כענ
צריך לקיימו והיאך באמן לומר כענ כיון שאמר
לקיימו אלף ודאי כאמרי כענ הימננהו כדלף איהא
הימננהו וכן האמר עכמה וזל דהקס השליח אינו
תקלקל עכמו ולכן לא הימננהו אבל הכא האמר
תקלקל עכמה וזין הוא דלהמנה וזקו מעם דמכס
ולזה כקב הרב המגיד דאם איהא דחייסין דתקלקל
עכמה אס כן היאך יהיה נאמנה וכו' דוק

מקד שכרבו הקוסמו' דלויטנא קמא אינה אומרה
כשעה שדקבלנו קטה דכליטנא קמא
ד' הטה אעתי כיד מליטנא קמא אי פלג כדן זה
מליטנא קמא ולימא הכי דהימא כענ כשער
ד' וכל מדה ואי לא פלג אלף דלפי הירוז קמא יכולה
למרי כענ כשקבלנו קטה גס כהירוז טני יכולה לומר
כ' ש' וכו' דוק

מקד שכרבו הקוסמו' דלויטנא קמא אינה אומרה
כשעה שדקבלנו קטה דכליטנא קמא
ד' הטה אעתי כיד מליטנא קמא אי פלג כדן זה
מליטנא קמא ולימא הכי דהימא כענ כשער
ד' וכל מדה ואי לא פלג אלף דלפי הירוז קמא יכולה
למרי כענ כשקבלנו קטה גס כהירוז טני יכולה לומר
כ' ש' וכו' דוק

מקד שכרבו הקוסמו' דלויטנא קמא אינה אומרה
כשעה שדקבלנו קטה דכליטנא קמא
ד' הטה אעתי כיד מליטנא קמא אי פלג כדן זה
מליטנא קמא ולימא הכי דהימא כענ כשער
ד' וכל מדה ואי לא פלג אלף דלפי הירוז קמא יכולה
למרי כענ כשקבלנו קטה גס כהירוז טני יכולה לומר
כ' ש' וכו' דוק

מקד שכרבו הקוסמו' דלויטנא קמא אינה אומרה
כשעה שדקבלנו קטה דכליטנא קמא
ד' הטה אעתי כיד מליטנא קמא אי פלג כדן זה
מליטנא קמא ולימא הכי דהימא כענ כשער
ד' וכל מדה ואי לא פלג אלף דלפי הירוז קמא יכולה
למרי כענ כשקבלנו קטה גס כהירוז טני יכולה לומר
כ' ש' וכו' דוק

מקד שכרבו הקוסמו' דלויטנא קמא אינה אומרה
כשעה שדקבלנו קטה דכליטנא קמא
ד' הטה אעתי כיד מליטנא קמא אי פלג כדן זה
מליטנא קמא ולימא הכי דהימא כענ כשער
ד' וכל מדה ואי לא פלג אלף דלפי הירוז קמא יכולה
למרי כענ כשקבלנו קטה גס כהירוז טני יכולה לומר
כ' ש' וכו' דוק

מקד שכרבו הקוסמו' דלויטנא קמא אינה אומרה
כשעה שדקבלנו קטה דכליטנא קמא
ד' הטה אעתי כיד מליטנא קמא אי פלג כדן זה
מליטנא קמא ולימא הכי דהימא כענ כשער
ד' וכל מדה ואי לא פלג אלף דלפי הירוז קמא יכולה
למרי כענ כשקבלנו קטה גס כהירוז טני יכולה לומר
כ' ש' וכו' דוק

מקד שכרבו הקוסמו' דלויטנא קמא אינה אומרה
כשעה שדקבלנו קטה דכליטנא קמא
ד' הטה אעתי כיד מליטנא קמא אי פלג כדן זה
מליטנא קמא ולימא הכי דהימא כענ כשער
ד' וכל מדה ואי לא פלג אלף דלפי הירוז קמא יכולה
למרי כענ כשקבלנו קטה גס כהירוז טני יכולה לומר
כ' ש' וכו' דוק

וכו וכתב עליו בעל המערה ואפילו כיטל עשירי וכו'
 וקיימה וכו' כיטל מעדעי מלאי קו' תומ' ע'ג' ח'טל'
 כ'טל בדברי המכבי' אפילו כיטלו מעדעי ע'ג' ח'טל'
 ואין ל' הקט' ע'ג' שישקל' האונס כ'טל ע'ג' ח'טל'
 ס' ל' ד' ג' ע'מ'ל'ר וכו' וקיימה ל'ט' ס'ג'ה'כ'י'ע'
 ש'קל'ק' האונס וצ'ע' ועוד יקבאי לק'ט'
 כ'ק'ב' המכבי' עוד כ'ח'כ' ס'י' מ'לא' ד'ל' ק'ח' ע'א'
 וז'ל' ול'מ'ד' ס'כ'ק'ב' וכו' ע'ד' ל'פ'ה'ו'ל' ע'ר' ע'כ'ל'
 וצ'ע' ס'כ'ק'ב' וכו' ד'כ' מ'ג'ד' מ'ט'נ'ה' ז'ל' י'ע' וכו'
 י'ז'ו' ע'נ'ן' ד'מ'ד' ס'כ'ק'ב' ד'כ' ה'מ'ע'ד' ה'י'כ'ר'ד'ין' וד'
 ה'וא' כ'מ'ן' ש'א'י'בו' א'נו'ס' כ'לו'מ'ד' כ'מ'ן' ש'א'ן' ד'י'ג'
 ל'א'ונ'ס'ו' א'כ'ל' ה'א'נו'ס' ד'ה'י'בו' מ'ע' ס'ד'י'בו' א'נ'ס'ו'
 נ'ק'ב'א'י' ד'י'בו' כ'ס'ו'ל' ח'כ' וצ'ע'
 (מ'ק'ר' ס'כ'ק'ב' ד'י' ח'ס'ל' כ'ד'ר'ק' כ'ו'ל'ל' כ'ל' ע'י'ם' וכו'
 וד'א'י' כ'ן' ה'וא' ו'א'פ'י'לו' ל'כ'י'ר' ה'ן' ע'כ'ט'י'ע'
 כ'א'ונ'ס'י' ח'ק'ל'ס' ו'א'י'ס' כ'ן' צ'ע' מ'ד'ע'ש' ה'ן'
 וד'י'ד' כ'ד'ן' ד'ל'א' נ'י'ח'ו'ס' ל'א'ונ'ס'ו' כ'ל' ה'י'ב'ן' ד'מ'ס'ל' ע'ד'י'ם'
 א'פ'י'לו' י'ד'ע'כ'ן' כ'א'ונ'ס'י' ה'ז'ל' ד'ע'ע'ש' ד'י'י' ל'כ'ל' ז'י'ט'ן'
 י'ה'א'ונ'ס' ק'י'י'ם' ו'ד'א'י' א'נו'ס' כ'ל' מ'ק'ר' ו'ן' א'פ'י'לו' ו'י'ס'ו'ל'
 ע'ד'י'ם' ו'ד'וק'א' ס'א'ונ'ס' ס'ק'ד' ל'ט'א' י'ד'ע'ש' ו'ה'נ'ס'ו'
 א'מ'י'י'כ'ן' א'כ'ן' ס'ק'ד'י' ד'ג'מ'ד' כ'ד'ג'ג'ו' ל' ו'מ'ע'ד'ק'ו'א'
 ל'א' ה'י'ד' א'נו'ס' א'ל'א' ש'ל'א' ה'י'ד' ד'ו'צ'ה' ל'ה'ג'י'א' ו'ע'כ'ט'י'
 כ'ק'ר'צ'ה' ל'ה'ז'י'א' א'כ'ל' ה'י'כ'א' ה'י'ד'ע'כ'ן' כ'ד'ג'ס'ו' ו'ה'א'ונ'ס'
 ק'י'י'ם' ו'ד'א'י' ד'מ'ח'מ'ה' ה'א'ונ'ס' כ'י'ט'ל' כ'ן'
 (מ'ק'ר' י'ס'כ'ת' ה'כ'י'ת' י'וס'ל' ו'ד'י'ן' כ'ה'כ' ע'ד'י'ק' ח'ז'ק'
 וכו' ד'כ'ד'ו' ה'ז'ן' א'י'כ'ס' מ'ע'ב'נ'י'ס' א'צ'י' ד'מ'ט'מ'ע'
 ד'ס'ל' ד'כ'ל' ס'ק'ד'ס' מ'ס'י'ד'ק' מ'ו'ד'ע'א' ע'ל' ו'כ'י'ע'ו'ל' ו'ע'ל'
 ח'י'ס'ו'ל' ע'ד'י'ם' ה'ז'י' ר'מ'ע'ד' כ'ט'ל' ו'ד'כ'ר'ו'ן' ר'א'ש'ו'כ'י'ס'
 ע'י'ק'ר' ס'ק'ד'מ'ע'ו' ו'ל'ס' ז'ה' א'י'ן' ט'ו'ס' ק'ק'ו' ל'כ'ד'
 ל'א' ק'ק'ת' ר'מ'ע'ב'ס' ו'ל'א' ק'ק'ת' ה'י'ט'כ'א' ו'פ'ל'ג' ע'ל'י'בו'
 ו'ק'י'מ'ה' ח'ס'פ'ן' מ'ע'א' ה'א'י' ד'ש'ק'ה' ד'כ'ל' ה'י'ד'ע'כ'ן'
 כ'א'ונ'ס'י' וכו' א'פ'י'לו' ל'א' י'ד'ע'כ'ן' כ'א'נ'ס'י' ה'ן'
 ס'מ'ס'י' מ'ו'ד'ע'א' ע'ל' ה'ג'ט' ו'ע'ל' ה'כ'י'ט'ל' ו'ע'ל' ח'י'ס'ו'ל'
 ע'ד'י'ם' ה'ג'ט' כ'ט'ל' ו'א'י' י'ד'ע'כ'ן' כ'א'ונ'ס'י' א'פ'י'לו'
 ל'א' מ'ס'י' מ'ו'ד'ע'א' ה'ג'ט' כ'ט'ל' כ'מ'ע'ן' ס'וק'ה' ה'כ'י'ת'
 י'וס'ל' ל'ע'י'ל' ד'ל' ק'ק'ת' ע'ד' כ'ט'ס' ה'ז'ן' ע'כ'ט'י' ל'כ'
 א'י' י'ד'ע'כ'ן' כ'א'ונ'ס'י' ל'א' מ'ד'נ'י' כ'י'ט'ל' מ'ו'ד'ע'כ'ל'ל'
 כ'כ'ז'ל' כ'א'ו'ד'ק' ו'צ'ל' כ'ד'ו'ח'ק' ד'ל'ז'ו' א'ו' ו'א'מ'ר' ד'כ'ל'
 ד'י'ד'ע'כ'ן' כ'א'ונ'ס'י' א'ו' מ'ס'י' מ'ו'ד'ע'א' וכו'
 ו'ק'י'מ'ה' ק'נ'י' מ'ק'ר'י' א'ד'ר'ב' ס'מ'ע'ד' ע'כ'ט'י' ע'ל'
 כ'י'ט'ו'ל' י'ע'ו'ד'ע'י' ו'ח'י'ס'ו'ל' ע'ד'י'ם' כ'י'ן'
 ש'י'ט' ס'כ'ר'ז' כ'מ'ד' ג'א'ו'נ'י'ס' ד'כ'ל' ע'ק'ד'ס' מ'ס'י'
 מ'ו'ד'ע'א' ע'ל' ה'כ'י'ט'ו'ל'ן' ה'ג'ט' כ'ט'ל' ו'ה'ן' ה'ן' ד'כ'ר'
 ה'ז'ן' ה'כ'ז'ל' ו'כ'מ'ע'ק' י'וס'ל' כ'ה'כ' כ'פ'י'ד'ק' ח'ז'ק'ק' ד'ל'

ק'ל' ל'ב' כ'ק'ב' ב'י' ר'מ'כ'ס' ו'ק'י'כ'י'
 ס'א'י'ס' ע'ס'ר' מ'ו'ד'ע'א' ע'ל' ה'ז'
 ז'כ'י'בו' ל'כ'ל' כ'ק'ב'ר'ו'ן' ו'ק'מ'ג'
 ל'ע'נ'ן' ג'ט' מ'ד'נ'ו' כ'י'ט'ו'ל'ן' ו'ד'ו'ח'
 ה'מ'כ'ס' מ'ע'י'ט' ס'י'ן' כ'ך' ו'כ'ן' ס'ך'
 ס'כ'ר'י' כ'ן' ו'צ'ע' ו'ע'ל' מ'ד' ש'כ'ו'ר'
 כ'כ'ר' כ'י'כ' ע'ל'ו' ה'מ'כ'י'ס' ס'י'
 (מ'ק'ר' ט'כ' כ'י'כ'ס' ו'כ'ל' ה'ז'
 כ'כ'ר' כ'י'כ'ס' ל'
 ר'ב'י'ל' ר'כ'ר'י'ת' כ'ט'
 ה'כ'י'י' ד'ו'ר'י' ה'ז'
 ל'ע'י'ל' כ'י'
 א'ז'ר'ו' ה'ע'י'
 מ'ע'כ'
 כ'י'י'
 ק'ו'ח'
 פ'י'ו'
 ו'ש'ן'
 א'מ'ע'ר'ק'
 מ'ו'ד'ע'א' א'י'ס'
 (מ'ק'ר' ש'כ'ב'י' י'וס'ל' ו'י'ג'ט'
 מ'ע'א' ז'כ'ו' כ'כ'ר' כ'ק'ב' ל'ע'י'ל' ר'כ'י'ו'ן'
 כ'ח'ו'ד'ו'ש'י'ן' כ'פ'י'ד'ק' ה'ש'ו'ל'ח' ד'ל' ה'ז'ע' ע'ל' י'ק'ב'
 ו'ק'ע'ק'ק'ר' ל'ט'ו'בו' ל'ע'י'ל'
 (מ'ק'ר' ש'כ'ב' ה'כ'י'ת' א'ט'ל' ו'ד'כ'י'ו'ר'כ'י'ו' כ'ס'מ'י'ן'
 א'י'נ'י' י'ו'ד'ע' ה'י'בו' ק'א'י' ה'כ'י'ת' י'וס'ל' ד'כ'ק'
 ר'כ'ז'כ'ר'ו' ר'כ'י'בו' כ'ה'ל'י'ן' ו'א' מ'ע'א'י' ל'א' ח'ק'ס' כ'ל'ט'ן'
 ז'ה' ט'מ'ק'ו'מ'ו' כ'א'ן' א'ח'ר' ט'פ'י'ד'ס' ה'ח'י'ל'ק'י'ט'ן'
 ר'מ'כ'ס' ס'כ'כ'י'א' ה'ע'ו'ר' מ'ו'ע'ק'ק' מ'ק'ר'ד'א'ט' א'כ'י'
 ו'מ'י'י'ק' ד'כ'ר'י' ה'ז'כ' ה'מ'ע'ד' ע'ל'ו' ד'כ'כ'ר' ס'י'י'ס' ה'כ'י'
 י'וס'ל' ל'פ'י'ט' כ'ל' ל'ט'ן' ה'ע'ו'ר' ו'צ'ע'
 (מ'ק'ר' ל'ב'ת' ה'ל'א' וכו' כ'ן' כ'ד'ו' ה'ק'ו'ס'ו' ס'ו'ל' פ'ל' ד'כ'י'כ'ן'
 ד'נ'ג'ו' ל'כ'ט'ל' מ'י'ד'ע'י' כ'ט'ע'ר' כ'ק'ב'ר' ה'ג'ט' ו'כ'ט'ע'ל'
 כ'ק'ב'ר' ד'ח'י'י'ש'י'כ'ן' ש'מ'א' כ'ט'ל' א'ו'ר'ו' ו'כ'ק'ב'ר' ל'ט'ו'כ'
 ל'ע'י'ל' ג'ט' ה'מ'ע'ד'י'ג' כ'ר'ב' כ'ס'י'מ'ע'ן' ק'נ'א' ו'ח'מ'ע' א'י'ס'
 ל'א' מ'ס'י' מ'ו'ד'ע'א' ו'ל'א' כ'ט'ל' מ'ו'ד'ע'י' ה'ג'ט' כ'ש'ר' כ'ל' ז'י'ט'
 ש'ל'א' י'כ'י'א' ע'ד'י'ם' ס'מ'ע'ס' מ'ו'ד'ע'א' ל'פ'ט'י' כ'ד'ו'ר'ק' ה'ג'ט'
 א'ו' ל'כ'ו'י' ה'י'כ'ר'ו' ל'פ'ט'י'ד'ס' ע'ל'ל' ו'כ'ק'ב'ר'ו' ל'ע'י'ל'
 ה'כ'י'י' ה'ז'כ' ה'מ'ע'ד' כ'ס'ו'ל' פ'ו' ו'ד'כ'ר'י' ה'מ'י'כ'י' כ'פ'י'ד'ק'
 ה'ש'ו'ל'ח' כ'ק'ב'ס' ה'כ'י'ת' י'וס'ל' ו'ע'י'ן' כ'ר'ס' כ'ק'ו'כ' כ'ט'ו'ר'
 ע'ל'י'ק' ס'ע'י'ל' כ'א'י'ס' צ'ח' מ'כ'י'ת' י'י'ן' כ'י'ן' כ'ק'ו'כ'

הוא המכיר את המעשה הזה כפי שכתב והוצרך
לכתוב המעשה הזה כפי שכתב והוצרך
לכתוב המעשה הזה כפי שכתב והוצרך

הוא המכיר את המעשה הזה כפי שכתב והוצרך
לכתוב המעשה הזה כפי שכתב והוצרך
לכתוב המעשה הזה כפי שכתב והוצרך

הוא המכיר את המעשה הזה כפי שכתב והוצרך
לכתוב המעשה הזה כפי שכתב והוצרך
לכתוב המעשה הזה כפי שכתב והוצרך

הוא המכיר את המעשה הזה כפי שכתב והוצרך
לכתוב המעשה הזה כפי שכתב והוצרך
לכתוב המעשה הזה כפי שכתב והוצרך

הוא המכיר את המעשה הזה כפי שכתב והוצרך
לכתוב המעשה הזה כפי שכתב והוצרך
לכתוב המעשה הזה כפי שכתב והוצרך

אשר נכתב בספר בראשית כפי שכתב והוצרך
ודאי פסול ולא בטל דלא כפי נתיק יוסף כפי
חזקת בית קל ע"ה כפי דה"ה יונג וא"ה אנסור
ע"ה שבעל המודעה שמסר מעברו קיים וכן דין
כפי ומהנה דה"ה כפי כפי שכתב דכן דין כפי
ומהנה אל"ה שמסר מודעה על דכיוצא כפי
דכפי וממהנה י"ה להחמיר ק"ה חמיר שמעתי אומרי
דמה שכתב וממהנה י"ה להחמיר חוזר בפני לוי
כל"ה מסר מודעה על הביטול ונכחי עומת
שכתב דה"ה יוסף ודכ"ה דה"ה י"ה דה"ה על
דכ"ה לומר וכן דין כפי וממהנה ולא כפי דה"ה
הוא אל"ה על שבעל על דעה לומר כן אל"ה סל"ה
דקי"ה כן סה"ה כפי דכפי וממהנה י"ה להחמיר
ג"ה שמעתי אומרי דה"ה דה"ה דה"ה יוסף ח"ה
ג"ה יונג לא כפי דאנסור להוציא או לנה
האנסור לבעל מודעה לכ"ה ולא כה"ה דלא
כ"ה וא"ה המוכר מסר מודעה על המכ"ה על
כל ביטול וכו' משמע דה"ה נמי אנסור על
דמכ"ה ועל דמודעה דה"ה ה"ה אל"ה דכפי
מסר מודעה גם על הביטול וכד"ה לא מסר
מודעה על הביטול אכל על המכ"ה ועל המודעה
ודאי אנסור ועוד דדענ"ה מוכר ומכ"ה
מעצמו כ"ה דאנסור לבעל המודעה ודאי
דאנסור על המכ"ה ועל מסר מודעה וא"ה
כ"ה אנסור לבעל המודעה ע"ה ד"ה א"ה
דאנסור למכ"ה וזה פשוט

הוא המכיר את המעשה הזה כפי שכתב והוצרך
לכתוב המעשה הזה כפי שכתב והוצרך
לכתוב המעשה הזה כפי שכתב והוצרך

זמורה שכתב הרשב"א שכל מעה יוכל לעלה
 וכן קשה מעלי שכל ומחיה טעמו וכו'
 יכחל דכלא כיעול לא קשיא ליהודי אלך
 כפי זול וכפי הולל דמשמע דמשכתב לעיל
 דכיעול הוי גמ וכו' וליהא וכו' דכיון דקשיא
 טיה דכאנסקורו טלא כדון אפילו ט לא הוי גמ
 ליה דקשיא ליה איהא נקמ כלל טלא לא הוי
 אפילו כיון לא הוי גמ דוק
 ע לקדן קוסי דרשב"א דקעוה ליעיל כלל
 ידעין כאונקיה אלל דהאומרי אנוס
 דבידעין כאונקיה כקב בעורתי סימן י'
 דלא מהני כיעול כזול וכי כההכא
 כשאנסקורו טלא כדון היינו טעם
 שרצים לאנסקור ומסר מודעא א
 הוי גמ ואם כיעול הוי גמ אכל א
 ומסר מודעא וכיעול הוי גמ דוק
 בזלכו כזה דאנסקורו טלא כדון א
 דאם לא כיעול טלא הוי גמ דהא אנו
 כדון צריך כיעול אס כן קשה דמשמע
 אף אס לא כיעול הוי גמ וליהא דדון
 דיבעל מודעיה כתירוס ואריבך הולכו
 כדון אס לא כיעול מודעא לא הוי גמ אס
 אפילו כעב הוי גמ ועוד דהעור קמ וי
 דאינו גמ וכו' והיינו כלל כיעול הנודעו
 ועל כהך אכל כאנסקורו וכו' במצולקוס
 טניה איקח מעורו קוסי א קעוה ליה דוק
 וככי כהכתי לעיל דכתי המכית כהכ כן טעם
 זמורה שכתב הרשב"א וכי הוה ליה למעב וכו'
 לשון זה נקמ הכי יוסל כטלחן ערוך
 זול הא דאינו גמ כשהוא אנוס הני מי וכשמשק
 מודעא אכל אס לא מסר מודעא אכאנסקורו
 טלא כדון פסול וכדון כגון שהוא חייב הוציא
 ואנסקורו כיך דין על שהוציא הוי גמ וצורה
 עלכל כיה דין לכופו לגרס לבטל המודעא עכל
 ולשון קצרי הוא יהולל ואנסקורו כד עב שהוציא
 ואמר רוצה אני דאם לא אמר רוצה אני פסול
 כגמ ועוד יש קוצור כמיה שכתב וצורה וכו'
 לבטל המודעא דעדין לא השמענו דיכולים
 לבטל לבטל המודעא והולל החילה ואנסקורו כד
 להוציא ולבטל המודעא הוי גמ והדי הוה אמר
 ומצור וכו' עוד קיצור דהולל דהא במסר
 מודעא לבטל הני אכל מעק מודעא שהוא
 אנוס אין צריך כיעול כגמל מהדאס סי' צ"ב
 פ"ן טס עוד יש קיצור דהולל איהא מעסר

מעשה על
 אפי' ליה
 ועוד זמור
 דהו גמ
 דאם כטל
 לשון וכו'
 דכדמני
 ומע
 וכו'

שכתב זול אין טעם
 עכל והן דמרי הרשב"א בחקדושו
 קלא עב ואל כי עכדין וכו' עד ג
 ועין כדמכס פה דנירוטין דין ד' וכ
 גימין דל קלא עא וכעיעור מאמר
 דל טז עכ וכדאס פיק דמגבט דל ק
 זאס מסר מודעא וכו' קידוטיין פק ד
 עכ וכקכו טס הקוסמו כבולתו לא
 דב על זה קומהין החקנים וכו' וכן כהכ ה
 טס דל דע עכ ועל נהרדעי קמכו האידט
 וכיבמליך פיק ד' דל נב עא וכקכו טס קו
 דמסר מודעא וכו' וכקכו עוד דרו ככיה ה
 אכן קמכין וכו' ונס הדאס כהכ טס דא' ע
 והאידנא נהוג עלמא וכו' ומיה שכתב הכי קוס
 וי' פ' כפיק ד' וכו' ליהא ולא פ' כן אלא
 כפיק דקידוטיין ומיה שכתב וכהכ דרב
 דמגד כפ' דין כו עין כו וכדמכס טס ומיה

רוצה אני דאס לא אמר רוצל אני דעיל אנקודו
 ישראל אין פסול ואם כן כני אנקודו גוים כדון
 ולא אמר רוצה אני דאמר דאיונו געביון דאילא
 דעיל דעיל אנקודו גוים ולא אמר רוצה
 רצע וצין עוד כמען
 ואם אנקודו גוים וגי קטל לערכינדו דא
 אנקודו גוים כדון דהריא דאנקודו ישראל
 א כדון דעין טור וניל דעמע יהכא קעל
 וכו גע דקרי דקדא דדון גע דהקירר אלע
 דעיקר דדון דנחיה לאשמעו' הוא זה דאיונו
 גע דהקירר וקנב סיים דדון אלע דפוסלה ונעיל
 קעל דפוסלה דקדא דאיונו פוסלה ועיקר דדון
 דנחיה לאשמעו' דא דדון דאיונו גע
 פשוט וכדכו כעטיטור דוק
 ואם אנקודו שלא כדון וכו צע א
 שלא כיון ואומרים מה שביקל
 אומרים אי קעילע לכדונד דומע א
 דדון גע כדון ישראל אנקודו דא
 לכדונד באינו אנקודו ישראל ועוד וכו
 דאמרי דכי כקב דעור אכל אס כדו
 לכל מיני הנצל דאנקודו גוים כדון ושלא כ
 וכקב דדון וט דא כדיונד ודאוי כדיונד אס
 אנקודו כדון דון גע דהקירר ואם אנקודו שלא
 כדון דון גע דפוסלה וכן נראד מדכני דכני
 ירוחם נקוב כד דא דא דא דא דא דא דא
 זה שאנקודו גוים כעצמם וכו וכיון דכקב
 וכל זה וכו מטעם דקחי לכל מיני דאנקודו
 גוים הנצל דהינו כדון ושלא כדון ועוד
 יסיים וכו ככל עניינו הוא כמו אנקודו
 ישראל עצמו מטעם דגם באנקודו שלא
 כדון אלו אנקודו ישראל עצמן שלא
 כדון דדון גע דפוסלה לכדונד ועין לקמן

מונק וקל
 ולא כיון א

כבר נכתב ונראה
אם כעת מותר
לעשות כן
במקום הזה
במקום הזה
במקום הזה

בשם ה' ושל
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל

ויי
לאם
אינו
פוי
מזנה

בשם ה' ושל
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל

בשם ה' ושל
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל

דבריו הנכבדים
יוסף הראובני
מלך ספרד
כלל סוף הוא
בעל המעשה
ע"ן כמקובל
הקוסמוס
וכן ומשמעותו
דין כפורה
מלך ספרד
הקטן וזכר
הנזל והכיבוד
אורי והרסיה
עכב כי אף
לפניו צור
אורי והרסיה
אורי והרסיה
אורי והרסיה
אורי והרסיה
אורי והרסיה

מלך ספרד
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל
בשם ה' ושל